

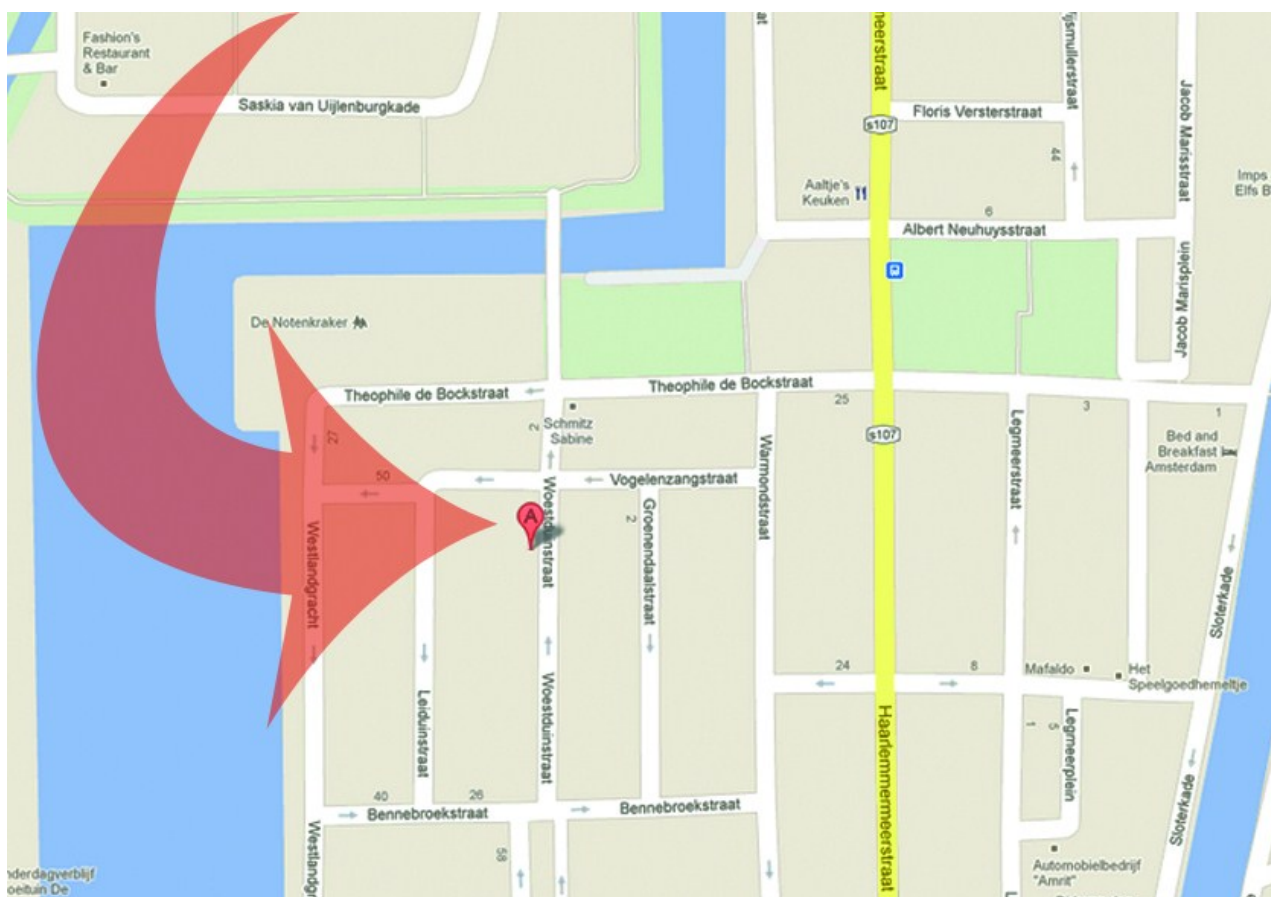
Dirk Goes benoemd tot lid van verdienste!

Van Dirk Goes is bekend dat hij niet graag in het middelpunt van de belangstelling staat. Het is dan ook met enige schroom dat hij u vanaf de voorpagina toelacht. Dirk had onlangs een feestje te vieren: ter gelegenheid van zijn 25-jarig jubileum als hoofdredacteur van Tal Nieuws werd hij op 10 september 2012 benoemd tot lid van verdienste. Meer hierover op pagina 72.

Tal Nieuws 351

31 december 2012

Clubblad van de schaakvereniging Tal/DCG, aangesloten bij de Schaakbond Groot-Amsterdam, met één team in de KNSB-competitie en drie teams in de SGA-competitie. De speelzaal is gevestigd in het Woestduincentrum, Woestduinstraat 18 te Amsterdam (tel. 020-6155803). Speelavond op donderdag vanaf 20.00 uur. Tevens is er gelegenheid om vanaf 13.00 uur op de zaterdagmiddag te schaken.

Voorzitter:	Piet Kooiman	020-6102355	p.kooiman2@chello.nl
Secretaris:	Cees Flikweert	020-4922727	cefli@freeler.nl
Penningmeester:	Herbert Tulleken	020-6895467	herbert.tulleken@me.com
PR manager	Yvette Nagel	020-6165643	yvette@seanet.com

Wedstrijdleiders:			
• Extern	Jeroen Cromsigt	06-51884350	j.cromsigt@chello.nl
• Intern	Jaap Loeve	020-7701437	jaaploeve@dds.nl
Hoofdredacteur clubblad:	Dirk Goes	06-23840526	yeahright87@hotmail.com

Website <http://www.taldcg.nl>

Girobetalingen:	Postgiro 4982061 ten name van de Schaakvereniging DCG-PCB te Amsterdam	Contributie:	■ Senioren	EUR	97,50
			■ Studenten/65+	EUR	82,50
			■ Dubbelleden	EUR	50,00
			■ Jeugdleden	EUR	50,00

Routebeschrijving naar het speelokaal

Openbaar vervoer: Tram 2 vanaf het Amsterdam CS, halte Westlandgracht, 4 minuten lopen. Alternatieven: tram 1 of tram 17 (halte Surinameplein, circa 8 min lopen); bus 15 vanaf station Sloterdijk of station Zuid, halte Hoofddorpplein.

Auto: Ring A10, afslag S107 (op de binnenring in de bocht van de zuidtak naar de westtak). Einde afrit stadinwaarts Henk Sneevlietweg. Bij de grote rotonde Aalsmeerplein linksaf (derde afslag), Heemstedestraat. Na 200 meter rechtsaf, Woestduinstraat. Het Woestduincentrum ligt na circa 300 m aan uw linkerhand. Parkeerruimte is schaars en het is in de hele omgeving betaald parkeren tot 24.00 uur.

Inhoudsopgave

3	Van de redactie	Dirk Goes
3	Van de voorzitter	Piet Kooiman
4	Snelschaakcircuit van start	Dirk Goes
5	Lopers en paarden langs de renbaan in Wenen	Jeroen Cromsigt
8	Adieu Carolinos!	Dirk Goes
16	34° Festival Scacchistico Internazionale Open Città di Arco	Marlo Coolen
19	Verslag van de Algemene Ledenvergadering	Dirk Goes
22	Terugblik op het Science Park Toernooi	Dirk Goes
26	Externe mijmeringen	Dirk Goes
40	Tal/DCG verplettert Boven IJ in eerste ronde KNSB-cup	Tobi Kooiman
42	Tal/DCG verlaat KNSB-cup met opgeheven hoofd	Tobi Kooiman
43	Tal/DCG 4 wordt geen kampioen	Cees Flikweert
44	Zomergasten bij de moskee	George Boellaard en Herbert Tulleken
57	Mijn reis naar Potsdam	Hing Ting Lai
64	Twintig vragen aan	Tobi Kooiman
68	Verslag van het WK Jeugd te Maribor	Tjark Vos
72	Lid van Verdienste? Wie, ik?	Dirk Goes

Van de redactie

– door Dirk Goes –

In een niet al te ver verleden zorgden onze succesvolle jeugdspelers Hing Ting Lai en Tjark Vos voor nogal wat publiciteit, die via dit medium voor het nageslacht bewaard bleef. Na hun transfer naar Zukertort Amstelveen zou verdere berichtgeving over hen eigenlijk moeten worden gestaakt, maar de redactie heeft na ampel beraad besloten om ze toch te blijven volgen in hun schaakcarrières. Het moge waar zijn dat ze *de nomine* geen lid meer zijn, maar *de facto* komen ze wel uit ons voort. Eens een Tal/DCG'er, altijd een Tal/DCG'er? Het is wellicht wat overdreven, maar wij van de redactie zijn nu eenmaal zeer benieuwd naar welke hoogten ze in de komende jaren gaan groeien. In dit nummer vindt u toernooi-verslagen uit Potsdam en Maribor, waarbij de heren zelf voor de verslaggeving zorgen.

In deze editie van Tal Nieuws zult u overigens vergeefs zoeken naar de populaire column van Thomas Kuilman, onze correspondent in Londen. Op 23 december ontving ik van hem de volgende e-mail:

Hoi Dirk,

Ik ga de deadline niet halen want mijn vriendin is zwanger (ik weet eigenlijk niet of je dat überhaupt wist) en is opgenomen met verschijnselen van zwangerschapsvergiftiging. De baby staat gepland voor 29 januari. Het wordt een jongetje (tenminste, als de echoscopist haar werk goed gedaan heeft :-)) Het gaat nu allemaal goed met mijn vrouw (we zijn in de tussentijd ook getrouwd op 24 november) en de baby is blij en actief als altijd. Omdat ik nu meer in het ziekenhuis zit dan thuis heb ik geen tijd gehad voor het stukje. Als je het niet heel erg vindt sla ik deze keer even over. Sorry voor de late afzegging; hopelijk komt je planning niet al te zeer in het nauw. In ieder geval fijne kerst en tot snel!

Da's even schrikken! Ik stuurde de volgende e-mail terug:

Hoi Thomas!

Dank voor je bericht. Dat je vriendin zwanger is wist ik inderdaad niet. Uiteraard ben je ditmaal verontschuldigd; er zijn niet veel dingen belangrijker dan het clubblad maar voor een zwangere vriendin doe ik graag een stapje opzij :) Sterkte met alles!

Van de voorzitter

– door Piet Kooiman –

Als deze aflevering van ons onvolprezen clubblad bij u op de mat valt dan wel uit de printer rolt, zitten we midden in het lopende seizoen maar zal er op de kalender een nieuw jaar zijn begonnen. De tijd vliegt, of, zoals de Friezen zeggen: *de tiid hâldt gjin skoft*.

We beleven een intensief seizoen. De samenwerking met Het Probleem heeft handen en voeten gekregen, begint te wennen, wordt gewaardeerd door leden van beide verenigingen en vraagt erom verder te worden uitgebouwd. De beide besturen gaan in de eerste helft van januari rond de tafel over de vraag hoe we een en ander goed, zorgvuldig en zonder onnodige poespas vorm kunnen geven. Daarna zullen we waarschijnlijk een buitengewone ledenvergadering bijeenroepen.

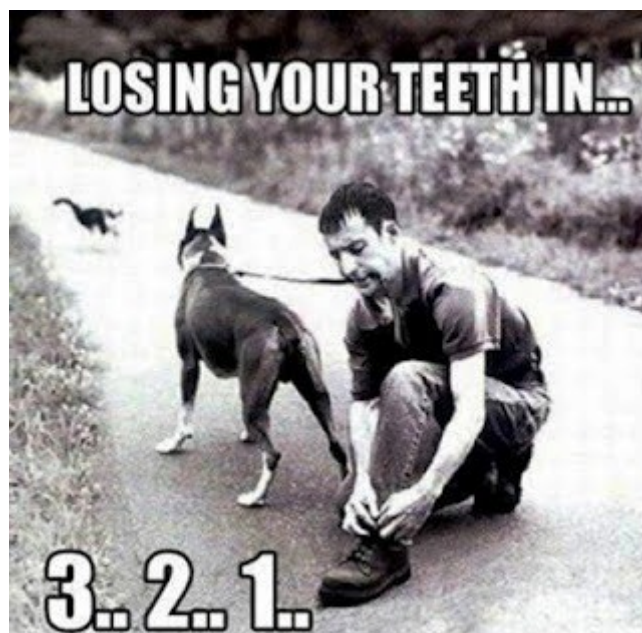
In de externe competitie wisselen zoals gebruikelijk successen en nederlagen elkaar af. Het 1e achttal staat na 5 rondes netjes in de middenmoot van klasse 3D van de KNSB-competitie maar er moeten nog wel punten worden gepakt om veilig te zijn. Het 2e achttal heeft, doordat er recent enkele sterke spelers zijn vertrokken, veel aan speelsterkte ingeboet en ondervindt daar de gevolgen van: het staat in de Promotieklasse van de SGA met veruit de laagste gemiddelde rating helemaal onderaan na fikse nederlagen. Als ik het goed zie dragen de spelers hun lot met opgeheven hoofd. Dit jaar is het gewoon niet anders, maar er wordt evengoed om elk punt gevochten. Het derde heeft zich in de subtop van 2B genesteld en wie weet wat er verder nog mogelijk is! Ten slotte is Tal/DCG-vier een viertal geworden. Ook dit team van dappere strijders zit in de subtop, zonder overigens uitzicht te hebben op de eerste plaats.

In de interne competitie is het nog even wennen aan het groepensysteem, maar dat is een virtueel systeem: als je achter het bord gaat zitten merk (zie) je er niets van. Voor het volgende seizoen gaan we daar nog eens naar kijken en als er suggesties zijn op dat gebied zou ik zeggen: geef ze door aan het bestuur! Over de kroongroep en de beker zal in dit blad ongetwijfeld ook worden gerapporteerd. Spannende competities met soms zeer verrassende uitslagen.

De mogelijkheden van het zaterdagschaak zit nog niet bij alle leden in hun systeem, maar dat zal misschien veranderen door de toernooien die nu gaan beginnen: 'Best of the West' en de blitztoernooien (of snelschaakmiddagen, het is maar net welke term u beter ligt!). De aankondigingen zullen vast en zeker in dit blad staan. Kijken dus of het wat voor u is.

En verder nog even een bericht uit de wekelijkse schaakpraktijk in het Woestduincentrum: Het lijkt misschien niet zo belangrijk, maar toch, het is erg plezierig als iedereen na het spelen van een partij bord, klok en stukken opruimt. Alleen al de stukken in de beginstelling zetten helpt. Dat wordt aan de jeugd ook geleerd. Aan het einde van de avond moet er wel worden opgeruimd en het is niet leuk als steeds dezelfde(n) dat moet(en) doen. Gewoon doen dus!

Ten slotte: Ik wens graag iedereen een goed, gezond, sportief en gelukkig Nieuw Jaar toe!

Snelschaakcircuit van start!

– door Dirk Goes –

Behalve de donderdagavond heeft Tal/DCG nu ook de zaterdagmiddag tot haar beschikking. Helemaal lekker loopt dat vooralsnog niet. Je hoeft bepaald niet te vechten voor een tafeltje, maar als het goed is gaat daar op korte termijn verandering in komen. Om de zaterdagmiddag eens flink in het zonnetje te zetten hebben de gezamenlijke besturen van Tal/DCG en Het Probleem namelijk besloten om een tweetal toernooiformules te introduceren: een zevenrondig toernooi van serieuze partijen met de schaamteloos gejatte titel 'Best of the West', en een ook al zevenrondig circuit van vluggertoernooien.

Op zaterdag 22 december was het eerste snelschaaktoernooi. Na nog even te hebben gewacht totdat enkele verlate jeugdspelers dan eindelijk, eindelijk waren gearriveerd (laten we eerlijk zijn, het goed lezen van een toernooiaankondiging is ook lastig ...), kon rond 14.30 uur van start worden gegaan met 16 deelnemers, en dat aantal viel mij eerlijk gezegd niet eens tegen. Aardig was vooral dat er niet alleen Amsterdamse schakers rondliepen. Zo was Maarten Beekhuis (Apeldoorn) met zijn rating van 2137 de op papier sterkste speler!

Er werd gespeeld in twee poules, waarvan de nummers 1 en 2 zich plaatsten voor de finale. In groep A waren Roger Mehra en Erik van Esterik (Woerden) de sterksten met 6 uit 7, en in groep B heerste Hing Ting Lai met 7 uit 7 terwijl Jeroen Cromsigt zich met 6 uit 7 kwalificeerde. In de finale ging Hing Ting aanvankelijk gewoon door met winnen door Jeroen ten tweede male te kloppen, maar daarna moest hij zijn eerste helfte van de middag afstaan aan Roger en had hij tegen Erik alle geluk van de wereld toen deze verzuimde te constateren dat Hing Ting als eerste door zijn vlag was gezakt. Remise dus. Beiden daarmee winnaar met 2 uit 3, en een beslissingspartij moest uitwijzen wie er met de hoofdprijs van 10 euro (jawel!) naar huis ging. Dat werd Hing Ting. Ik verdubbelde spontaan het prijzengeld, want een tientje is wel errug vooroorlogs, en welke oorlog zullen we het dan maar niet over hebben

Het volgende snelschaaktoernooi is op zaterdag 19 januari 2013. Komt allen tezamen!

Lopers en paarden langs de renbaan in Wenen

- door Jeroen Cromsigt -

In augustus 2012 speelden Johan Lubbers, Wim Helmers, Chris Vos en ik een zomertoernooi in Wenen. De stad staat op de eerste plaats qua leefbaarheid bij het Mercer-onderzoek, en niet voor niets. De stad laat zich het best omschrijven als klassiek. Veel oude gebouwen en een hoop kunst met zowaar een aparte wijk (Museumkwartier) met tientallen musea.

De metro rijdt stipt en frequent, is schoon (geen *window scratching*) en vrouwen kunnen er gewoon in minirok reizen zonder opmerkingen van jongelui, ook om twaalf uur 's nachts!

Een kaartje voor een week rondreizen in het centrum kost 15 Euro. Vergelijk dat eens met Amsterdam, waar je voor een uurkaartje 2,70 neer moet leggen. Voor een week reizen betaal je dan $2 * 7 * 2,70 = 37,8$ Euro, een weekkaart doet 31 Euro. En dan moet in de toekomst de Noord/Zuid lijn die 3 miljard Euro gekost heeft, ook nog in de prijzen doorberekend gaan worden!

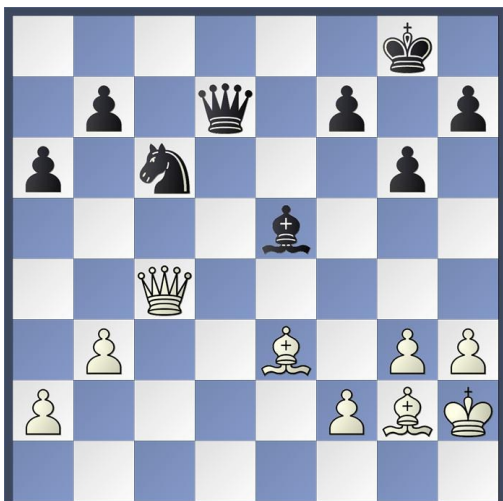
De speelzaal van dit toernooi was niet het fraaie stadshuis (ander toernooi), maar de renbaan, die rijkelijk werd gemaakt door, hoe kan het ook anders, Oost-Europese arbeiders.

Johan in karakteristieke denkpote, met op de achtergrond in de weerspiegeling de renbaan.

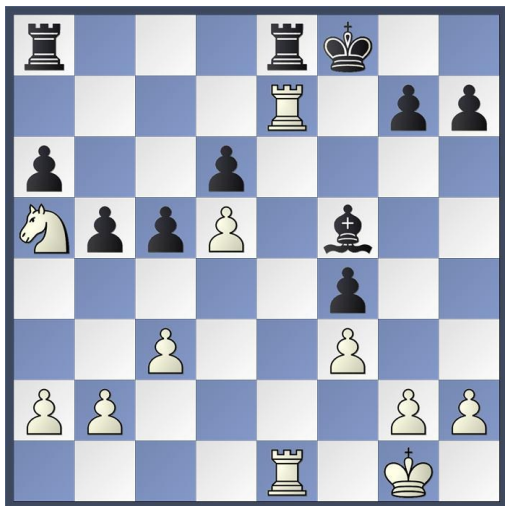
Over naar de schaaktechnische inhoud. Sommige mensen hebben een grotere liefde voor lopers (zoals ik) dan voor paarden (zoals redacteur Dirk). Mijn liefde werd gelukkig beantwoord, gezien diverse punten die ik won door mijn dominante loper tegen een paard.

□	Jeroen Croomsigt	(1926)
■	Andreas Budin	(1786)

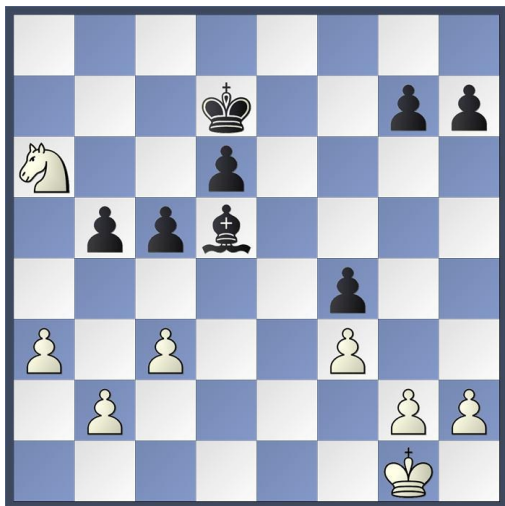
32.b4! Het loperpaar is sterker dan loper plus paard. Het juiste plan is om een vrijpion te creëren op de damevleugel, aangezien zwart nauwelijks controle heeft over de witte velden. **32. Ld6; 33. b5 axb5; 34. Dxb5 De7; 35. a4! Dd7; 36. a5 Pb8; 37. Dxd7 Pxd7; 38. Lxb7** en opgegeven want a6-a7-a8 volgt. Saai maar effectief!

☐	Marcel Vollmer	(1625)
■	Jeroen Croomsigt	(1926)

Mijn jonge Duitse tegenstander zag niets beters dan afruilen. Kennelijk dacht hij daardoor dichterbij remise te geraken, echter zonder torens komt het verschil tussen goede loper (want pion d5 is vastgelegd op een wit veld) en slecht paard helemaal snel naar voren.

27. Txe8+ Txe8; 28. Txe8+ Kxe8; 29. Pc6 Lb1; 30. a3 La2; 31. Pb8 Lxd5; 32. Pxa6 Kd7

Wit had rustig hier kunnen opgeven nu ik zijn paard ga vangen door mijn loper, maar deed nog wat zetjes (ik had nog 5 minuten) om de 40 te halen.

33. b4 Lb7; 34. Pxc5+ dxc5; 35. Kf2 cxb4; 36. cxb4 Ke6; 37. g3 fxg3+; 38. hxg3 Kd5; 0-1.

Door gelukkige omstandigheden kreeg ik steeds veel zwakkere tegenstanders, zodat ik na een snelle remise in de laatste ronde met 6 uit 7 en een TPR van 2082 de eerste plek veroverde!

Ook andere Tal/DCG spelers waren goed op dreuf, zij het in de A-poule:

- Wim Helmers haalde een fraaie 4 uit 7 met een TPR van 2272.
- Johan Lubbers haalde een nette 3½ uit 7 met een TPR van 2150.
- Chris Vos haalde een redelijke 2 uit 7 met een TPR van 1996.

Adieu Carolinos!

– door Dirk Goes –

Op vrijdag 17 augustus jl. stroomde de Laurentiuskerk in het Friese terpdorp Fols gare vol met belangstellenden om ter plekke onze op 10 augustus overleden ex-voorzitter Karel Abma de laatste eer te bewijzen. Karel was in Amsterdam geboren maar zijn voorvaders kwamen uit het tussen Bolsward en Sneek gelegen Fols gare, waar ze een vooraanstaande positie innamen. Zo maakte een plaquette bij de ingang van de kerk duidelijk dat de eerste steen van de kerk op 8 september 1875 was gelegd door ene R.T. Abma

De Laurentiuskerk te Fols gare

Om 11.30 uur begon de afscheidsceremonie. Onder de aanwezigen elf Tal/DCG'ers, en in deze barre tijden heb je het dan al gauw over een kwart van je ledenbestand Bij het binnentreden van de kerk zag ik de niet-religieuzen onder ons wat benauwd om zich heen kijken, maar dat bleek volstrekt onnodig want het zou een wereldse ceremonie worden zonder liturgie. Louter toespraken en door de overledene zelf uitgezochte muziek. Veel Bach, *what else*, maar ook een prachtige aria van Mozart, waarvan ik u de tekst niet wil onthouden.

Ruhe sanft, mein holdes Leben (uit de Opera Zaide, KV 344)

*Ruhe sanft, mein holdes Leben,
schlafe, bis dein Glück erwacht;
da, mein Bild will ich dir geben,
schau, wie freundlich es dir lacht.*

*Ihr süßen Träume, wiegt ihn ein,
und lasset seinem Wunsch am Ende
die wollustreichen Gegenstände
zu reifer Wirklichkeit gedeihn.*

Ruhe sanft, ach, wat een welgekozen woorden, begeleid door muziek die loodrecht de hemel ingaat, laat dat maar aan Wolfgang Amadeus over! Voor geïnteresseerden verwijs ik naar <http://www.youtube.com/watch?v=1yHrmNgMX88>.

Bij de voorbereiding van de ceremonie was gekozen voor het schema zang/spreker/zang/spreker, enzovoorts. Het was een bijzondere ervaring om als toeschouwer voortdurend heen en weer te worden geslingerd in een maalstroom van woest kolkende emoties. Laat ik het zo zeggen: bij de prachtige muziek hield lang niet iedereen het droog, maar bij de toespraken werd er vooral gelachen en af en toe ronduit gebulderd om de rake hilarische herinneringen van de diverse sprekers.

Indrukwekkend was de toespraak van Ioannis, Karels vriend en echtgenoot:

Afscheidbrief aan mijn allerliefste vriend Karel

Le fabuleux destin et le voyage magnifique de Karel Hendrik Johannes Abma

Beste mensen,

Graag wil ik – op dit unieke moment – iets vertellen over Karel en over Karel en mij. Het zijn herinneringen aan situaties waaraan we vooral veel plezier hebben beleefd. Herinneringen die ik koester, en zal blijven koesteren.

31 jaar geleden heb ik Karel in Griekenland ontmoet. Ondanks de aanwezigheid van zijn moeder hadden we een vakantieaffaire. Na 1½ jaar besloot ik hem op te zoeken, nadat we enige tijd hadden gecommuniceerd via telefoon, brieven en kaarten.

Bij aankomst in Amsterdam op dinsdag 13 september 1983 (een ongeluksdag in Griekenland, vergelijkbaar met vrijdag de 13e hier) trof ik echter niet degene aan die ik verwachtte. Ik had, naar mijn overtuiging, gecorrespondeerd met een Scandinavische prins, een gymnastiekleraar met blonde krullen die ik intussen ook had leren kennen. Maar daar was Karel – géén blonde krullen. Karel zelf vertelde dit verhaal graag en veelvuldig als een anekdote bij vrienden en kennissen en hij schaterlachte daarbij, zoals geen ander dat kan doen, met een sigaar in z'n mond.

Karel was in mijn ogen in die periode heel groot, ik noemde hem altijd *enormous*. Ik was nog een onschuldig en mager kind van amper 23 jaar, hij was een kop groter en een rijpe jongen met ervaring – dacht ik toen. Tenslotte was hij 16 jaar ouder!!!

Ik ben verliefd geworden op hem, een verliefdheid die is blijven bestaan, circa drie decennia lang. Karel was extreem aimabel! Hij wilde graag verliefd worden, liefst met passie, die hij echter continu onder controle hield. Het tonen van verliefdheid was in Nederland niet gewoon, zei hij mij vaak: “Hollanders zijn nuchtere mensen”. Hij wilde graag beïnvloed worden met alles erop en eraan, maar hij wist niet hoe dat moest. Karel luisterde alleen naar zijn verstand en naar zijn analytisch vermogen, gevoed door zijn intelligentie, en vooral naar zijn moeder, die hem van jongs af aan heel erg had verwend. Ik zei eens tegen hem “*Karel, you talk too much and you kiss too little*”. Hey Carlo, wakker worden! Je moet nu je moedertje loslaten jongen, je hebt nu een vriend! Toen zijn moeder in 1990 overleed heeft het vele jaren geduurd voor hij dat verlies had verwerkt.

Zijn credo was: “Ik laat mij door niemand iets wijs maken”. “Oeps!”, dacht ik, toen ik voor het eerst deze uitspraak hoorde! Toen vroeg ik argeloos “Karel, wat is wijs maken”? Ik sprak amper Nederlands. Maar ik zou spoedig begrijpen wat hij bedoelde: Karel bleek eigenlijk altijd alles beter te weten – nog steeds *enormous*, letterlijk en figuurlijk. Hij probeerde heel zelfverzekerd over te komen, wilde graag de leider zijn.

Hij werd voor mij een *study case*! De eerste fase, de eerste 12 jaar in onze relatie, was ik de gelukkigste persoon in de hele wereld omdat ik zo'n leuke vriend had gevonden. Intelligent, goed gevoel voor humor, een avonturier, liefdevol en zorgzaam. Hij was vooral een ideale reisgenoot. Bijna elke reis die we maakten bereidde hij goed voor. Hij had een enorm improvisatietalent tijdens de tientallen reizen die we samen hebben gemaakt. Hij werd een ander persoon en was relaxed, aimabel, rustig en vaak gelukkig tot diep in zijn tenen.

Tijdens een van onze reizen door India en Nepal werd hij zelfs door olifanten en andere dieren geliefd. Zoals een keer op weg naar een tempel in New Delhi, toen we op een betchak zaten. Toen we stopten bij een stoplicht zei Karel tegen mij dat ik moest ophouden met aan zijn oor te zitten met mijn vingers. Ik ontkennde dat en ik draaide me om en zag een olifant die probeerde hem met z'n slurf te zoenen. Ik zei: "Karel ik doe dat niet, het is een olifant. Hij zei: "Hou nou eens op!!" Ik zei: "Kijk zelf maar, ik maak geen grapjes!" Hij draaide zich om en zag die enorme olifant, met zijn baasje op zijn rug, die ook voor het stoplicht moest wachten. De olifant had hem op z'n wang gezoend. "Jezus", zei ik toen, "zelfs olifanten worden verliefd op jou".

Een andere prachtige anekdote speelde zich af in Jakarta in de Taman Safari, de Artis van Jakarta. Tijdens een demonstratie met verschillende dieren werd Karel door de presentator gevraagd of hij een ceremonie en een spelletje wilde doen met een olifantje. Karel durfde dat wel, en gekleed in z'n safaripak kwam hij naar voren. De jonge olifant heeft toen heel voorzichtig een bloemenkrans om de nek van Karel gelegd. Plotseling, heel onverwachts, maakte de babyolifant een kniebuiging en begroette Karel met een eer alsof hij een maharadja was. De presentator beweerde dat dit niet in het programma stond en was totaal verrast. Het olifantje bleef een hele tijd in de knieval zitten. Toen de presentator een dreigend commando gaf om op te staan, zoende de olifant Karel met zijn slurf vol in het gezicht en bleef hij Karel volgen naar diens zitplaats. Alle andere toeschouwers barstten in lachen uit en gingen als gekken applaudiseren. *"What a performance"!!* riepen sommigen.

Een andere gebeurtenis die grote indruk op Karel en mij maakte, vond weer in Indonesië plaats. Karel werd volledig door elkaar geschud in zijn existentie. Wat gebeurde er? In een groot revalidatiepark voor orang-oetangs ten noorden van Medan op Sumatra gingen wij kennis maken en een beetje vrijwilligerswerk doen tijdens ons bezoek. De moeder orang-oetang werd boos op mij toen haar baby Karel als moeder koos. De baby orang-oetang vloog op Karel's schoot en begon aan zijn borst te lurken. Ik kreeg een schop van de moederaap die de baby pakte en Karel bij de hand nam en met beiden wegliep! Karel was zo blij, zei hij toen, dat hij eindelijk een liefdevolle en niet dwangmatige familie had gevonden!! Jaren lang heeft hij aan mijn kop gezeurd om al die dia's die ik toen gemaakt had te gaan zoeken om een album voor zijn biologische familie te maken. Daarvoor is het nu helaas te laat.

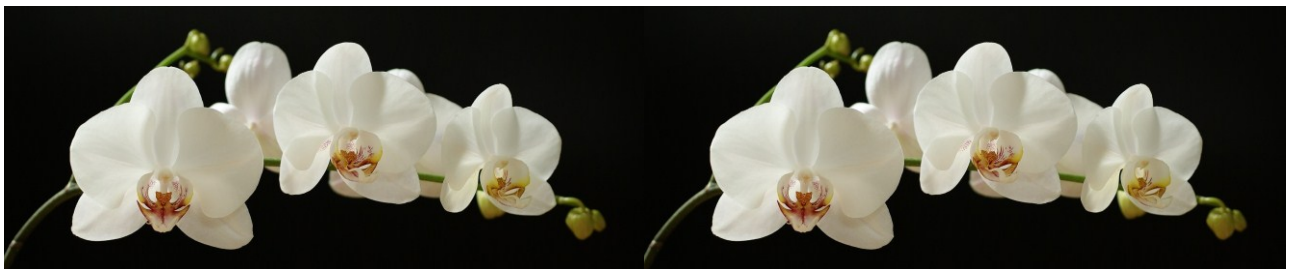
De jaren gingen voorbij en Karel werd met name na zijn ontslag in Den Haag in 1996 steeds depressiever en ongelukkiger. Ik heb met tanden en nagels geprobeerd hem te helpen, maar hij had steeds meer behoefte aan afleiding in de vorm van drank, sigaren en zelfs koekjes. Gelukkig heeft hij troost kunnen vinden in het lezen van literatuur en vooral in het luisteren naar klassieke muziek, waar hij overigens zijn hele leven al van genoot.

Het maken van verre reizen – zijn grote passie – werd steeds zeldzamer, maar hij ontdekte de laatste jaren Griekenland weer, waar ik een huisje bezit, waaraan trouwens ook de nodige Griekse tragische geschiedenissen kleven. Hij ging daar ook wel alleen naar toe, als sigaar rokende en wijn drinkende miljonair (in Griekse drachmen dan!). Ze zagen hem als een oude Viking. Als Karel zei dat hij een Hollander was, dan was het antwoord: "Holland is toch geen land – dat ligt onder water met kurken aan de dijken en heel veel rauwe vissen die de mensen rauw eten onder water! Bah!".

Fantastische verhalen over alle mogelijke misverstanden had Karel te vertellen bij zijn terugkomst. Zijn verhalen waren nog steeds leuk maar niet meer zo wild als ze ooit waren. Zijn laatste reis naar Griekenland werd hem bijna fataal door een defect aan de auto. Hij werd daar als 'Ó Karolos' aangesproken en er zijn zelfs mensen die hun katten en honden naar hem hebben vernoemd, daar in het zuiden.

Lieve Carolino, we hebben 31 jaar gedeeld – met ups en downs. Je hebt me soms tot wanhoop gedreven, maar wat heb ik van je gehouden!

Comment te dire adieu? How to say goodbye? Come te dire addio? Πώς να σε αποχαιρετήσω τώρα Κάρολε? Addio mio grande amore! O Κάρολος in Griekenland, Carolus door je zus Carla, Carlo in Italië, Karel in Amsterdam, Karolinos in Gythio, to Karolaki in België, Charles in Frankrijk, Charly in Indonesië en Mr. Buddha in Burma. Vele namen kreeg je tijdens je leven, maar voor mij blijf je voor altijd mijn allerliefste CAROLINOS!

Namens de vereniging deelden Herbert Tulleken en George Boellaard hun herinneringen met de zaal. Ook hun toespraken zijn bewaard gebleven. Hier komt Herbert:

*In memorium Karel Abma
17 augustus 2012
door Herbert Tulleken*

Beste Ioannis, geachte familie en andere aanwezigen,

Het is een eer om iets te mogen zeggen namens de schaakvereniging Tal/DCG, en wat gedachten daarom heen.

Wij zullen Karel enorm missen. Een van de zaken die in de turbulentie van het laatste halfjaar speelde was dat Karel in december al aangaf noodgedwongen terug te moeten treden als voorzitter, iets wat hij zich toch al had voorgenomen, maar wat nu door zijn gezondheidsproblemen werd bespoedigd. We hebben daarom eind februari een bijzondere ledenvergadering uitgeroepen om een veel verdergaande samenwerking met een zusterschaakclub met de leden te bespreken en tevens een nieuwe voorzitter te kiezen.

In de hektiek die volgde is het gedecimeerde bestuur een wezenlijk ding vergeten: om Karel als erelid voor te dragen tijdens die bijzondere ledenvergadering. Die ernstige omissie realiseerde het bestuur zich pas een paar weken later. Natuurlijk hebben we dit item prominent op de concept-agenda voor de algemene ledenvergadering van begin september gezet. Zoals u zult begrijpen kan dit initiatief nu geen doorgang meer vinden. Net als de Nobelprijs kan zoiets niet postuum worden verleend. Dat was dubbel zuur – want als iemand het verdiende om (na elf jaar voorzitterschap) erelid te worden, was hij het wel.

Karel was voor de club een heel belangrijke man. In de hele lange periode als clublid, zoals ik van velen heb begrepen, speelde hij een centrale rol, maar in de laatste elf jaar als voorzitter heeft hij een nog veel grotere indruk gemaakt.

Persoonlijk vind ik erg jammer dat ik hem pas enige jaren geleden heb leren kennen. Hij was bijzonder aimabel en – zoals Ioannis al eerder zei – fijngevoelig, met heel goede antennes en sociaal bewogen; de club was eigenlijk voor hem een sociëteit. Hij kwam helemaal niet om te schaken – hij wilde de NRC lezen. En hij wilde zich inzetten voor het creëren van een goede sfeer.

Omdat hij zo'n gepassioneerd debater en een erudiete, interessante man was, hingen er altijd mensen om hen heen – vooral in de kleine uurtjes. Hij had er een welhaast diabolisch genoegen in om sommige mensen uit de tent te lokken en daar wellevend maar relatief fel mee te discussiëren. Er waren anderzijds ook momenten dat je Karel uit balans kon krijgen. Een daarvan heb ik zelf bewerkstelligd en daar ben ik nogal trots op.

Wat we samen deelden was onze liefde voor klassieke muziek, maar ik vond Mozart helemaal niet de beste componist ooit. Integendeel - ik zei tegen Karel dat Mozart niet te vroeg maar juist te laat is gestorven. En toen was-ie echt boos

Io - want ik noem Ioannis meestal zo - Io is de vierde maan van Jupiter en het meest vulkanisch actieve hemellichaam in ons zonnestelsel, net zoals jijzelf. Je hebt 31 jaar met Karel doorgebracht – we zijn jaloers. Jupiter is in het Romeinse mythologie het equivalent van Zeus, de oppergod waar Io als maan omheen cirkelt – dat voorrecht heb jij gehad Io!

We zullen ons Karel herinneren als een man met wie je enorm kon lachen. Als Karel (bulder)schaterlachte dan glimlachten (bijna) alle aanwezigen mee. Ik wil daarom graag een gedicht van Bert Schierbeek voorlezen dat hij heeft geschreven nadat zijn vrouw bij een noodlottig auto-ongeluk om het leven kwam:

*Maar we zouden niet vergeten dat
Bert Schierbeek (1918-1996)
Uit "De deur" (Bezige Bij, 1972)*

*maar we zouden niet vergeten dat
we hebben gelachen, gelachen hebben
we veel en dat zal ik niet vergeten
want we hebben gelachen en veel hè?
en dat zullen we nooit vergeten
omdat we zoveel gelachen hebben en dat
niet vergeten god wat hebben we gelachen
en niet en nooit vergeten dat we zo
hebben gelachen omdat we samen waren
en zoveel gelachen hebben dat we
het nooit zullen vergeten*

En deze was van George:

Achttien jaar geleden is het dat ik Karel en Ioannis echt leerde kennen. Voor die tijd had ik Karel al weleens ontmoet op de clubavonden van de toen nog zelfstandige schaakvereniging DCG, maar nooit acht op hem geslagen, en hij niet op mij. Daar kwam verandering in toen ik in een turbulente periode van mijn leven geraakte en het dak boven mijn hoofd verloor. Door bemiddeling van een clublid ontstond er contact en omdat Karel zich mijn lot aantrok, werd ik in de gelegenheid gesteld een kamer in zijn huis te huren. Ik zou er een klein jaar wonen tot ik een eigen appartement kon betrekken.

Wie bij Karel en Ioannis introk en niet opgenomen werd in hun gastvrije en eigenaardige wereld, moest welhaast ongevoelig zijn, of een Duitse professor in de Internationale Betrekkingen. De charme van de twee was namelijk onweerstaanbaar. Er ging in de Haringvlietstraat een wereld voor mij open. Er werd gegeten met een zorgvuldigheid en aandacht die ik niet eerder had meegemaakt, en er werd bij de maaltijden altijd klassieke muziek gespeeld, die met kennis van zaken door de twee gastheren werd becommentarieerd. De tafelgesprekken met Karel waren altijd makkelijk en van gehalte; Karel was een geïnformeerde causeur die het luisteren aan zijn gasten erg makkelijk maakte. Karel sprak graag en veel, soms tot wanhoop van Ioannis. Voor iemand die graag zweeg, zoals ik, was Karel een zegen.

Mijn eigen passie voor de goede keuken en de goede wijn heeft pas een vlucht genomen na mijn contact met beide heren. Het was vooral Ioannis die in de keuken regeerde en Karel legde zich daar zeer gewillig bij neer. De presentatie van de schotels was altijd van hoog kunstzinnig niveau. Slechts wanneer Ioannis ontbrak of op bijzondere feestdagen, wanneer Karel bijvoorbeeld per se wild wilde eten, stond Karel zelf in de keuken, en ik heb hem daarbij menigmaal mogen assisteren. Een groter onderscheid tussen de benadering van Ioannis en die van Karel was niet denkbaar. De Griek kookte vanuit zijn ziel, op basis van algemene beginselen, maar vrij variërend en experimenterend, Karel daarentegen week nooit af van bestaande recepten. Ioannis kookte bij tijd en wijle briljant, maar ging af en toe de mist in, Karel volgde altijd gebaande paden (en ging af en toe ook de mist in). Karels voornaamste kritiek op de culinaire prestaties van Ioannis betrof dan ook altijd het gebrek aan discipline bij het volgen van beproefde methodes. Maar wanneer er iets was geslaagd liep Karel over van lof.

Karel was een vreemde man. Zo wilde hij geen voet verzetten in een onbekende stad zonder eerst op de kaart te kijken, terwijl je het gebouw waar je naartoe wilde vaak al voor je neus zag liggen. Ook weigerde hij voor een tochtje te vertrekken zonder eerst een reisgids bij zich te hebben gestoken. Het had er alle schijn van dat hij iemand was geworden die iedere verrassing wilde vermijden. Karels leven was ook zeer geregeld. Hij ging zeer laat in de nacht naar bed, maar stond er op ten minste acht uur te slapen, liefst meer, wat tot gevolg had dat zijn dag meestal rond een uur of een 's middags begon. En die dag moest beginnen met een kopje thee en een bruine boterham met kaas, die op het gemak werden genoten. Gevolg daarvan was weer dat, wie rond vier uur in de middag langskwam, Karel aantrof bij zijn eerste bakje koffie, iets wat niet kon worden overgeslagen. Dan volgde tussen vijf en zes het eerste biertje. Karel dronk ook liever geen rode wijn, zonder eerst witte te hebben gedronken. De maaltijd begon meestal zo tegen een uur of negen, waarna er in een gestaag tempo tot diep in de nacht werd doorgedronken, veelal met een stuk kaas onder handbereik. Waarna de cyclus weer van voren af aan begon.

Er wordt gezegd dat tegengestelden elkaar aantrekken. Hoe anders valt het te verklaren dat de in wezen weinig avontuurlijke en op regelmaat gestelde Karel de liefde van zijn leven vond bij de ietwat anarchistische Griek Ioannis? Het was een relatie die zich niet alleen kenmerkte door grote aantrekking, maar ook door voortdurende conflicten. Terwijl Karel toch wist wat hij met Ioannis in huis had gehaald, ben ik er menigmaal getuige van geweest dat er door hem soms pietluttig de les werd gelezen. Het was een agonistische relatie. Voor een onpartijdig toeschouwer als ik was het een soms komisch schouwspel. Zo was ik een keer in Florence aan het wandelen met Karel, Ioannis en diens zusje Voulie. De laatste twee verdwenen zorgeloos en weerbarstig om een hoek terwijl Karel vloekend met zijn kaart en zijn reisgids op een kruispunt achterbleef. Volgens Karel was het verschrikkelijk naïef om te denken dat de kortste weg tussen twee punten altijd een rechte lijn was, waarin hij ongetwijfeld gelijk had. En de keren dat het toch juist bleek te zijn, en Ioannis gelijk had, weet hij aan onuitstaanbaar en verwerpelijk geluk.

Wat voor man is het toch die zichzelf zo kwelt? Ik denk dat het hunkering was. Hunkering: het verlangen iets te zijn wat je van nature niet bent. Karel zou wellicht "een geregelde persoonlijkheid" zijn geworden wanneer hij niet het geluk zou hebben gehad dat, door een misverstand, Ioannis in zijn leven was gekomen. Met Ioannis in Karels leven vielen de thema's op hun plaats en vond Karel zijn bestaansvorm. Hij werd gelukkig. Alhoewel ik de jonge Karel nooit heb gekend,

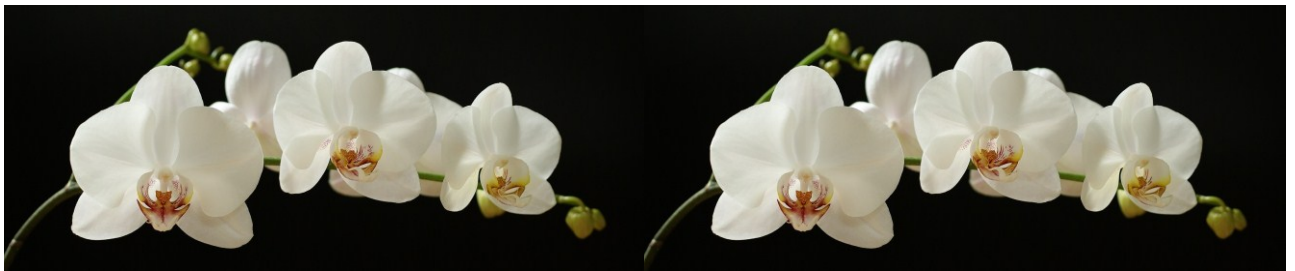
denk ik dat het niet anders kan dan dat hij door de komst van Ioannis als mens is gegroeid. Met Ioannis erbij werd Karel een vollediger mens. Hij was er oneindig dankbaar voor.

Karel was een wijze man, maar ook een ondeugende man. Hij was zeer rationeel, maar iets in zijn karakter verzette zich tegen die rationaliteit. Hij wist beter, maar gaf zich in volle bewustzijn over aan zijn slechte gewoonten. Hij rookte en hij dronk; en dat ondanks Ioannis, die in deze zaken de wijzere was, en hij bleef vasthouden aan zijn diepgewortelde persoonlijke bestaansvorm. Tussen mij en Karel klikte het goed omdat wij bepaalde zwakheden deelden; we leefden boven onze stand, rookten, dronken en bleven te lang op. Hij leerde mij te houden van muziek en wijn. Allebei waren we zeer rationeel, maar te weinig om een gezonde orde te scheppen in ons leven. En ook op een andere manier was Karel nogal ondeugend. Hij hield ervan zijn rationaliteit en het bijbehorende verwachtingspatroon onverwacht te doorbreken. Zo zat ik begin van dit jaar met Karel voor zijn huis op een bankje toen er een buurman langs fietste die op onschuldige wijze aan Karel vroeg hoe het ging. "Nu ja, ik maak het niet lang meer," was het bijna vrolijke antwoord van Karel. De buurman was verpletterd; hij wist nog niet dat Karel zwaar ziek was. Maar Karel bleef onverstoorde en alert genoeg om na de uitgedeelde mokerslag toch een beschaafde en interessante conversatie op te zetten. Hij kon er van genieten wanneer hij iemand zo op het verkeerde been zette.

Ik ken weinig mensen die sociaal vaardiger zijn dan Karel is geweest. Het was een lenig soort van wellevendheid. Karels sociale antennes waren zo gevoelig dat, wanneer het mis ging en er iemand werd beledigd, ik het er op hield dat het ook de bedoeling was geweest.

Karel was ook gevoelig genoeg om ondanks zijn nuchterheid en cynisme over zijn ziekte, leverkanker, opeens ook mij bezorgd toe te spreken. "George, jij moet ook een beetje aan je lever denken" Waarop ik natuurlijk antwoordde: "Ja Karel, je bent een voorbeeld voor ons allen." Waarna we met zijn tweeën hartelijk hebben zitten lachen.

En zo herinner ik mij mijn Karel het liefst: gevoelig en rationeel afstandelijk tegelijk. Genietend van het leven, maar niet zonder kanttekeningen te maken.

Na afloop van de ceremonie werd de kist naar buiten gedragen. Kort werd stil gehouden bij het familiegraf van de Abma's, wat mocht worden gezien als een laatste groet aan zijn ouders, en even later waren we bij Karels laatste, door hemzelf uitgekozen, rustplaats. Na enkele slotwoorden van de begrafenisondernemer lieten we Ioannis om voor de hand liggende redenen achter bij het graf en werd de korte wandeling ingezet naar het dorpshuis, waar de traditionele koffie en broodjes klaarstonden. Na afloop ging ieder zijns weegs, terugziend op een droevige maar memorabele dag. *Ruhe sanft*, Carolinos!

Het Probleem en Tal/DCG

organiseren het

1e Open ‘Best of the West’ Schaaktoernooi

Op de zaterdagmiddagen 12 januari, 2 februari, 23 maart,
13 april, 11 mei, 1 juni en 22 juni 2013 in Amsterdam

Tijden:	Aanvang: 14.00 uur (zaal open om 13.45 uur) 1 ^e ronde melden aan de zaal tussen 13.30 en 13.45 uur
Waar:	Woestduincentrum, Woestduinstraat 18, Amsterdam
Kosten:	Volwassenen EUR 25 Jeugd (geboren in of na 1995) EUR 15 Te betalen voor de 1 ^e ronde aan de speelzaal
Inschrijving:	Aanmelden o.v.v. naam, e-mailadres, telefoonnummer, club en KNSB-rating op: openbestofthewest@gmail.com
Indeling:	Eén groep, 7 ronden Zwitsers
Speeltempo:	1 uur en 50 minuten voor de partij plus 5 seconden extra per zet (bij onvoldoende DGT's aan de lage borden 1 uur en 55 minuten voor de partij)
Ratingverwerking:	De resultaten tellen mee voor de KNSB-rating
Byes:	In de eerste 5 ronden zijn 2 byes mogelijk (½ punt)
Regels:	Er wordt gespeeld volgens de FIDE-regels voor het Schaakspel (6.6a gewijzigd in: uiterlijk een half uur na het begin aanwezig)

Prijzen

In elk van de ratinggroepen ≥ 1700 en < 1700 zijn de prijzen:

- ❖ 1^e prijs: EUR 100 + beker
- ❖ 2^e prijs: EUR 75 + beker
- ❖ 3^e prijs: EUR 50 + beker

Tal/DCG en Het Probleem

organiseren

Open Snelschaaktoernooien

Omdat er in ons clubgebouw op zaterdag veel wordt gevluggerd, gaan we het snelschaken een vaste plaats geven op de zaterdagmiddag.

Wanneer:	22 december 2012, 19 januari, 9 februari, 16 maart, 27 april, 25 mei en 8 juni
Tijden:	Zaal open om 13.45 uur, aanvang 14.00 uur Prijsuitreiking circa 17.00 uur
Waar:	Woestduincentrum, Woestduinstraat 18, Amsterdam
Kosten:	Deelname is gratis
Inschrijving:	Aan de zaal

Toernooigegevens

- ❖ De bedenktijd is 5 minuten per persoon per partij.
- ❖ Er worden een voorronde en een finaleronde gespeeld.
- ❖ De dagprijs voor de winnaar bedraagt EUR 10.
- ❖ Op de laatste speeldag in juni wordt een totaalklassement van alle speeldagen opgemaakt. De overall-winnaar ontvangt een prijs van EUR 50. Daarnaast is er een aantal ratingprijzen voor deelnemers die bovengemiddeld hebben gepresteerd.
- ❖ Er kunnen maximaal 40 deelnemers meedoen.
- ❖ Nadere informatie: jaaploeve@dds.nl of 06-28103479.

34° Festival Scacchistico Internazionale Open Città di Arco

– door Marlo Coolen –

Meedoen aan een buitenlands schaaktoernooi is eigenlijk heel eenvoudig. Je meldt je, in dit geval, aan bij het toernooi in Arco (Italië). Een dag later ontvang je de bevestiging. Dan boek je via www.db.de ruim op tijd de treinkaartjes zodat je ook eerste klas nog heel goedkoop reist en dan wacht je tot het zover is. Een dag voor het toernooi begint neem je om 7.04 uur de trein naar Frankfurt en stapt daar over naar München. Daar drink je wat in de lounge omdat je met het kaartje daar gebruik van mag maken en dan doe je de laatste etappe met een rechtstreekse trein naar Rovereto (van Duitsland via Oostenrijk naar Italië). Als je daar om 20.15 uur aankomt neem je een hotel vlak bij het station en omdat het etenstijd is duik je meteen het restaurant in. Na het eten is het bedtijd en de volgende ochtend word je je bij daglicht pas echt bewust in Italië te zijn. Het ontbijt neem je natuurlijk niet in het hotel maar je gaat op een leuk pleintje bij een bar voor €1,20 een cappuccino drinken met een klein broodje erbij (€1,30). Dan neem je bij het station de bus naar Arco en geniet van het moment dat boven op de pas ineens het Gardameer beneden zichtbaar wordt. Natuurlijk blijf je niet in die overvolle plaatsen aan het meer maar je gaat door naar het mooie Arco, wat meer landinwaarts. Even inchecken voor het appartement en dan inschrijven bij het toernooi en klaar! Zo eenvoudig kan het dus zijn. En toch was het dit jaar voor het eerst dat ik dat deed. Binnenlandse toernooien over minstens 5 dagen speel ik al wel 20 jaar maar de stap naar het buitenland was nog niet eerder gezet.

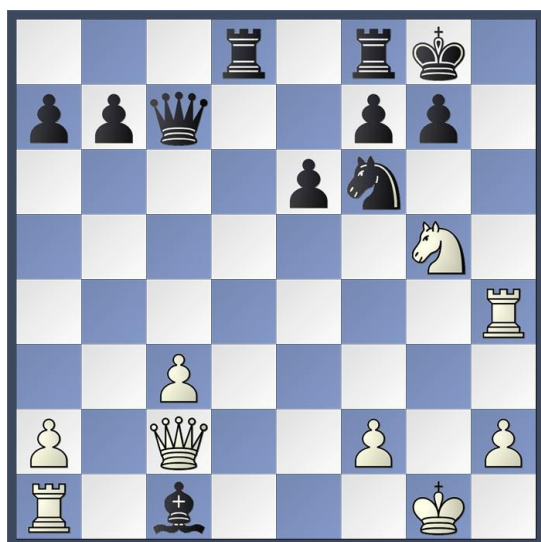
Arco is in de herfst een ontspannen stadje met Italianen op de terrassen die passerende plaatsgenoten steeds "Ciao" toeroepen. Boven het oude gedeelte van de stad ligt een hoge steile rots, natuurlijk voorzien van een kasteel. In het kasteel zijn in 1986 fresco's ontdekt die schakende mensen uitbeelden. Het toernooi bestond toen al een aantal jaren maar het is wel een mooie samenloop. Het toernooi wordt in het oude casino gespeeld. Beide zijn een beetje vergane glorie en dat maakt het nog mooier. Dit jaar speelden er ongeveer 130 mensen mee in de A-groep, waaronder enkele grootmeesters. De deelnemers komen uit 15 landen en Kees, een vriend van me uit Wageningen, en ik zijn de enige Nederlanders.

In de eerste ronde speelde ik tegen David Burnier, een Zwitserse Fidemeester met een rating van 2313. Omdat we op bord 9 spelen is de partij live op internet te volgen (maar wie zou dat doen?). Meneer Burnier weet me natuurlijk vak-kundig van het bord te zetten maar heeft daarna weinig behoefte om nog meer tijd aan mij te besteden, dus een praatje en een analyse zitten er niet in. Kijk, het verschil in rating tussen hem en mij is ongeveer even groot als tussen hem en Magnus Carlsen. Ik neem aan dat hij een praatje na afloop met de Noor ook leuk zou vinden.

Op de tweede dag mag ik tegen een Italiaan met een rating van 1740. Op dit toernooi speel ik zelf met een FIDE-rating van 1873. Die heb ik ooit opgelopen tijdens Tata door te winnen van een aantal zwakkere spelers die er ook mee waren besmet. Ik vind het hinderlijk en het doel van dit toernooi is om de beide ratings (KNSB en FIDE) weer op één lijn te krij-gen. Het werd een wonderbaarlijke partij. Na een totaal verprutste opening weet ik iets te creëren dat op een aanval lijkt. Het kost me wel een aantal pionnen dus als het niet doorslaat is het einde verhaal. De kamikaze-aanval stokt maar ik weet met een torenoffer een eeuwig schaak af te dwingen, denk ik. En dat denkt mijn tegenstander ook. Hij neemt mijn aanbod dan ook aan en bij het analyseren zitten we snel weer bij het eeuwig schaak. Helemaal gelukkig met deze ont-snapping kopen mijn schaakvriend en ik nog een fles wijn voor bij het eten en gaan dan analyseren met de computer. En dat ding wil op het moment dat het torenoffer mogelijk is maar niet mijn verdiende score = 0,00 geven. Wat is dit nu? Waarom wel punten voor zwart? Na het offer ingevoerd te hebben krijgt zwart nog meer punten (zelfs -8). Slik. Het mag duidelijk zijn dat we beiden door een enorme schaakblindheid waren getroffen, een optisch bedrog.

☐	Marlo Coolen	(1873)
☒	Enzo Pieri	(1740)

Stelling na 22. Lxc1:

23. Ph7 Lh6; 24. Txh6 gxf6; 25. Pxf6+ Kg7; 26. Ph5+ en remise overeengekomen. Na 26. Kh8; 27. Pf6 heeft zwart echter met 27. Tg8+ een dodelijk tussenschaakje. Immers, 28. koning weg Tg7 houdt de zwarte stelling bij elkaar.

Toen Kees en ik besloten hadden om in Arco te gaan schaken ben ik me gaan verdiepen in de omgeving en die blijkt heel erg mooi te zijn. Het plaatsje is populair bij wielrenners, mountainbikers en steilewandklimmers. Er zijn stevige cols als de Monte Velo te befietsen en op YouTube zag ik een prachtig filmpje van een ATB-er die met een camera op zijn helm de afdaling van de Strada Ponale had gefilmd, een pad dat via een steile wand langs het Gardameer slingert met prach-tige uitzichten (<http://m.youtube.com/watch?v=KBlmVb-NNqI> - zeker kijken!). Aangezien ik fietsen nog leuker vind dan schaken is het bijna jammer dat er 's middags ook nog geschaakt moet worden. Dat mijn interesse helemaal was ge-wijzigd bleek toen ik aan een vriendin vertelde op vakantie te gaan naar Italië. Ze vroeg: "Ga je er fietsen?" en spontaan antwoordde ik "ja". Het duurde enige seconden voordat ik door had het foute antwoord te hebben gegeven.

De derde partij eindigde in een gewone remise nadat mijn tegenstander me in een moeilijke stelling de gelegenheid bood om het helemaal dicht te schuiven. Kees speelde tegen een grootmeester (2480 - Naukin uit Rusland) en had zich goed voorbereid maar moest zich na heel lang goed te hebben gestaan toch gewonnen geven na een kwaliteitsoffer van de grootmeester.

De vierde partij leverde weer een Caro-Kann op, maar nu met g6. Ik had meteen een pestbui en werd zelfs een beetje boos dat ik weer een opening al improviserend moest spelen. Maar met een houding van wat kan mij het verdommen werd de arme man helemaal weggespeeld. Na vier ronden dus op 50% en dat viel me niet tegen.

We zijn tijdens het toernooi bevriend geraakt met het Duitse stel Ulrich en Hanne. Kees speelde tegen Ulrich remise maar de computer liet zien dat hij zwaar verloren stond (voor het verhaal maken we er even +4 van maar het was nog meer). 's Avonds speelde het Duitse voetbalteam tegen Zweden gelijk met 4-4 nadat ze met 4-0 hadden voorgestaan. De parallel met de partij van Kees was snel getrokken.

Voorafgaande aan de vijfde ronde heb ik geen partijen geanalyseerd of een opening voorbereid maar wel de eerder genoemde fietstocht naar Pregasina op de mountainbike gedaan. Prachtig en weer een heel ander gevoel. Mijn tegenstander voor deze dag was een jonge Italiaanse jongen genaamd Alex Dobboletta met een rating van 1995. Ik koesterde weinig illusies en kon bovendien mijn gedachten niet bij het spel houden. Mijn tegenstander offerde een pion (of gaf die weg, dat was me niet duidelijk) en later volgde er nog één. Ik dacht hem al helemaal in de zak te hebben, zeker nadat ik ook nog een toren won, maar wonder boven wonder kreeg hij tegenspel met een sterk loperpaar. Toen ik een matdreiging bovendien fout pareerde kostte dat me een stuk. Gelukkig bleef er voldoende over om hem mat te zetten. Waar hij zijn rating heeft opgelopen is me een raadsel.

Het mountainbiken was me zo goed bevallen dat ik ook voorafgaande aan de zesde ronde een tocht ging maken. Ik had een route van 40 km als gps-bestand in de iPhone gezet. De tocht zou me van bijna zeeniveau naar ongeveer 1600 m hoogte brengen. Het was echter allemaal iets te optimistisch ingeschat. Ten eerste wist ik niet welke delen van de tocht onverhard zouden zijn en ten tweede bleek de tocht in werkelijkheid langer. Na eerst weer het mooie onverharde deel op de steile wand langs het Gardameer te hebben gedaan boog het pad af naar een ander meer. Na dat te hebben gerond moest ik op weg naar een echte col met 1000 m hoogteverschil in 8,5 km. De laatste 2,5 km naar de top bestonden uit losse keien waarover het moeilijk fietsen was. De laatste 200 m moest er zelfs worden gelopen. Toch dacht ik nog steeds aardig op schema te liggen indien de afdaling een beetje goed wegdek zou zijn. Dat bleek een volledige misrekening. Het ging met 20% omlaag over losse keien. Ik heb 2 km met de fiets aan de hand op fietsschoenen naar beneden moeten glijden voor er weer een fatsoenlijke ondergrond was. Uiteindelijk was ik om 14.00 uur, toen de eerste zet in Arco al werd uitgevoerd, pas in Riva di Garda. Om 14.11 uur kwam ik bij het appartement aan in Arco en om 14.25 uur zat ik ongewassen achter het bord. Nog net binnen de gestelde limiet van 30 minuten. Slechts heel even had ik overwogen om rechtstreeks naar de speelzaal te rijden en in de fietskleren achter het bord plaats te nemen maar bedacht me dat ik me daarbij niet op mijn gemak zou voelen. Ik verloor van Stefano Bonagura (rating 2172) die een Karpov-achtig spel speelde. Op mijn verontschuldiging voor het te laat komen antwoordde hij droogjes dat het mijn eigen tijd was. De adrenaline van al het gehaast spoelde nog lang door mijn lijf.

Na alle hectische en vermoeiende gebeurtenissen werd er 's avonds lekker gegeten met onze Duitse vrienden Ulrich (wat inmiddels was afgekort tot Uli) en Hanne. Onder het genot van twee flessen VINO Nobile de Montepulciano en wat Italiaanse kruidendrankjes werd gefantaseerd over toekomstige toernooien in de buurt van Bochum, Wageningen en Amsterdam, waarbij dan meteen logeerplekken voorhanden waren.

De ochtend van de zesde ronde bracht ik door met de iPad op bed. Een beetje lezen, muziek luisteren, rusten en wat internetten. De lust ontbrak me om de partij voor te gaan bereiden. Mijn tegenstander was Fabio Casagrande (klinkt als een naam van een wielrenner) en zijn rating was ook weer ergens in de 1900. In Nederland zou ik al meteen moedeloos worden maar tijdens de partij begon, ondanks mijn slechtere stelling, de gedachte te ontstaan dat hij helemaal niet zo goed was. Mijn koning stond een beetje eenzaam achter zijn pionnen en mijn tegenstander kreeg een mooi paard in het midden van het bord, maar door één onnauwkeurige zet kon ik weer helemaal terugkomen in de partij. Ik veroverde een pion en wist in een spannende stelling nog een tweede te winnen. Maar er bleef een vervelend mat dreigen en met nog slechts twee minuten op de klok, wat ik al een keer weer had opgerekt door de zetten te herhalen (30 seconden per zet extra) zag ik nog steeds niet welk plan ik moest volgen. Voor rekenen was er geen tijd meer en daarom bood ik remise aan, wat hij wel moest accepteren. De computer gaf me later een +5 score en had daar geen seconde voor nodig. Na zeven ronden 3,5 punten. 's Avonds bij een snelschaaktoernooitje scoorde ik nog 5 uit 8 (9e plaats). Kees werd tweede met 6 punten en mocht op de foto met een mand *prodotti locale*.

Voor de achtste ronde kon ik weer de verleiding niet weerstaan om een mountainbike te huren. Wat op papier een lichte tocht leek, bleek een aardige killer waarbij zelfs het kleinste verzet af en toe moest worden gebruikt. Na het fietsen kwam ik nu slechts 2 minuten te laat. Op internet had ik gezien dat tegenstander Gabriele Oppici (rating 1960) 1. e4 beantwoordt met 1. Pc6. Dat zou dus weer lekker improviseren worden.

Het werd een spannende partij waarbij ik voor de koningsaanval koos omdat het op de andere vleugel mis was gegaan. De aanval sloeg volledig door waarbij mijn tegenstander zeker sterkere zetten had kunnen doen. In razende tijdnood kon ik toch nog glimlachen om het feit dat er nu hetzelfde thema in de stelling zat als in de vorige partij. Deze opgedane kennis dus maar meteen toegepast en één zet voor het mat gaf hij op.

Mijn TPR was na deze partij opgelopen tot 2003!!! (na 9 ronden werd dat uiteindelijk 1966). Zoals al eerder gezegd was dat niet de bedoeling, maar uit praktische overwegingen heb ik nu bedacht om dan maar de KNSB-rating proberen op te trekken aan de FIDE-rating.

De afronding van het toernooi ging vlot. De laatste ronde begon om 9.30 uur. De bus naar Rovereto zou om 13.30 uur vertrekken. Het moest mogelijk zijn om nog een redelijke partij te spelen maar dan mocht het aantal zetten, naast de 1,5 uur per persoon, niet meer zijn dan ongeveer 40 (in verband met de 30 seconden per zet extra). Mijn tegenstander was de WFM Mira Kierzek met een rating van 2018. De gewenste opening kwam niet op het bord en door te geforceerd te blijven volharden in mijn systeem kwam ik erg slecht te staan. De verdediging van de koning dreigde volledig te worden opgeblazen. Ik probeerde nog naar de andere kant van het bord te wandelen maar heel vakkundig en gecontroleerd sloopte mijn tegenstandster de stelling. Kees had al zijn horloge naast mijn bord gelegd maar precies op tijd (13.10 uur) werd het laatste leven uit de partij gehaald met een mooi offer en kon ik nog ontspannen naar het busstation lopen. De trein naar München was ook op tijd en daar nam ik de nachttrein terug naar Nederland.

Gezeten op het bed in de trein schrijf ik deze laatste zinnen. Het toernooi in Arco was een mooie ervaring. Wat betreft allure is het veel minder dan Tata maar het is leuk om als Nederlander een uitzondering te zijn in plaats van de regel. Arco is zeer de moeite waard met goede restaurants en een prachtige omgeving. Ik heb de vrouw die het toernooi organiseert beloofd om in Nederland mensen te werven voor de 35e editie. Bij deze.

Verslag van de Algemene Ledenvergadering

– door Dirk Goes –

Op maandag 10 september 2012 vulde de zaal van De Mercator zich ter gelegenheid van de jaarlijkse Algemene Ledenvergadering. Met 24 leden en 5 bestuursleden was het lekker druk. Slechts twee leden hadden de moeite genomen zich bij de secretaris af te melden, zoals het hoort.

1 Opening

Voorzitter Kooiman opent de vergadering klokslag 20.15 uur. Onzin natuurlijk, er was helemaal geen klok in de zaal, en al was die er geweest, er zijn maar weinig klokken die op het kwartier slaan, maar u begrijpt wat ik bedoel

2 Mededelingen en ingezonden stukken

Hans Balhuizen heeft in de krant gelezen dat de heer Spitteler, erelid van DCG, is overleden. Secretaris Flikweert heeft van de familie nog geen bericht ontvangen maar belooft zich te informeren.

3 Herdenking van het overlijden van Karel Abma

Penningmeester Tulleken doet verslag van de uitvaartplechtigheid van Karel Abma op vrijdag 17 augustus en spreekt namens iedereen als hij opmerkt dat Karel zeer geliefd was. Tevens wordt stilgestaan bij het heengaan van Joop van Kuijk en Joop Adema, voormalig bewindsliden van Tal.

4 Notulen van de Bijzondere Ledenvergadering van 27 februari 2012

Hans Balhuizen stelt het op prijs om in de toekomst notulen van de ledenvergaderingen zo spoedig mogelijk na afloop te ontvangen en niet vlak voor de nieuwe vergadering. Het bestuur kan zich hierin vinden. Secretaris Flikweert mompelt iets van geen probleem.

5 Jaarverslag van de secretaris

Cees kijkt wat zorgelijk als hij bericht dat zes leden het lidmaatschap aan de wilgen hebben gehangen, waar slechts de komst van twee nieuwe leden tegenover staat. Dat schiet niet op! Tevens zijn er twee leden overleden en zijn we twee dubbelleden kwijtgeraakt. Door deze mutaties zijn we van 47 hoofdleden en 5 dubbelleden teruggegaan naar 41 hoofdleden en 3 dubbelleden.

6 Verslag interne competities seizoen 2011/2012

Jeroen Cromsigt heeft een lijstje gemaakt van de winnaars:

Kroongroep:	Tjark Vos
Jan Koens Cup:	Tjark Vos
Kroonprinsengroep:	George Boellaard
Interne competitie:	Hans Looman

Jaap Loeve memoreert een bedroevende opkomst maar toont zich met het oog op de voortschrijdende samenwerking met Het Probleem optimistisch over de nabije toekomst.

Martin Albers Spierings wil weten waarom hij niet is ingedeeld voor de Jan Koens Cup en krijgt te horen dat hij zich had moeten aanmelden. Tobi Kooiman wil dat de Jan Koens Cup wordt overgespeeld.

7 Verslag externe competities

We kunnen terugzien op een redelijk seizoen 2011/2012, waarin alle teams zich hebben weten te handhaven. Wedstrijd-leider Cromsigt spreekt van een voorbeeldige prestatie en weet te vertellen dat we volgend seizoen met een team minder gaan spelen, namen en rugnummers nog niet bekend. Cor Groen vraagt zich af of het tweede team nu is gepromoveerd naar de KNSB, want was er niet een extra promotieplek vrijgekomen? Tobi Kooiman stelt hem teleur: die extra promotieplek kan pas aan het eind van het volgend seizoen worden verdiend.

8 Verslag verkennend rapport 'Overdag schaken: de toekomst van Tal/DCG'

De naamgever van de commissie Pijlman (verder bestaande uit Tobi Kooiman) incasseert complimenten van de voorzitter en geeft een korte samenvatting van het verslag. René vertelt dat bij het opstellen van het rapport is uitgegaan van een scenario waarin Tal/DCG als zelfstandige club zou kunnen voortbestaan, maar die optie is achterhaald door de steeds hechter wordende samenwerking met Het Probleem. Hij kan zich vinden in de keuze van het bestuur voor een clubavond én een clubmiddag. Hilbrand Bruinsma toont zich enthousiast over de plannen maar vreest wel dat de keuze voor het middagschaak ten koste zal gaan van het avondschaak. Voorzitter Kooiman deelt die vrees nadrukkelijk niet en spreekt van een win-win-situatie. Chris Vos ziet wel iets in een commissie Pijlman-2 die onderzoekt op welke concrete manier het streven van het bereiken van een nieuwe doelgroep met het zaterdagmiddagschaak kan worden gerealiseerd. René Pijlman weet al wie hij als commissielid gaat vragen. Het bestuur zal zich hierover beraden.

9 Voorstel voor samenwerking met Het Probleem

Een belangrijk agendapunt. Voorzitter Kooiman geeft te kennen dit punt binnen een half uur te willen afhandelen. René Pijlman is strijdvaardig: "Dat zullen we nog wel eens zien!"

Aangezien onze vrienden van Het Probleem dit ook lezen geef ik geen uitvoerige bloemlezing van alle meningen. Transparantie is mooi, maar je kunt het overdrijven Hoe dan ook, wanneer het voorstel in stemming wordt gebracht blijken 27 leden voor, twee blanco en geen enkele tegen, waarmee het voorstel door de vergadering is geaccordeerd. Na een periode van een half jaar (zeg februari/maart 2013) zal er onder de leden een tevredenheidspeiling worden georganiseerd.

10a Financieel verslag over het seizoen 2011/2012

Het jubileumfeest heeft dik 2.000 euro gekost, maar dan heb je ook wat Het vermogen van de club per 30 juni bedraagt toch nog EUR 7.656,12.

Even na tienentien ontglipt Hans Balhuizen het onvermijdelijke B-woord. Voor niet-leden die dit lezen en zich nu zitten af te vragen waar dit in Godsnaam over gaat: we hebben het over de bestemmingsreserve, iets met toto- en/of lottogelden Afgesproken wordt te gaan doen wat we al vele malen eerder hebben afgesproken: het toevoegen van de bestemmingsreserve aan het eigen vermogen, ditmaal met de aanmerking voor de penningmeester dat de toto/lottogelden achteraf kunnen worden verantwoord als er iemand lastige vragen gaat stellen.

De kascommissie, bestaande uit Cor Groen en George Boellaard, brengt een positief advies uit. De penningmeester wordt bemoedigend toegeklapt. Cor is statutair aftredend en er moet een nieuwe vrijwilliger worden aangewezen. Nadat iedereen elkaar een tijdje heeft aangekeken blijkt Dirk Goes (was overigens al reserve) het slechtste te kunnen poken: hij zegt zijn medewerking toe op voorwaarde van voldoende witte wijn in huis. Chris Vos wordt reservelid.

10b Begroting voor het seizoen 2012/2013

Voor de post 'Promotionele activiteiten' is 250 euro begroot. René Pijlman vindt dat wat schamel en stelt met het oog op investering in de toekomst voor dat bedrag te verhogen naar 1.000 euro. Penningmeester Tulleken is van dit idee gecharmeerd, maar alleen als Het Probleem meedoet. Na wat heen en weer gepraat besluit de vergadering dat een overschrijding van de post 'Promotionele activiteiten' tot maximaal 500 euro per club (dus samen 1.000 euro) zal worden gedoogd.

11 Prijsuitreiking kampioenen seizoen 2011/2012

De diverse prijswinnaars, voor zover aanwezig, incasseren applaus van de zaal.

Eindstand interne competitie: 1. Hans Looman; 2. Frans Schoffelman; 3. Hans Balhuizen. Veel spelen loont

Snelschaakkampioenen: groep A Hing Ting Lai, groep B Carl Findhammer.

Topscoreurs externe teams: eerste team Hans Leeftink; tweede team Tobi Kooiman; derde team Chris Alberti; vierde team Hilbrand Bruinsma; vijfde team Thijs Loermans. Laatstgenoemde schittert door afwezigheid. Dirk Goes: "Hij heeft zijn snor gedrukt!"

12 Voorstel benoeming Dirk Goes tot lid van verdienste

Voor een samenvatting van dit feestelijke agendapunt verwijs ik naar het artikel op bladzijde 72 van dit clubblad.

13 Rondvraag en sluiting

Dirk Goes stelt voor om Karel Abma postuum tot erelid te benoemen. Het bestuur staat hier sympathiek tegenover maar hardnekkige statuten staan een benoeming in de weg. Alleen levende personen kunnen erelid worden.

Jos Kooiker vraagt zich af hoe het zit met de opzegtermijn van De Mercator en raakt een gevoelige snaar. Het is dit moment dat vele leden zich beseffen dat dit de laatste clubavond in onze oude vertrouwde locatie was. Het bestuur antwoordt dat er waarschijnlijk geen opzegtermijn is, en het woordje 'waarschijnlijk' lijkt erop te wijzen dat er niet heel diep over is nagedacht

Tobi Kooiman wil graag dat voortaan ook de rapidkampioen wordt vermeld bij de prijsuitreiking. Het laat zich raden wie dat dit jaar was

René Pijlman wil een *fact check* van de website in verband met achterhaalde informatie en roept op tot het doorgeven van wijzigingen.

Bert Dreef vraagt zich af of we worden afgemeld als lid van de speeltuinvereniging. Voorzitter Kooiman kan dat bevestigen en acht dit een mooi moment om de vergadering te amuseren met één van zijn beroemde woordspelingen: "We zitten op de wip"

Dan is er niets meer aan de orde en is de vergadering om klokslag 23.50 ten einde. Ja ja, ik weet het, een klok kan niet slaan om 23.50, maar u begrijpt wat ik bedoel Toch?

Terugblik op het Science Park Toernooi

– door Dirk Goes –

In het vorige Tal Nieuws deed Tobi Kooiman verslag van de bijzondere prestatie die hij neerzette tijdens het tweede Science Park Toernooi. Met zijn score van $7\frac{1}{2}$ uit 9 bij een TPR van 2219 deed hij flink van zich spreken! Maar er waren nog meer Tal/DCG'ers onder de deelnemers. Een overzicht:

Groep B	Score	TPR
Frans Schoffelmeer	$4\frac{1}{2}$ uit 9	1907
Tjark Vos	$5\frac{1}{2}$ uit 9	1991
René Pijlman	$4\frac{1}{2}$ uit 9	1864
Dirk Goes	5 uit 9	1895

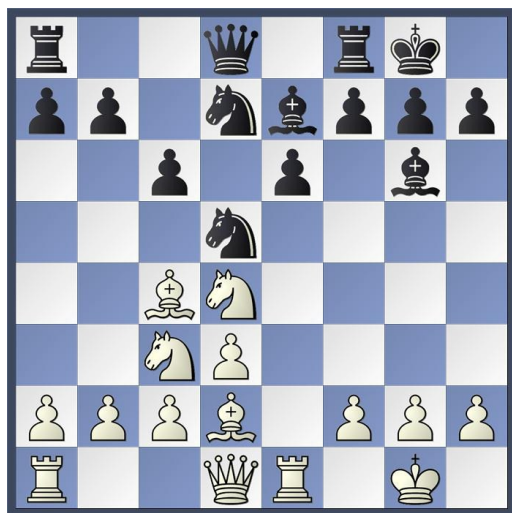
Groep C	Score	TPR
Jaap Loeve	6 uit 9	1810
Bert Dreef	2 uit 9	1324

Van bovenstaande spelers ging alleen Jaap Loeve met een overscore naar huis ging. De overigen leverden ratingpunten in, waarbij Bert Dreef de enige was die daarvoor een geldig excuus mocht aanvoeren (en dat overigens niet deed). Vijf maanden voor het toernooi verloor hij zijn echtgenote, en het valt te begrijpen dat tijdens de partij zijn gedachten nog weleens afdwaalden

Het zal duidelijk zijn dat mijn score van 5 uit 9 geen aanleiding gaf tot al te dolle vreugde, maar ik speelde in ieder geval een aantal leuke partijen, waarbij enkele jeugdspelers van VAS zo vriendelijk waren mij wat puntjes toe te stoppen. Gevreesd moet worden dat dat over een paar jaar niet meer gaat lukken

☐ **Camillo Guzman** (1792)
■ **Dirk Goes** (1967)

1. e4 Pf6; 2. Pc3 d5; 3. exd5 Pxd5; 4. Pf3 Lf5; 5. Lc4 e6; 6. 0-0 c6; 7. Te1 Le7; 8. Pd4 Lg6; 9. d3 0-0; 10. Ld2 Pbd7

11. Txe6?!

Een vraagteken omdat het een in hogere zin verliezende zet is, een uitroepteken voor moed. Je moet maar durven!

11. Lc5

Goed genoeg, maar niet de sterkste. Na 11. fxe6; 12. Pxe6 Db6; 13. Pxf8 Txf8 heeft zwart gewoon een stuk tegen twee pionnen. Camillo slaat nu helemaal op hol en offert zich stuk:

12. Pxc6 bxc6; 13. Txc6 Pb4; 14. Txc6 hxc6

Toren meer, de rest is een kwestie van opdweilen.

15. Pe4 Le7; 16. Lc3 Pb6; 17. Lb3 P4d5; 18. La5 Dd7; 19. Df3 Df5; 20. Dg3 Pf4

Dreigt 21. Pe2+ en kijkt met een scheel oog naar de loper op a5.

21. Ld2

En onmiddellijk opgegeven.

Veron Roesink (onthoud die naam, hij gaat het ver schoppen) is ook al zo'n gigatalent uit de door Enrico Vroombout aangelegde schier onuitputtelijke VAS-kweekvijver. Ik had mazzel dat hij tegen mij een prima stelling verknoeide.

☐	Veron Roesink	(1816)
☒	Dirk Goes	(1967)

1. e4 Pf6; 2. e5 Pd5; 3. c4 Pb6; 4. d4 d6; 5. Pf3 Lg4; 6. exd6 exd6; 7. Le3 Le7; 8. Ld3 Pc6; 9. Pbd2 Lf6; 10. Db3 a5?!

Hier haal ik twee varianten door elkaar. In de Voronhez (de variant die ontstaat na 6. cxd6 in plaats van 6. exd6) is a7-a5 een goede zet, hier niet.

11. a3 a4; 12. Dc2 h6; 13. h3 Lxf3; 14. Pxf3 d5?!

Ook weer zoiets. Ik speelde dit vrijwel à tempo omdat d6-d5 een standaardzet is in de Aljechin, maar hier kost het de a-pion.

15. c5 Pc8; 16. Lb5 0-0; 17. Lxa4

Pion achter zonder ook maar een spoortje compensatie.

17. P6e7; 18. b4 c6; 19. Lb3 Pg6; 20. Dd2 Te8; 21. 0-0 Pce7; 22. Lc2 Dd7; 23. Dd3 Pf8; 24. Ph2 h5

25. Pg4 mag niet worden toegelaten.

25. f4?

Laat de volgende zet toe.

25. Pf5! 26. Lf2

Na 26. Dxf5 Dxf5; 27. Lxf5 Txe3 wordt de dekking van pion d4 problematisch.

26. g6; 27. g4 Pg7; 28. Kg2 Dc7; 29. Lg3?

29. h4!; 30. g5

Veron maakt er een stukoffer van. Dat gaat hem niet redden, maar de alternatieven (30. Lf2 en 30. Le1) waren ook niet bijster aantrekkelijk. In beide gevallen antwoordt zwart met 30. Pge6, waarna wit problemen krijgt met de dekking van f4, bijvoorbeeld 30. Lf2 Pge6; 31. Le3 Pxd4; 32. Lxd4 Lxd4; 33. Dxd4 Te2+; 34. Kh1 (34. Tf2 Pe6; 35. Df6 Pxf4+; 36. Kf1 Txf2+; 37. Kxf2 Pxd3+; 38. Ke2 Dxd2+) Txc2.

30. hxg3; 31. gxf6 Ph5; 32. Dd2

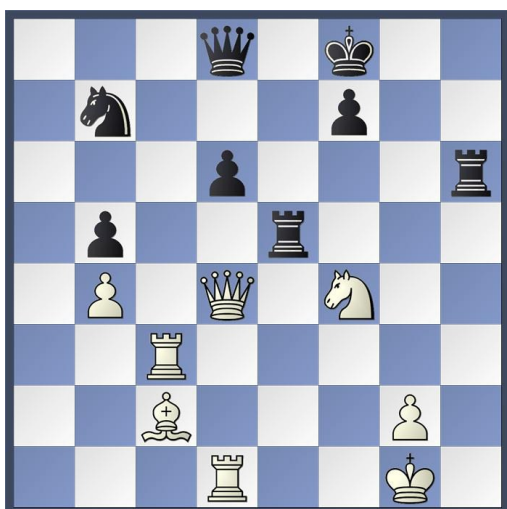
32. Pg4 Pe6 en ook het andere paard meldt zich aan het front

32. gxh2; 33. f5 Dg3+; 34. Kh1 Dxh3; 35. Dh2 Pg3+; 36. Kg1 Dxh2+; 37. Kxh2 Pxf1+

En *game over*. Na 38. Txf1 Te2+; 39. koning weg Txc2 gaat ook de loper er nog af.

□	Dirk Goes	(1967)
■	Remco Hillebrandt	(1873)

Stelling na 41. Da8-d8:

Hier wikkeld ik af naar een gewonnen eindspel met **42. Dxe5**. Niet de beste, bij lange na niet, maar ruim voldoende, en ik leunde tevreden achterover in de verwachting dat mijn tegenstander het nu ging opgeven. Maar zwart deed nog een zetje en gaf het pas na **42. Th1+; 43. Kxh1** op omdat hij inzag dat het geplande 43. Dh4+ faalt op 44. Th3. In de analyse zei ik stoor dat ik alles had gezien, maar niets was minder waar, in werkelijkheid had ik niet eens gekeken naar 42. Th1+ en was 44. Th3 een toevalligheidje! Had Donner dan toch gelijk toen hij schreef dat schaken een geluksspel is?

George Boellaard, gezien door de ogen van sneltekenaar Gerard Paradies.

Externe competitie 2012/2013

Individuele scores

Tal/DCG 1	Score	TPR	Tal/DCG 2	Score	TPR
P. Kooiman	2½ uit 5	1908	E. Dekker	1½ uit 3	2024
J. Cromsigt	1½ uit 5	1835	J. Loeve	0 uit 3	1618
W. Helmers	1 uit 5	1773	C. Groen	0 uit 3	1531
F. Schoffelman	1½ uit 5	1783	G. Boellaard	0 uit 3	1513
Chr. Vos	3 uit 4	2077	J. Kooiker	1 uit 2	1971
T. Kooiman	2½ uit 4	2230	A. Gerritsen	½ uit 2	1782
H. Leeftink	2½ uit 4	2177	F. Veenstra	0 uit 2	1620
R. Klein	2 uit 4	2018	T. Visser	1 uit 1	2068
J. Lubbers	1½ uit 4	1970	J.P. Streef	½ uit 1	1824
			B. van den Berg	0 uit 1	1539
			H. Bruinsma	0 uit 1	1536
			M. Coolen	0 uit 1	1602
			B. Dreef	0 uit 1	1521
Totaal	36½ uit 72		Totaal	29 uit 56	

Tal/DCG 3	Score	TPR	Tal/DCG 4	Score	TPR
H. Balhuizen	2 uit 2	1900	C. Flikweert	3 uit 4	1722
G. Boellaard	2 uit 2	1977	J. Jaarsveld	2 uit 3	1667
J.P. Streef	1 uit 2	1617	Th. Loermans	2 uit 3	1618
C. Flikweert	1 uit 2	1489	C. Findhammer	1 uit 2	1602
H. Bruinsma	½ uit 2	1465	E. Swagerman	1 uit 3	1343
B. van den Berg	½ uit 2	1363	n.o.	0 uit 1	
B. Dreef	0 uit 2	1270			
F. Veenstra	1 uit 1	1975			
H. Tulleken	½ uit 1	1608			
Totaal	19 uit 48		Totaal	11½ uit 24	

Externe mijmeringen

– door Dirk Goes –

De wedstrijden van Tal/DCG 1 kenmerken zich tot dusver door veel spanning. Van BSG 2 werd dik verloren, maar de overige wedstrijden hingen alle om 4-4. Dat werd ook tweemaal de uitslag, verder eenmaal nipt gewonnen en eenmaal nipt verloren. Voorlopig 4 matchpunten, en daar moeten er nog wel wat bij om zeker te zijn van handhaving. De volgende wedstrijd, op 16 februari 2013, speelt Tal/DCG 1 thuis tegen Zukertort Amstelveen 2, met onder andere voormalig clubgenoten Hing Ting Lai en Tjark Vos in de gelederen. Komt dat zien!

Van alle spelers van Tal/DCG 1 is Chris Vos eigenlijk de enige die bovengemiddeld scoort: 3 uit 4! Tobi Kooiman en Hans Leeftink volgen op een half punt met kranige TPR's.

Tal/DCG 2 heeft het zwaar dit seizoen: 0 uit 3 en 4½ bordpunt, waarvan topscorer Erik Dekker (welkom terug!) er 1½ voor zijn rekening nam. De malaise wordt veroorzaakt doordat de sterspelers van vorig seizoen óf zijn vertrokken óf zijn doorgestroomd naar het eerste team. De eerste twee wedstrijden gingen beide met 7-1 verloren, maar in de derde was het team dicht bij een verrassing tegen het op papier favoriete Zukertort Amstelveen 4. Het kan dus wel degelijk, maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat Tal/DCG 2 in deze samenstelling niet thuishoort in de Promotieklasse.

Tal/DCG 3 doet het heel aardig. Dit team kwam pas tweemaal in actie en is na winst op EsPion 2 en een gelijk spel tegen Almere 5 nog ongeslagen. Als u mij vraagt of er kampioensansen zijn, dan stel ik de wedervraag (van Chris Vos

geleerd) "Waarom niet?" Met ervaren kanjers als Hans Balhuizen en George Boellaard (beiden 2 uit 2) in je team is er van alles mogelijk. Voorlopig heeft het team slechts één verliespunt opgelopen, waarmee het virtueel koploper is in de 2e klasse B.

Tal/DCG 4 heeft het druk dit jaar. Dit team moet liefst negen wedstrijden afwerken, leuk maar zwaar! De resultaten zijn met tweemaal winst en tweemaal verlies nogal wisselvallig en de achterstand op de koplopers is al vrij fors, dus de kans op een kampioenschap lijkt me niet al te groot. Topscorer is voorlopig *playing captain* Cees Flikweert, die met een score van 3 uit 4 bewijst dat het drukke bestuurswerk een goede prestatie niet in de weg hoeft te staan!

Scoretabellen

Tal/DCG 1 (KNSB, 3e klasse D)

	Gesp	Mp	Bp
1. Zukertort Amstelveen 2	5	10	27
2. BSG 2	5	10	24½
3. Oud Zuylen 1	5	7	23
4. Caissa Eenhoorn 2	5	6	25
5. Tal/DCG 1	5	4	18
6. VAS 2	5	3	18½
7. Caissa 4	5	3	17½
8. Kennemer Combinatie 3	5	3	16½
9. De Waagtoren 2	5	2	16
10. Woerden 1	5	2	14

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		6			4½	6		5	5½
			4½	6	5	4½			4½
2			4½	4			6		6½
	3½	3½					5½	6½	6
	2	4			3½	4½		4	
3½	3			4½		4	3½		
2	3½			3½	4			4½	
		2	2½		4½			4	3½
3			1½	4		3½	4		
2½	3½	1½	2				4½		

Tal/DCG 2 (SGA, Prom. klasse)

	Gesp	Mp	Bp
1. Almere 2	3	6	16
2. VAS 3	3	5	15
3. Zukertort Amstelveen 4	3	4	14½
4. De Raadsheer 1	3	4	14
5. Caissa 6	3	3	15½
6. Het Probleem 1	3	2	9
7. Boven IJ 2	3	0	7½
8. Tal/DCG 2	3	0	4½

1	2	3	4	5	6	7	8
			4½	4½			7
				4	6	5	
			3½			5½	5½
3½		4½				6	
3½	4				8		
	2			0			7
	3	2½	2				
1		2½			1		

Tal/DCG 3 (SGA, 2e klasse B)

	Gesp	Mp	Bp
1. VAS 5	3	4	15
2. Oosten-Toren 3	3	4	13½
3. Tal/DCG 3	2	3	8½
4. EsPion 2	3	2	10½
5. ZZ 1	3	2	9½
6. Laurierboom Gambiet 2	2	2	8
7. Almere 5	2	1	7

1	2	3	4	5	6	7
			5½	6	3½	
			3½	5		5
			4½			4
2½	4½	3½				
2	3				4½	
4½				3½		
	3	4				

Tal/DCG 4 (viertallencompetitie)

	Gesp	Mp	Bp
1. ENPS 5	4	8	10½
2. Laurierboom Gambiet 3	4	7	12
3. AdA '04 1	4	6	11
4. Tal/DCG 4	4	4	9
5. TOG 1	4	4	8
6. De Raadsheer 4	4	4	5
7. EsPion 5	4	3	6½
8. ZZ 2	4	2	7½
9. De Amstel 4	4	1	5½
10. De Volewijckers 3	4	1	5

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
		3	2½	2½			2½		
			2½		4			3½	2
1				2½	4	3½			
1½	1½						3		3
1½		1½					2½	2½	
	0	0						2½	2½
		½					½	2	3½
1½			1	1½		3½			
	½			1½	1½	2			
	2		1		1½	½			

Verslagen externe competitie 2012/2013

15 september 2012	Tal/DCG 1	(2018)	-	Oud Zuylen 1	(2072)	4 - 4
Uw verslaggever: Tobi Kooiman	H. Leeftang	(2177)	-	J. van der Tuuk	(2233)	½ - ½
	T. Kooiman	(2102)	-	A. Schwartz	(2229)	½ - ½
	W. Helmers	(2041)	-	D. Floor	(2141)	0 - 1
	J. Lubbers	(2031)	-	W. Surewaard	(2081)	½ - ½
	F. Schoffelman	(1994)	-	M. van Os	(2067)	½ - ½
	P. Kooiman	(1946)	-	F. Sanijs	(1939)	1 - 0
	J. Croomsigt	(1933)	-	C.P. Gouw	(1989)	0 - 1
	Chr. Vos	(1918)	-	W. van Veen	(1898)	1 - 0

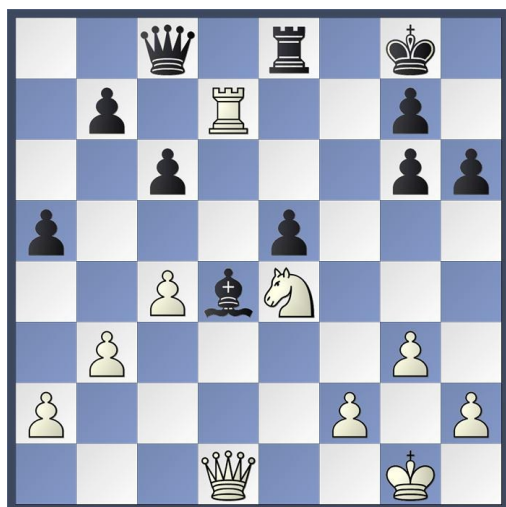
Tal/DCG 1 begint met 4-4 tegen op papier sterker Oud Zuylen

Tal/DCG 1 is het seizoen begonnen met een gelijkspel tegen de op papier sterkere 2e klasse-degradant Oud Zuylen.

Chris was snel klaar met zijn tegenstander, maar Wim Helmers kreeg een sterke aanval over zich heen en verloor. Frans hield met zwart remise tegen een sterke. Jeroen stond heel goed, maar overschatte de koningsaanval die zijn tegenstander toen maar begon en verloor nog. Piet gaf een pion weg, maar ging ook aanvallen en dat sloeg door.

Ik staarde me ondertussen blind op een schijnbaar winnende combinatie. Zwart had een *sneaky* verdediging, dus een andere variant was beter geweest. Helaas verzandde deze partij in remise.

Tobi Kooiman (2102)
 Arie Schwartz (2229)

Zwart heeft net de toren afgesloten van de dame, maar had beter wat voorzichtiger kunnen zijn.

29.Dg4!

Die had hij niet zien aankomen. Het was een prettige berekening voor mij, want als zwart nog iets heeft, speel ik 29. Txd4 exd4; 25. Pd6 Damezet; 26. Pxe8 Dxe8; 27. Dxd4, met minimaal remise. Ik was er echter van overtuigd dat 29. Dg4 won, en hij had al bijna opgegeven, verklaarde hij later.

29. Tf8

29. h5; 30. Dxd4 Dxd7; 31. Pf6+;
 29. g5; 30. Df5 Tf8; 31. De6+ Kh8; 32. De7;
 29. Te7; 30. Pf6+ Kf8; 31. Txd4 Dxd4; 32. Td8+.

30. De6+ Kh8; 31. De7?!

Jammer! Winnend is 31. Pd6 Db8; 32. Dxc6 e4; 33. Txb7 Da8; 34. Pf7+ Kg8; 35. Pxc6+ Kh8; 36. Pf7+ Kg8; 37. Pg5.

31. Tg8; 32. Pf6?

32. Pd6 is nog steeds goed.

32. Df8!

Totaal gemist.

33. Dxf8 Txf8; 34. Pe4 Tb8; 35. Pd6 Tf8; 36. Pe4 1/2-1/2.

Fritz ziet nog licht voordeel na 36. Tf7 Txf7; 37. Pxf7+ Kg8; 38. Pd8, maar ik was lichtelijk aangeslagen doordat ik ineens niet won, dus nam ik maar genoegen met remise.

Stand 3-3 en Johan had al lang remise aangeboden in een remisestelling, maar zijn tegenstander probeerde het nog lang. Tevergeefs. 3 1/2-3 1/2.

Hans was vorig seizoen onverwoestbaar. Nu kreeg hij echter een hopeloze stelling. Dit is niet waar. Zijn tegenstander wilde namelijk het onderste uit de figuurlijke kan en kreeg het figuurlijke deksel op zijn al even figuurlijke neus, waardoor een goede stelling met een pion meer ineens een moeilijke stelling met een pion minder werd. Toch knap om dat nog remise te houden tegen Hans. Eindstand 4-4.

6 oktober 2012	De Waagtoren 2	(1898)	-	Tal/DCG 1	(2007)	4	-	4
	W. Nieland	(1963)	-	H. Leeftang	(2177)	0	-	1
	D. van der Meiden	(2022)	-	R. Klein	(2017)	1/2	-	1/2
	H. Westerman	(1881)	-	W. Helmers	(2041)	1	-	0
	D. Keetman	(1930)	-	J. Lubbers	(2031)	1/2	-	1/2
	R. Niewenhuis	(1801)	-	F. Schoffelman	(1994)	1/2	-	1/2
	M. Keetman	(1762)	-	P. Kooiman	(1946)	1/2	-	1/2
<i>Uw verslaggever:</i>	S. Vlaar	(1933)	-	J. Cromsigt	(1933)	1	-	0
<i>Jeroen Cromsigt</i>	A. Albrecht	(1916)	-	Chr. Vos	(1918)	0	-	1

Eerste pakt punt in Alkmaar

Het eerste team heeft een punt weten te slepen uit het duel met Waagtoren 2. Ondanks dat wij op papier ruim 100 ELO-punten meer hadden, was dit in de praktijk niet te zien.

Johan Lubbers was als eerste klaar en hield met zwart goed stand, remise. Frans Schoffelman speelde met een gebroken rib en wist met wit een remise te scoren. Piet Kooiman speelde tegen een 12-jarig talentvol meisje (2e bij de NK C-jeugd) en kwam zowaar drie pionnen achter! Piets jarenlange ervaring wist hem met hangen en wurgen nog op de been te houden. Wim Helmers stond aanvankelijk goed met wit, maar wist niet door de verdediging heen te breken. Later wist zwart zowaar nog te winnen om ons op achterstand te zetten.

Zwaar verkouden nam uw verslaggever plaats achter het bord om tegen een ander damestalent te spelen (2e bij de NK A-jeugd). Ik stond de hele partij minder en in de tijdnoodfase werd ik geheel weggetikt om mij een terechte nederlaag te bezorgen. Ron Klein was terug na een staaroperatie en bleek ook op het bord alles weer goed te zien. Alweer een remise. Hans Leeftang speelde zijn gebruikelijke spelletje met minieme voordeeltjes. Zwart werd langzaam maar zeker weggedrukt en Hans won vakkundig. Chris Vos won een pion in het middenspel en liet deze helemaal oprukken naar h2 om na lang spel het volle punt te pakken en ons een matchpunt te bezorgen.

Al met al een *narrow escape*. In de volgende wedstrijd (derby tegen VAS 2) zal duidelijk zijn waar wij de tweede helft van het seizoen voor spelen (handhaving of middenmoot).

3 november 2012	Tal/DCG 1	(2007)	-	VAS 2	(1957)	3½	-	4½
Uw verslaggever: Tobi Kooiman	T. Kooiman	(2106)	-	H. Sinke	(2183)	1	-	0
	R. Klein	(2017)	-	D. Kleeman	(1978)	½	-	½
	W. Helmers	(2060)	-	R. Dormits	(1966)	½	-	½
	J. Lubbers	(2056)	-	J. van Vuure	(2153)	0	-	1
	F. Schoffelman	(1990)	-	P. van Eeghen	(1764)	0	-	1
	P. Kooiman	(1952)	-	S. Greeuw	(1906)	½	-	½
	J. Croomsigt	(1924)	-	D. Paulis	(1901)	½	-	½
	Chr. Vos	(1951)	-	C. Guzman	(1805)	½	-	½

Tal/DCG 1 verliest nipt van VAS 2

Helaas, helaas. Waar we vorig jaar nog nipt te sterk waren voor VAS 2, waren de rollen nu omgedraaid. Hans was er niet bij, en dat is wel een slok op een borrel. Zij hadden hun op een na sterkste speler aan bord 4 gezet, en aan bord 5 hadden ze een jongen die pas weer is begonnen met schaken en ondanks zijn rating van 1764 op het Eijgenbrood-toernooi nog een TPR van 2115 had. Op die borden ging het dan ook mis (Frans en Johan waren de slachtoffers), en de winst aan bord 1 (ik was de gelukkige) was niet genoeg, want de anderen (Ron, Wim, Piet, Jeroen en Chris) speelden remise. Gemiddeld hadden we wel een hogere rating, maar behalve bord 5 hadden ze ook aan bord 8 een jeugdspeler. Het leek me dat we op 2 en 3 misschien een beetje gemakkelijk remise aannamen, maar een nipte nederlaag zou vooraf gezien eigenlijk geen slechte voorspelling van de krachtsverhouding zijn geweest.

24 november 2012	Caissa 4	(2025)	-	Tal/DCG 1	(2023)	3½	-	4½
Uw verslaggever: Tobi Kooiman	A. Riemens	(2081)	-	H. Leeftang	(2183)	½	-	½
	M. Bottema	(2092)	-	T. Kooiman	(2106)	½	-	½
	E.J. Straat	(2029)	-	W. Helmers	(2060)	½	-	½
	R. Bödicker	(2017)	-	R. Klein	(2017)	0	-	1
	A. Sula	(2018)	-	F. Schoffelman	(1990)	½	-	½
	A. van de Woestijne	(2009)	-	P. Kooiman	(1952)	1	-	0
	T. Timmermans	(1984)	-	J. Croomsigt	(1924)	0	-	1
	C. Visser	(1968)	-	Chr. Vos	(1951)	½	-	½

Tal/DCG 1 wint van Caissa 4!

Na twee gelijke spelen en vervolgens een nipte nederlaag heeft Tal/DCG 1 eindelijk de eerste overwinning binnen-gehaald.

We hebben tot nu toe veel remises gehad, en soms in stellingen waarvan ik denk: "Kom op, speel nog even door." Nu deden we het qua mentaliteit een stuk beter. Sterker, juist een tweetal van onze tegenstanders leek zich aan gemakzucht of zelfs een overschot aan voorzichtigheid schuldig te maken.

Binnen *no time* had Hans' tegenstander afgewikkeld naar een statische stelling met allebei zeven pionnen, een dame, twee torens en een loper. De loper van Hans was de mindere. Hans bood remise aan, en in plaats van nog even te gaan bikkelen voor zijn team accepteerde Hans' tegenstander. Zelfs al was remise waarschijnlijk waren de winstkansen niet gelijk, dus dat leek me een onterechte acceptatie van het remiseaanbod.

Mijn tegenstander, die de hele tijd goed stond, bood pardoes remise aan! Ik ging even langs de borden, zag Piet slecht staan en de rest gemiddeld ongeveer in evenwicht, dus besloot ik het nog even te proberen. Ik deed nog zes zetten, waarna niet alleen zijn voordeel bleef maar er ook vrij weinig kansen voor hem waren om het nog weg te geven. Inmiddels zag ik dat Jeroen een stuk had gewonnen. Dan maar remise aanbieden. Warempel nam hij het aan!

Toch verrassend dat juist hun kopborden zo makkelijk remise gaven, want die hadden allebei tot nu toe 2½ uit 3.

Helaas verloor Piet in een lastige, drukkende opening een pion en later de partij, maar Ron was een held door een volgens mij correct kwaliteitsoffer te plaatsen en keihard te winnen. Nu dus 2-2, en een dompertje was dat Chris schijnbaar voordeel niet om kon zetten in winst: 2½-2½. Frans maakte remise, ondanks naar eigen zeggen kansloos verloren te hebben gestaan: 3-3. Jeroen verzilverde zijn stuk, 4-3, en toen moest Wim alleen nog zijn iets betere stelling niet verliezen, en dat lukte gelukkig: 4½-3½ en met 4 uit 4 zijn we middenmoters. Volgende wedstrijd proberen we onze makkers van Zukertort een handje te helpen door hun medekoplopers BSG 2 beentje te lichten.

15 december 2012	BSG 2	(2056)	-	Tal/DCG 1	(2036)	6 - 2
	S. Drent	(2114)	-	H. Leeftang	(2183)	½ - ½
	R. Hilhorst	(2043)	-	W. Helmers	(2060)	1 - 0
	T. de Ruiter	(2053)	-	R. Klein	(2017)	1 - 0
	Th. Slisser	(2058)	-	T. Kooiman	(2106)	½ - ½
	R. Brouwer	(1938)	-	P. Kooiman	(1952)	½ - ½
	C. van der Heijden	(2117)	-	J. Croomsigt	(1924)	1 - 0
<i>Uw verslaggever:</i>	R. Otten	(2058)	-	F. Schoffemeer	(1990)	1 - 0
<i>Tobi Kooiman</i>	Chr. Kooijman	(2067)	-	J. Lubbers	(2056)	½ - ½

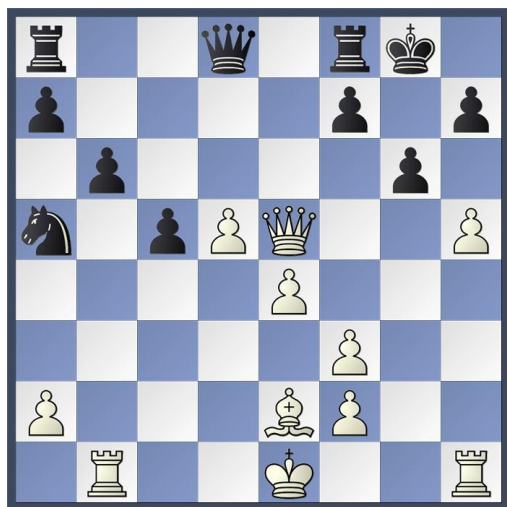
Tal/DCG 1 kansloos tegen BSG 2

In klasse 3D zijn Zukertort 2 en BSG 2 dit seizoen een klasse apart, ondervonden ook wij in de uitwedstrijd tegen BSG. Beide teams winnen tot nu toe alles. Bij BSG 2 - Tal/DCG 1 sprak de uitslag van 6-2 boekdelen waarin hoofdstukken staan over teams die sterkere spelers hebben dan andere teams.

Johan speelde een remise die volgens mij redelijk bloedeloos was. Frans had een spannende partij die in mijn oppervlakkige langsløopblik goede kansen bood, maar naar eigen zeggen verloor hij kansloos en speelde zijn tegenstander geniaal. Jeroen speelde tegen de speler met de hoogste rating (op Hans na, maar die speelt bij ons), en verloor volgens mij echt kansloos: al gauw een pion achter en na een zet of achttien had hij nog 16 minuten voor de volgende 22 zetten, en dan weet je wel hoe laat het is: tel zijn gebruikte tijd en de gebruikte tijd van zijn tegenstander op bij de aanvangstijd van 13:00 uur en *voilà*. Piet had een gelijke opening, maar zette toen zijn paarden passief neer, wat hem naar eigen inzien ertoe noopte een pion te geven. Ook hij had weinig tijd, maar hij wist weer eens taai te houden. Merk op dat het inmiddels 3-1 is, en ik kreeg zelf een sterke aanval over me heen die makkelijk de 4-1 had kunnen betekenen, maar de gedachte "laat ik nog een beetje naar voren met stukken" was blijkbaar genoeg, want toen was hij ineens bang en liet hij eeuwig schaak toe (zie onder). Ron kwam goed uit de opening: statische stelling met allebei alle pionnen, dame, torens en loper, en Ron had de goede loper. De keer daarna dat ik keek had hij ineens een kansloos eindspel met een pion minder. Uiteindelijk waren alleen Wim en Hans nog bezig. Verloren hadden we al. Hans had zich voorbereid op alle varianten van zijn tegenstander behalve degene die gespeeld werd. Hij had een lastige partij, maar van Hans winnen is onmogelijk, dus remise was het logische gevolg. Wim ten slotte had twee torens, twee lopers en een aantal pionnen tegenover zijn tegenstander een toren, een dame en een pion meer. Het zag er veelbelovend uit, maar hij verloor een loper en toen was het ineens weinigbelovend. Ook hij verloor.

Een partijfragment:

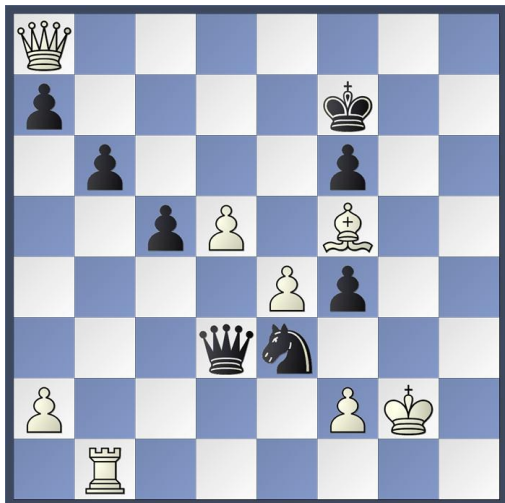
□	Theo Slisser	(2058)
■	Tobi Kooiman	(2106)

17. g5?

Ik overschatte de koningsaanval, waardoor ik die aanval alleen maar meer kracht gaf. 17. Te8; 18. Df4 c4 en dan houdt wit alleen voordeel na 19.Td1.

18. Tg1 f6; 19. De6+ Kh8; 20. f4 gxf4; 21. h6 Dc7; 22. Tg7 De5; 23. Lg4! Tg8; 24. Lf5 Txg7; 25. hxc7+ Kxc7; 26. Dd7+ Kf8; 27. Dxh7 Dc3+; 28. Kf1 Pc4; 29. Dh8+ Kf7; 30. Dxa8 Dd3+; 31. Kg2 Pe3+

32. fxe3?

32. Kh2 Pxf5; 33. Tg1 Dxe4; 34. Tg8! en weliswaar is bijvoorbeeld 34. De7; 35. Th8 Kg6; 36. d6 Pxd6; 37. Dg2+! moeilijk te vinden (37. Kf5; 38. Dd5+ Kg6 (38. De5; 39. Th5+) 39. Dh5+ Kg7; 40. Dh7#) in de partijstelling, maar tot 34. Tg8 of minstens 33. Tg1 kun je toch wel zien en spelen en dan zie je vanaf daar wel verder, want wat heeft zwart nu eigenlijk helemaal?

Nu is het eeuwig schaak, zag ook mijn tegenstander die direct maar remise aanbood.

27 september 2012	Probleem 1	(1908)	-	Tal/DCG 2	(1731)	7	-	1
Uw verslaggever: Dirk Goes	P. Manuel	(2010)	-	A. Gerritsen	(1803)	½	-	½
	J. Schuur	(2004)	-	E. Dekker	(1899)	1	-	0
	P. Scheermeijer	(1917)	-	C. Groen	(1733)	1	-	0
	M. Nieuwenbroek	(1895)	-	J. Loeve	(1756)	1	-	0
	R. Scheermeijer	(1939)	-	G. Boellaard	(1722)	1	-	0
	F. van de Pavoordt	(1858)	-	M. Coolen	(1731)	1	-	0
	M. Manshanden	(1824)	-	J.P. Streef	(1564)	½	-	½
	F. Salimi	(1815)	-	H. Bruinsma	(1643)	1	-	0

Tweede loopt spitsroeden, deel 1

Tja

Om de stemming er in te houden vertel ik dan maar een leuke mop:

Vraag: Hoe noemt een dom blondje een ruitenwisper?

Antwoord: Een regenopdevoorrutweghaalheenenweerstengeltje.

Hulde overigens aan Andy Gerritsen en Jan Pieter Streef, die met remises tegen veel sterkere spelers een 8-0 oorwassing wisten te voorkomen.

1 november 2012	Tal/DCG 2	(1762)	-	Almere 2	(1934)	1	-	7
	J. Loeve	(1756)	-	M. Woudsma	(2137)	0	-	1
	E. Dekker	(1899)	-	M. van Niel	(1961)	1	-	0
	J. Kooiker	(1861)	-	D. Overweg	(1950)	0	-	1
	A. Gerritsen	(1803)	-	J. Kossen	(1940)	0	-	1
	C. Groen	(1733)	-	D. van Leusden	(1870)	0	-	1
	F. Veenstra	(1698)	-	L. Damen	(1922)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	G. Boellaard	(1722)	-	M. Heijlman	(1848)	0	-	1
<i>Dirk Goes</i>	B. van den Berg	(1622)	-	H. Bermon	(1842)	0	-	1

Tweede loopt spitsroeden, deel 2

Tja

Om de stemming er in te houden vertel ik dan maar een leuke mop:

De directeur van een psychiatrische kliniek loopt langs een kamer, kijkt naar binnen en ziet daar een gek die met zijn hengel in de wasbak zit te vissen. De directeur denkt, kom, ik speel het spelletje leuk mee, en vraagt "En, al veel gevangen vandaag?", waarop de gek hem meewarig aankijkt, zijn hoofd schudt en zegt "Ja, in een wasbak zeker!"

Hulde overigens aan Erik Dekker, die met zijn overwinning een 8-0 echec wist te voorkomen.

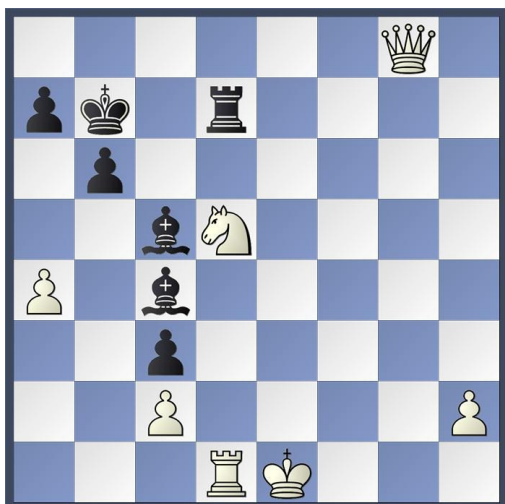
30 november 2012	Zukertort/A 4	(1984)	-	Tal/DCG 2	(1750)	5½	-	2½
	M. Laarhoven	(2108)	-	E. Dekker	(1899)	½	-	½
	M. Harmsen	(2027)	-	J. Loeve	(1756)	1	-	0
	N. Louter	(1992)	-	J. Kooiker	(1861)	0	-	1
<i>Uw verslaggever:</i>	H. de Boer	(1947)	-	C. Groen	(1733)	1	-	0
<i>Dirk Goes</i>	D. Goes	(1931)	-	T. Visser	(1820)	0	-	1
	W. Hensbergen	(2058)	-	F. Veenstra	(1698)	1	-	0
<i>Met dank aan</i>	R. Bolhuis	(1888)	-	G. Boellaard	(1722)	1	-	0
<i>Eric Roosendaal</i>	J. Schoonackers	(1920)	-	B. Dreef	(1508)	1	-	0

Tweede doet zichzelf ernstig tekort

Kijkend naar de kille cijfers zou je kunnen concluderen dat Tal/DCG 2 een dikke nederlaag heeft geleden, maar daar heeft Co Adriaanse lang geleden het woord 'scorebordjournalistiek' voor uitgevonden. Na twee 7-1 nederlagen op rij waren de verwachtingen niet al te optimistisch, maar bij wat meer koelbloedigheid hadden onze jongens 'gewoon' moeten winnen van een op papier veel sterkere tegenstander, die met Willem Hensbergen een ex-Tal/DCG'er in de gelederen had terwijl Dirk Goes weer eens tegen zijn eigen club zat te spelen. Aan de borden had Zukertort een rating-overschot van bijna 250 punten, maar daar was in de wedstrijd niets van te merken. Na een uurtje schaken stonden de meeste Tal/DCG'ers prettig.

Erik Dekker opende de score. Hij wikkeld af naar een remise-eindspel, tegen een sterke tegenstander als Marcel Laarhoven een goed resultaat. Maar toch, het feit dat de Amstelvener een zucht van verlichting slaakte was een veeg teken. Bert Dreef kwam goed uit de opening, een ratingdeficit van dik 400 punten (!) ten spijt, ondervond toen echter dat goed uit de opening komen nog niet hetzelfde is als de partij tot een goed einde brengen, en moest *in extremis* dan toch het hoofd buigen. Jos Kooiker scoorde de gelijkmaker toen tegenstander Nico Louter zijn dame weggaf, maar bij Cor Groen ging het niet goed. Na binnendringen van zijn dame kwam hij nog aardig terug in de partij, maar op een gegeven moment gingen de seconden, waarvan hij er toch al zo weinig had, te hard. Ook Jaap Loeve, aan het hoge tweede bord gezeten, werkte het op een gegeven moment niet langer bol en moest capituleren.

Tijd voor het eerste drama van de avond. Kijk toch eens wat een prachtige stelling George Boellaard hier met vaardige hand heeft opgebouwd tegen Ridens Bolhuis:

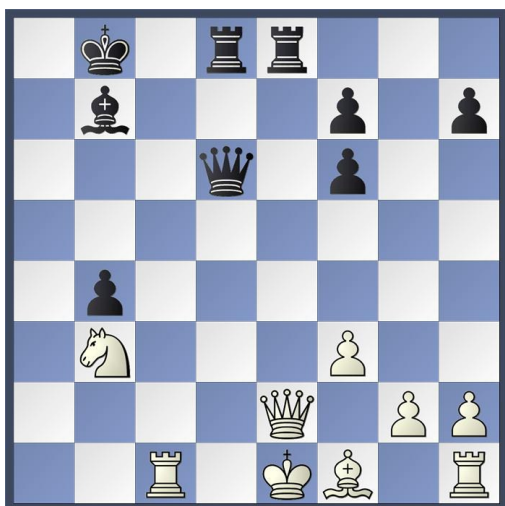

Nu zou ik met eigen woorden kunnen zeggen wat er allemaal gebeurde, maar beter dan Eric Roosendaal het in zijn verslag op de Zukertort-website verwoordde gaat niet lukken. Daarom maar schaamteloos gejat, ik vraag hem volgend jaar wel een keer om toestemming ☺.

Hier staat wit natuurlijk totaal gewonnen. De computer geeft waarden als +7 aan en een zet als Dg2 zou vermoedelijk vlot tot winst geleid hebben. Maar wit speelde de vreselijke bok **1. De6??** Want wat opvalt is dat de witte koning geen kant op kan door de lopers en pion c3. Ridens speelde dus **1. Tg7!** met matdreiging op g1. Waarna de stelling verrassend genoeg al weer vrijwel in evenwicht is. Wit moet zijn toren geven om aan mat te ontsnappen: **2. Td3 Lxd3**. Tot zover doet wit het weer goed. Maar nu had hij de loper niet terug moeten nemen, maar met **3. Pxc3 Te7**; **4. Dxe7 Lxe7**; **5. cxd3** moeten afwikkelen naar een eindspel met pluspion, dat misschien nog te winnen is. Maar wit speelde het voor de hand liggende **3. cxd3?** en dat verliest op slag want na **3. c2!** is het ineens uit! De zwarte stukken werken wonderlijk mooi samen. De koning is beschermd tegen schaakjes en pion c2 is niet meer te stoppen. Er volgde nog **4. Kd2 Tg2+** waarna wit terecht opgaf. Ridens zei meermalen na de partij, met een grote glimlach, dat hij niet trots was op deze partij. Het illustreert weer eens dat een onterechte overwinning veel meer genieten is dan een correcte maar saaie winstpartij. (ER)

Komen we bij een alinea die ik het liefst zou willen overslaan, maar als objectief journalist ken ik mijn verantwoordelijkheid. Het moet gezegd, Dirk Goes was ten onrechte optimistisch over zijn stelling en kwam te vroeg met zijn pionnen naar voren waar een wat langere voorbereiding een beter idee was geweest. Tom Visser rook en greep zijn kans en maakte het mooi af. Tom straalde, en het was hem gegund. Voor zijn acteerprestatie (het imiteren van een agrariër die naar de tandarts moet) lijkt Dirk een Oscar-nominatie niet te kunnen ontgaan. *Life sucks*

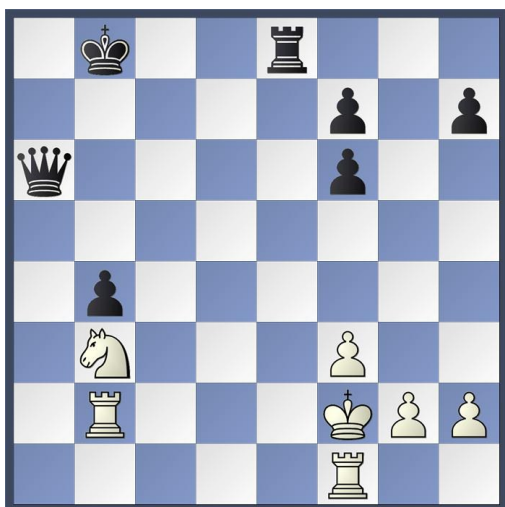
Dan het tweede drama van de avond, zo mogelijk nog bonter dan de partij Boellaard-Bolhuis. Frits Veenstra had met puik spel de ons welbekende Willem Hensbergen overspeeld, en in onderstaande stelling kan hij oogsten:

Ik citeer opnieuw uit Erics verslag:

Zwart is hier aan zet en het moge duidelijk zijn dat wit reddeloos is. Zwart kan het vrij eenvoudig afmaken met **1. ... Dd3**. Dat dreigt behalve een dame ook nog eens een extra stuk te winnen. En als wit nog **2. Pc5** probeert komt gewoon **2. Dd2+**; **3. Kf2 Dxc1**. Dan hangt er weer een stuk, en de dame hangt ook nog steeds. En wit kan helemaal niets doen. **4. Db5?** Nee, want dan komt **De1+** en **De3** mat. Of **De3+** en **Tg8+** met mat als u dat leuker vindt. **4. Pe4** dan? Ook niet, want zwart doet gewoon **Lxe4** en als wit terugneemt

wint zwart alsnog een dame via Td2. Kortom, het is compleet uit. Zwart deed het iets minder handig via **1. ... La6**. Wint ook nog wel maar niet meer zo heel snel. Willem sloeg op e8 en na Kf2 kon hij zowaar zijn machteloze loper ruilen en zijn toren van h1 bevrijden. Een paar zetten later waren we bij het volgende diagram:

Willem speelde 1. Pc5 en als zwart nu 1. Da3 had gespeeld was het nog steeds gewonnen geweest. Maar nee: **1. ... Db6??** De zoveelste dame van de avond die in de aanbieding gaat. **2. Txb4 Dxb4; 3. Pa6+** en wit won ongelooflijk genoeg zelfs nog. (ER)

En zo werd het toch nog een veel te ruim uitgevallen 5½-2½ nederlaag. Het wordt tijd dat Tal/DCG 2 in zichzelf gaat geloven!

4 oktober 2012	Tal/DCG 3	(1587)	-	EsPion 2	(1623)	4½	-	3½
	G. Boellaard	(1722)	-	Th. Finkenflugel	(1740)	1	-	0
	H. Bruinsma	(1643)	-	P. Urbanus	(1675)	½	-	½
	J.P. Streef	(1564)	-	H. van der Laan	(1660)	½	-	½
	B. van den Berg	(1622)	-	H. Boom	(1576)	1	-	0
	H. Balhuizen	(1589)	-	R. Sie	(1635)	1	-	0
	H. Tulleken	(1511)	-	R. Jagerman	(1608)	½	-	½
Uw verslaggever:	C. Flikweert	(1540)	-	A. van der Eijden	(1552)	1	-	0
George Boellaard	B. Dreef	(1508)	-	F. Kerkhoff	(1541)	1	-	0

Een goed begin!

Donderdag 4 oktober trad het nu al glorieuze derde aan tegen EsPion 2. Het derde miste in Frits Veenstra zijn sterkste speler omdat deze wederom achter de muziek aan was. De bezoekers hebben, wanneer compleet, een gemiddelde kracht van 1646 en behoren waarschijnlijk niet tot de sterksten uit de poule. Aan de zijde van EsPion was ook een invaller, Frans Kerkhoff, met een elo van 1541, maar die maakte aan het laatste bord gehakt van Bert Dreef. Bert riep dat wel een beetje over zichzelf af. Bert is een intelligente man, maar soms onbezonnen en gewelddadig. Met zijn recht-toe-recht-aan-stijl vloog hij op de koningsvleugel van zijn tegenstander af, roofde daar een aantal pionnen, maar zag zijn aanval stagneren. Daarna vloog hij op de damevleugel af, waar de aanval niet alleen weer tot stilstand kwam, maar nu zelfs een stuk verloor. Kerkhoff schoof daarna de boel op afdoende wijze uit.

Aan de andere borden duurde het iets langer en vlogen de kansen als in een voetbalwedstrijd op en neer. Bas van den Berg stond zeer veelbelovend, maar toen ik wat later in de wedstrijd nog eens naar zijn bord keek stond hij opeens een toren achter. Ook Bas is een intelligente man, edoch soms is hij wat onbezonnen en gewelddadig. Wanneer het lukt bij Bas dan vermorzelt hij zijn tegenstanders soms wel binnen vijftien zetten. Wanneer het wat langer duurt, gaat de vaart er weleens uit. Harry Boom is te goed om zich zomaar onder de voet te laten lopen. Bas verloor.

Wie het wel tot een goed einde wist te brengen was invaller Cees Flikweert, die tegen de toch niet onervaren Ton van der Eijden moest spelen. Het einde kwam hier snel. Toch dacht ik nog even dat het een lange zit voor Cees zou worden toen zijn tegenstander met een toren minder nog doorspeelde. Gelukkig kwam Cees even later vrolijk zijn punt melden.

Hilbrand Bruinsma scoorde een halfje nadat hij met wit het initiatief verloren had in een afruilvariant van het Frans. Jan-Pieter Streef kwam krap te zitten in zijn tijd maar maakte remise met een pion meer. Heb je de tijd dan melk je zo'n voordeeltje uit. Hans Balhuizen kwam sterk uit zijn opening en stond beter toen hij melding kwam maken van een remise-aanbod van zijn tegenstander. Een blik was voldoende om te zien dat hij beter stond en door kon spelen. Hans won overtuigend.

Ten slotte werd er aan nog twee borden gespeeld: Tulleken-Jagerman en Finkenflugel-Boellaard. Omdat ik die laatste wedstrijd als *playing captain* toch het beste heb gevolgd, hierover wat meer:

	Theo Finkenflugel	(1954)
	George Boellaard	(1846)

1. e4 e6; 2. d4 d5; 3. Pc3 Pf6; 4. Lg5 Lb4; 5. e5 Lxc3+; 6. bxc3 h6; 7. Ld2 Pe4; 8. Ld3 Pxd2; 9. Dxd2 0-0; 10. f4 c5; 11. Pf3 Pc6; 12. 0-0 Da5; 13. De3 Ld7; 14. Ph4 cxd4; 15. cxd4 Pb4; 16. f5

Tja, dat viel te verwachten Maar wat nu? Slaan op f5 is het verantwoordelijke, maar ik had geen zin in een lange verdediging en dacht dat ik me wel uit de situatie na wits f6 kon redden.

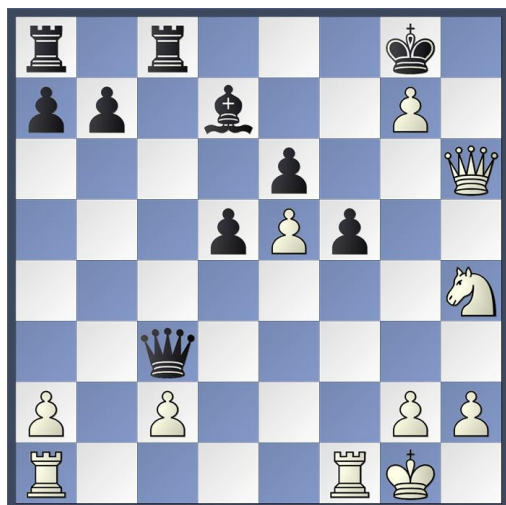
16. Pxd3 17. f6!

Finkenflugel laat mijn paard gewoon staan en *immediately moves in for the kill*. Dat zette mij toch eindelijk aan het denken.

17. Pxe5; 18. fxg7 Tfc8; 19. Dxd3 f5

Dat was voorzien

20. dxe5 Dc3

Met de bedoeling op e5 te slaan. Ik dacht dat Dc5+ altijd nog kon, om zo de dame met tempo terug te trekken naar e7. Dat was een onzorgvuldigheid. Wanneer Finkenflugel een sterke schaakcomputer zou zijn geweest, dan had hij het winnende 21. Pxf5!! opgemerkt; 21. exf5; 22. Dh8+ Kf7; 23. g8D+ Txd8; 25. e6+! en de dame op c3 gaat verloren.

21. Pf3 Dc5+; 22. Kh1 De7

Het ziet er nog eng uit voor zwart, maar het ergste is voorbij; dame en paard van wit werken niet goed samen.

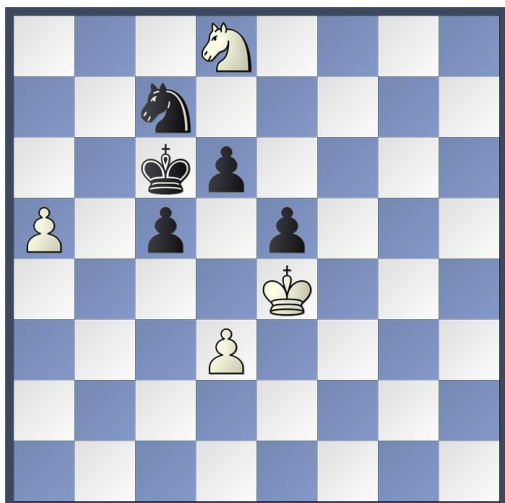
23. Dh8+ Kf7; 24. Dh7 Tg8; 25. h4 Txd8

En ten slotte een blunder:

26. Pg5+?? Dxd5; 0-1.

Hiermee was de 4-3 bereikt en bleef het aan Herbert Tulleken het laatste halfje binnen te brengen voor de overwinning. Dat was niet makkelijk. Herbert had de hele partij gedrukt gestaan, maar nauwkeurig verdedigd. Op die manier had hij de schade kunnen beperken tot de achterstand van een enkele pion. Maar eindspelen met slechts pionnen en een paard zijn moeilijk en behoeven veel rekenwerk. Daarbij had Herbert nog maar weinig tijd over. Voor de omstanders leek het plan duidelijk. Wit moet op de een of andere manier de pionnen van zwart ruilen tegen zijn paard zodat er geen matpotentieel meer is, maar vanaf de zijkant is het peentjes zweten als teamleider omdat je niet weet of Herbert dat plan ook heeft. Ingenieur Tulleken is een intelligente man, als schaker is hij echter veelal onbezonnen en gewelddadig. Wanneer je hem met nog maar drie minuten op de klok wel twintig seconden ziet nemen voor een voor de hand liggende zet, dan zakt de moed je in de schoenen

Het dramatische hoogtepunt kwam in deze stelling:

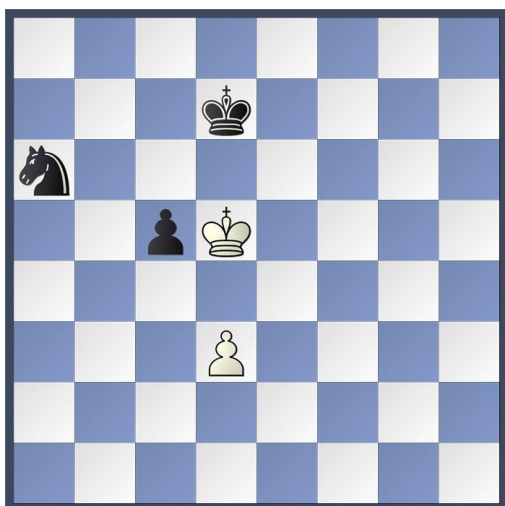

Ruud Jagerman stond hier schaak, maar deed een onreglementaire zet met zijn paard. Aan die vergissing dankt het derde ongetwijfeld zijn overwinning. De twee minuten die Herbert er na gejoel van de omstanders bij kreeg door interventie van de scheidsrechter waren reddend. Opeens had Herbert weer drie-en-een-halve minuut. Het slot van de partij verliep als volgt:

52. Kd7; 53. Pf7 Ke7; 54. Pxe5 dxe5; 55. Kxe5 Kd7; 56. a6 Pxa6

Of 56. Kc6; 57. a7 Kb6; 58. Kd6 Pb5+; 59. Kd5 Pxa7; 60. d4 met ruil van de laatste pion.

57. Kd5

Met onontkoombaar d3-d4 op de volgende zet verzekerde Herbert de remise, en daarmee de eerste overwinning van het 3e team van Tal-DCG: 4½-3½. Zullen er nog meer volgen?

Herbert Tulleken: matchwinner!

5 november 2012	Almere 5	(1615)	-	Tal/DCG 3	(1611)	4	-	4
	A. Speek	(1867)	-	F. Veenstra	(1698)	0	-	1
	I. de Jong	(1641)	-	G. Boellaard	(1722)	0	-	1
	H. Bovenschen	(1574)	-	J.P. Streef	(1564)	½	-	½
	P. Geerligs	(1641)	-	H. Bruinsma	(1643)	1	-	0
	M. Samoocha	(1535)	-	B. van den Berg	(1622)	½	-	½
	S. Lonwijk	(1589)	-	B. Dreef	(1508)	1	-	0
<i>Uw verslaggever:</i>	R. van den Bos	(1646)	-	H. Balhuizen	(1589)	0	-	1
<i>George Boellaard</i>	P. Keizers	(1426)	-	C. Flikweert	(1540)	1	-	0

Tal/DCG 3 net niet langs Almere 5

Op 5 november alweer trok het derde team naar het gevreesde Almere. Gevreesd vanwege de afstand. Met een bijna compleet team en slechts Cees Flikweert als invaller voor de node gemiste Tulleken. Als wedstrijdleider telde ik tegen half tien de overwinning al. Frits Veenstra en ik stonden inmiddels gewonnen. Bert Dreef stond een stuk voor. Hans Balhuizen veel beter. Bas van den Berg gewoon beter. Evenals Jan-Pieter Streef. Hilbrand Bruinsma en Cees Flikweert stonden degelijk. Geen vuiltje aan de lucht. Maar schaken op ons niveau blijft toch een soort van voetballen waarbij de kansen op en neer golven.

De manier waarop Frits won was spectaculair. Hij koos in een Ben-Oni een van de scherpste varianten. Toen zijn tegenstander mis tastte vond hij bovendien de sterkste zet, die niet zo evident was, en bovendien de verkozen zet van Rybka bleek. Ziet, en verbaast U:

□	Frits Veenstra	(1698)
■	Andries Speek	(1867)

1. d4 Pf6; 2. c4 c5; 3. d5 e6; 4. Pc3 exd5; 5. cxd5 d6; 6. e4 Pbd7; 7. f4 g6; 8. Pf3 Lg7; 9. e5 dxe5; 10. fxe5 Pg4; 11. e6 fxe6; 12. dxe6 De7; 13. Lc4 O-O??

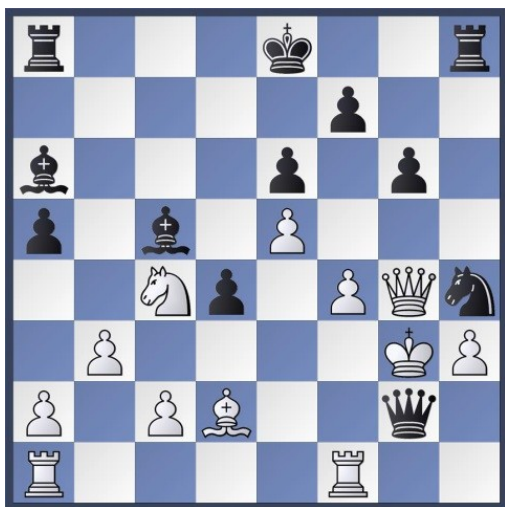
Hier moest 13... Lxc3+ 14. bxc3 O-O; nu is het antwoord van Frits vernietigend.

14. Pd5!! Dxe6+?

14. De8; 15. e7 Kh8; 16. De2 Pde5; 17. Lb5 Ld7; 18. exf8D+ Lxf8 en wit staat aanzienlijk beter.

15. Pe3 Pde5; 16. Lxe6+ Lxe6; 17. Pxd4 Pxd4; 18. O-O Tad8; 19. Dc2 Ld5; 20. Lg5 Tde8; 21. h3 Pe5; 22. Pxe5 Lxe5; 23. Dxc5 Lc6; 24. Txf8+; 1-0.

Ikzelf had het een stuk makkelijker nadat mijn tegenstander een paard verblunderde. En uiteindelijk deze stelling bereikte, gelukkig met zwart.

0-1 en dus twee nul voor de uitploeg. Op zich wel een grappig matbeeld, met die witte dame die zo in de rug van de zwarte koning kietelt, terwijl zijn ware echtgenoot nietsvermoedend aan de andere kant staat.

Nadat mijn tegenstander had opgegeven vroeg Bas van den Berg mij of hij remise mocht accepteren, en omdat zijn voordeel inmiddels was omgeslagen in een nadeel, adviseerde ik hem met blij gemoed te accepteren. Een meevaller, 1/2-2 1/2,

en op alle andere borden stonden wij goed. Balhuizen had inmiddels winnend voordeel en Bert Dreef stond een stuk voor. Geen wolkje aan de lucht. Even een Belgisch biertje halen.

Toen ik terugkeerde legde een beteuterde Hilbrand mij uit hoe hij een dame had ingezet. Dat deed hij de laatste tijd wel vaker. Oh, dan was het goed natuurlijk en begrijpelijk, zei ik. Iets later kwam Cees mij vertellen dat hij in een hopeloze stelling was geraakt nadat hij op onoordeelkundige wijze een lijn geopend had voor zijn tegenstander en zo een stuk had verloren. Je vraagt je af hoe sommige bestuurstaken de afgelopen jaren zijn vervuld. Hans Balhuizen bracht gelukkig bekwaam zijn punt binnen, maar Jan-Pieter Streef bereikte een eindspel met een pluspion waarin geen weg vooruit meer viel te vinden; slechts een halfje, wat alweer een domper was.

Gelukkig stond de eenzaam ploeterende Bert Dreef nog steeds een stuk voor. Maar naarmate een vrijpion van Bert's tegenstander oprukte veranderde de anders zo klare en agressieve stijl van Bert in getob. Wat kunnen paarden toch onvoorspelbaar springen. Van een stuk voor veranderde de materiële verhouding ten slotte in een stuk achter en onafwendbare matvarianten. Met nog maar weinig tijd op de klok gaf Bert zich gewonnen. 4-4, terwijl het 2-6 had moeten eindigen op grond van de toestand op de velden zo rond half tien. Waren de velden te drassig, raakten we vast in de modder? De hele weg in de auto terug was ik bedrukt en nu bij het schrijven van dit stukje word ik het weer. Het zal nog een hele toer worden om met dit team van louter giganten kampioen te worden.

Tal/DCG verplettert Boven IJ in eerste ronde KNSB-cup!

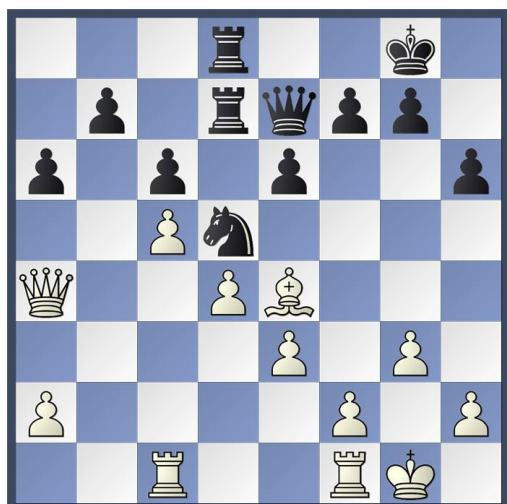
– door Tobi Kooiman –

18 oktober 2012	Tal/DCG	(2074	-	Boven IJ	(2155)		3½ - ½
	T. Kooiman	(2102)	-	E. Baarslag	(2108)		1 - 0
	H. Leeftang	(2177)	-	n.o.		(regl.)	1 - 0
	R. Klein	(2017)	-	F. van de Velpen	(2073)		½ - ½
	F. Schoffemeer	(1994)	-	P. Sassen	(1881)		1 - 0

Het KNSB-cupteam van Tal/DCG heeft afgelopen donderdag de tweede ronde bereikt door Boven-IJ op een 3½-½ nederlaag te trakteren. Hun twee sterkste spelers (Croese, 2247 en Brink, 2154) waren er niet, en bord 2 bleef zelfs leeg. Vloog Hans nog uit de interne beker door een reglementaire nederlaag, nu haalde hij op die manier het punt binnen. 1-0.

Frans speelde op 4 voor zover ik het kon zien een puike partij, waarin hij door actief spel langzaam maar zeker het voordeel kon pakken. Ron aan 3 speelde ondertussen een partij waar ik vrij weinig van snapte (en dat zal ongetwijfeld Rons bedoeling zijn geweest, want als dat ook geldt voor zijn tegenstander is dat natuurlijk aangenaam), en ik was zelf een beetje onzorgvuldig, waardoor ik eigenlijk de eerste twintig zetten geen enkel voordeel had. Dat ik pas voordeel krijg (mits ik voordeel krijg) in een later stadium van de partij ben ik gewend, dus geen man overboord.

☐ **Tobi Kooiman** (2102)
☒ **Ed Baarslag** (2108)

20. Df6

Ik verwachtte 20. Pf6; 21. Lg2 e5; 22. Lh3 Td5 en ik had gepland met 23. Lg2 zetherhaling te accepteren. De stand van 1–0 weerhield hem hier denk ik van, want Df6 duidt erop dat hij e5 wilde spelen zonder dat mijn loper op de diagonaal h3–c8 kan komen, en dat hij dus deze variant ook had bekeken.

21. Db3 g5?

Nu kan ik mijn loper, die nauwelijks functie heeft, tegen zijn paard ruilen. Voorheen niet, want dan kwam Txd5 en daarna e5 en dan was mijn pionnenstructuur naar haar grootje, maar nu moet hij met een pion terugpakken want anders hangt b7. Met de c-pion lijkt me niet logisch omdat ik dan een keer c6 kan doen, dus:

22. Lxd5 exd5; 23. Dd1

Ik overschatte zijn aanval wel, denk ik. 23.Tb1 h5; 24. Dd1 h4; 25. gxh4 gxh4; 26. Kh1 en ik ben gevaarlijker dan hij.

23. Dg6; 24. Df3 f5

Toen alle lichte stukken waren afgeruild, dacht ik dat ik wel voordeel had op basis van mijn pionnenstructuur, maar nu twijfelde ik toch. Zwart heeft altijd de keuze om met zijn torens en dame op de zevende rij te gaan staan, en kom er dan maar eens doorheen En deze koningsaanval heeft misschien ook wel potentie.

25. Kg2

Nu zag ik uit mijn ooghoek Frans een zet uitvoeren met een bravoure die boekdelen sprak, en een snelle blik verraadde stuk- en partijwinst binnen afzienbare tijd. 2–0 dus, en nu bood ik gauw remise aan in de hoop dat mijn tegenstander het niet door zou hebben. Die raadpleegde zijn bord 3 - "moet ik remise accepteren?" - die met een twijfelend en ondefinieerbaar "bmwah" niet veel inbracht, waarop bord 4 zo vrij was om "Nee!" te roepen! Ik dacht dat dit tegen de regels was, omdat ik dacht dat bord 3 hun teamleider was, maar dat was bord 4, dus gelukkig dat ik mijn mond heb gehouden.

25. Tf7; 26. Tb1 Te8; 27. Tg1 Te4; 28. Kh1 h5; 29. Tb3

Om e3 te dekken, zodat ik h4 met f3 kan beantwoorden. Inmiddels bereikte Ron eenvoudig remise, waardoor de volgende ronde al bereikt was! Teamleider tegen Ed: "Je kunt remise nemen." Ed: "Wat win ik nou met remise?" Ik mag hem wel, die Ed.

29. Tg7; 30. Dg2 De6

Ik vermoedde hier dat hij h4 wilde spelen - en dan gxh4 met Txh4 beantwoorden, terwijl f3 niet kan in verband met Txe3 - en zag dat dat faalde op het trucje Txb7. Hard op zoek gegaan naar een wachtzet die niet heel erg op een wachtzet lijkt, en er eentje gevonden:

31. h3

Het is ook nog wel een goede vraag wat dan wél een goed plan is voor zwart. Ik dacht er achter het bord zelf aan om gewoon die dame op g6 te laten (zodat je Tgb1 met Tee7 kunt beantwoorden en pion b7 dus behouden blijft) en dan eerst met de koning à la Petrosian helemaal naar c8 wandelen, en pas daarna doorgaan met de koningsaanval.

31. h4; 32. gxh4 Txh4; 33. Txb7 g4; 34. Tgx7+ Kxg7; 35. Dg3 De7; 36. De5+ Dxe5; 37. dxe5 Kf7

Met remise-aanbod, maar ik dacht dat ik gewonnen stond. Fritz bewees later mijn ongelijk: het is wel remise. Maar zo gemakkelijk is dat niet voor zwart! Terechte weigering dus.

38.Tb1 Ke7 39.Tb6 Kd7?

Fritz geeft 39. f4; 40. exf4 gxh3; 41. Txc6 Txf4; 42. Txa6 Txf2 remise. Lastig te vinden. Het tempo was 105 minuten voor de hele partij, en dan is deze fase van de partij onlosmakelijk verbonden met een zekere tijdsdruk, die in dit geval bij hem iets meer aanwezig was dan bij mij. Dan zijn dit soort varianten extra lastig.

40. e6+ Kc7?

Nu is het uit. 40. Kxe6; 41. Txc6+ Ke5; 42. Txa6 Txh3+; 43. Kg2 f4 is hetzelfde idee als net.

41. Txa6 Kb7; 42. Ta4

Nu moet hij h3 met zijn toren pakken.

42. T_{xh}3+; 43. K_g2 T_h6; 44. T_f4?

44. e7 T_e6; 45. T_b4+ K_c8; 46. T_f4 T_xe7; 47. T_xf5 is nauwkeuriger.

44. T_xe6; 45. T_xf5 K_a6; 46. a4

c5 redder.

46. d4?

Ja, OK, dan win ik, maar we hadden allebei iets gemist in de variant 46. T_e4; 47. T_f4 T_xf4; 48. exf4 1-0. In plaats van 47. T_xf4 heeft zwart namelijk 47. T_c4! en remise.

47. exd4 T_e4; 48. T_f6

Nu kan ik toch d4 dekken, of c6 slaan met schaak.

48. K_b7

48. T_xd4; 49. T_xc6+ K_b7; 50. T_b6+ K_c7; 51. a5 T_d5; 52. a6 T_xc5; 53. T_b7+ K_c8; 54. T_g7 1-0.

49. T_d6 K_c7; 50. K_g3

Ik ga g4 winnen.

50. T_e2; 51. T_g6

Wel even f2 behouden. Nu gaf hij op. 1-0.

Met Rons remise, Frans' overwinning en Hans' reglementaire overwinning bracht dit de stand op 3½-½. Volgende ronde tegen HWP Haarlem! Een blik op de ratinglijst onthult FM De Jager (2406), IM Willemze (2378), FM Gijswijt (2305) en FM Duijn (2247) als sterkste opstelling, en eventueel oud-Taller René Duchêne (2165). Dat zou wel eens pittig kunnen worden!

Tal/DCG verlaat KNSB-cup met opgeheven hoofd

- door Tobi Kooiman -

1 december 2012	Tal/DCG	(2074)	-	HWP/Haarlem	(2155)	2	-	2
	H. Leeftang	(2183)	-	B. Gijswijt	(2299)	½	-	½
	T. Kooiman	(2106)	-	J.W. van Prooijen	(2148)	0	-	1
	R. Klein	(2017)	-	M. Merbis	(2145)	½	-	½
	F. Schoffemeer	(1990)	-	A. Sternau	(2028)	1	-	0

Ondanks een nadelige ratingverhouding heeft Tal/DCG het HWP Haarlem nog flink lastig gemaakt in ronde 2 van de KNSB-cup.

Hans Leeftang scoorde een plusremise tegen een titelhouder (FIDE-meester), Ron Klein leek ten onder te gaan met een gezonde pion minder maar wist met actief stukken spel nog remise af te dwingen, en Frans had een trucje en won. Ik had een gelijke stelling en blunderde toen op zet 36 (zonder tijdnoed) een kwaliteit weg, wat ook nog eens tot een volledig hopeloze stelling leidde. Het was een penning, uit stap 2 dus, waar ik zelf leraar in claim te zijn Nu was het dus 2-2, en snelschaken moest de beslissing brengen. Ik kwam nog uitstekend uit de opening met betere stelling en pionwinst, maar liet me toen, terwijl hij nog een minuut had en ik twee en een half, beetnemen, dame weg, verloren. Kort daarna verloren ook Hans en Frans, waarna Rons tegenstander met remise genoegen nam. Barrage ½-3½ en uitgeschakeld. *Mea culpa*.

Tal/DCG 4 wordt geen kampioen

– door Cees Flikweert –

Ja schaakvrienden, in tegenstelling tot mijn voorspelling bij aanvang van het seizoen wordt ons vierde viertal dit jaar geen kampioen. Naast twee overwinningen prijken namelijk ook al weer twee onnodige nederlagen op onze revers.

We begonnen goed, maar meteen ook treurig, op 2 oktober jongstleden tegen ZZ, toen er een bord onbezet bleef omdat Jan Singels niet kwam opdagen. Telefonische navraag bij zijn vrouw leerde dat Jan een paar dagen daarvoor was overleden. Niettegenstaande deze schok wonnen Emile, Thijs en ik vrij eenvoudig van de zwakke tegenstanders, conform verwachtingen.

In de tweede ronde speelden we op 1 november thuis tegen Laurierboom/Gambiet. We moesten 140 ratingpunten overbruggen en dat lukte net niet. Alleen Jos ('*of all people!*') won op bord 4 en invaller Carl Findhammer speelde remise op het eerste bord, maar Emile en ik verloren na harde strijd. Voor mezelf sprekend: ik had moeten winnen maar benutte mijn kansen niet.

De derde ronde moesten we naar ENPS in de Vredeskerk in de Pijnackerstraat in Oud Zuid. Helaas speelden we hier slecht. Jos verloor al snel kansloos van Sander Schoonderwoerd, maar daar stond tegenover dat ik al snel goed tot gewonnen stond tegen Har Lesmeister. Thijs zat in moeilijkheden tegen Dirk de Graaff en Emile stond gelijk. Uiteindelijk won ik inderdaad vrij gemakkelijk, maar Emile verloor en Thijs kon ternauwernood remise maken.

Ging het dan beter, thuis tegen de Volewijckers op 13 december? Ja en nee. Jos won als eerste een krankzinnige partij van David Spaan, waarin David op werkelijk tragische wijze zichzelf in 16 zetten om zeep hielp. Tja, je kunt een partij scherp opzetten, maar dit, nee Deze voorstelling had niets met Jos te maken, dit was David Spaan op een rechte weg naar zelfvernietiging. Speel de partij na en huiver:

□	Jos Jaarsveld	(1333)
■	David Spaan	(1562)

1. d4 d5; 2. c4 Pf6; 3. Pc3 Lf5; 4. Lg5 Pbd7; 5. cxd5 h6; 6. Lh4 a6; 7. e3 e5; 8. Lxf6 Dxf6; 9. dxe5 Db6?

Denkt wat te kunnen halen op de damevleugel.

10. Db3 Lb4?

Denkt nog steeds iets te kunnen halen op de damevleugel.

11. a3 Pc5?

Recht door de goot in.

12. Dxb4!

Tuurlijk.

12. Dxb4; 13. axb4 Pb3; 14. Ta3 Lc2; 15. Lc4 Pc1; 16. Kd2

Zie diagram hiernaast →

En zwart verliest nog een stuk, dus 1-0.

Zelf won ik vrij eenvoudig van de vader van David, Willem Spaan, en Carl en Thijs speelden remise, nadat Thijs zich in de grootste moeilijkheden had geschaakt maar door tactisch falen van de tegenstander wegwam met een remise. Einduitslag 3-1 voor ons.

Resumerend: ik had ons sterker ingeschat, met name Thijs en Emile moeten en kunnen beter. Ik beveel hen de strenge tucht aan; ze moeten meer naar de clubavonden komen en zich in vorm gaan schaken!

Zomergasten bij de moskee

Interview met Tal/DCG lid van verdienste Dirk Goes

– door George Boellaard en Herbert Tulleken –

(met alle respect, © de Telegraaf)

Het begon ermee dat Dirk Goes (1956) ergens in de lente verongelijkt opmerkte dat het tijd werd dat hij zelf eens geïnterviewd werd. Hij vertelde dat hij rond september 2012 inmiddels 25 jaar redacteur van Tal/DCG Nieuws zou zijn – was dat niet een mijlpaal? Na enige re-iteraties op navolgende clubavonden konden bovengetekenden die hartenkreet niet meer negeren en togen wij 11 juli op een zwoele zomeravond naar zijn appartement in Osdorp.

Eenmaal bij het benedenportaal aangekomen werden wij verwelkomd door een heuse travestiet die vol verwachting uit de deuropening van het complex kwam. Of het een geparfumeerde zielsverwant van Maarten 't Hart of een bijklusser was, die 's avonds in het volle leven stond, werd niet echt duidelijk. Wel noteerden wij dat “zhij” ons met een hese stem goedenavond wenste.

Dirk (D) woont heel mooi – zoveel was al duidelijk. Bovendien, naast zijn appartementencomplex staat een weliswaar qua expressie en omvang bescheiden maar alleszins fraaie Moskee, van Turkse snit. Geen kruisraketten of blèrende sirenes. Wij hebben jammer genoeg niet kunnen zien waar de travestiet zich heen spoedde; het is geenszins uitgesloten dat de Moskee een tippelaarster mocht verwelkomen op het plein. D is, zoals welbekend, een overtuigd liberaal en dat straalt op zijn omgeving af

Eenmaal binnengekomen bleek D, net als op de club overigens, royaal en de hartelijkheid zelve. “Biertje? Binnen roken mag hoor!” Van de travestiet had ie nog nooit iets vernomen, maakten we een grapje? Na wat koetjes en kalfjes hebben wij onze spelregels aan hem uitgelegd. Doorgaans permitteert D zich veel redigeervrijheid als eindredacteur van het clubblad. Anderzijds heeft D ook de neiging om onbetamelijke stukken te plaatsen omdat de “waarheid moet zegevieren” of terwille van “vrije meningsuiting” of, zoals recent bleek, door schaamteloze vriendjespolitiek.

Nu zijn wij als Eenmalige EindRedacteuren (G en H) in die rol. D heeft plechtig – weliswaar met veel tegenzin – moeten beloven (en daar is akoestisch bewijsmateriaal van) dat hij geen jota aan onze tekst mocht veranderen. Dus als u dit nou onverhoopt niet zou lezen, omdat D de voorgaande of andere passages heeft verwijderd, wees gerust. Dan publiceren wij dat alles integraal in een *special issue* van Tal Nieuws. Dan gaan we pas echt los met allerlei ontboezemingen, waarvan hij direct na het interview al spijt had.

In dit interview draaide het name om drie onderwerpen, welke elkaar steeds raakten tijdens het gesprek: religie, politiek en schaken. De verslaglegging is daarom chronologisch en niet thematisch van aard. In een later stadium zijn Karel Abma en Chris Vos als D's eeuwige “opponenten” nog om hun reflecties op D gevraagd.

De opening

H: Hoelang woon je hier al, zo allenig bij jezelf?

D: Net zolang als ik (eind)redacteur van Tal Nieuws ben: 25 jaar! Het eerste nummer kwam uit in september 1987, toen woonde ik hier net. Ik heb heel lang, tot mijn 31ste jaar, bij mijn ouders gewoond.

H: Komt je moeder hier ook wel eens langs?

D: Nee, dat gaat niet meer – ze heeft een beroerte gehad en komt de trap niet meer op. Vroeger maakte ze eens in de week het appartement schoon. Naar omstandigheden gaat het redelijk met haar – ik ga elke dag bij haar langs, het ligt op de route als ik uit mijn werk kom.

D schuifelt ongemakkelijk op mijn stoel heen en weer – het valt hem zichtbaar zwaar te worden geïnterviewd, ondanks de prachtige muziek van Scarlatti die hij heeft opgezet. Onwillekeurig dringt zich de parallel op met de trotse eigenaar van een camera, die alles wat los en vast zit fotografeert maar zelf nooit op de foto staat en die enkele keer dat dat toch gebeurt, zeer onwennig oogt. D moet duidelijk op zijn gemak worden gesteld; ook later gedurende het vier uur durende interview zullen we daar kennelijk niet voldoende in slagen omdat hij meerdere keren zal vragen of we al klaar zijn.

G: Dirk, we willen heen en weer pendelen tussen een drietal thema's. Zoals we jou kennen is schaken het meest prozaïsch aan jou – het tweede thema is politiek, waarbij je je manifesteert met uitgesproken stellingnames, maar de kern lijkt dat je een religieus mens bent.

D: Dat hebben jullie goed gezien – een spiritueel leven is minstens zo belangrijk als een lichamelijk leven. Ik ben katholiek opgevoed. Tot mijn 15e moest ik van mijn ouders mee naar de kerk. Daarna ben ik er een tijdje mee gestopt, maar heb het al snel weer opgepakt omdat het ging knagen. Ik houd van kerkdiensten – er hangt een geur van heiligheid omheen, dat vind ik erg prettig.

H: Figuurlijk of letterlijk?

D: Letterlijk, denk ik Vroeger de wierook en de rituelen Nu, bij de protestante kerk, spreekt de eredienst me erg aan.

H: Maar jij bent een barok type, dan had het voor de hand gelegen dat je bij de R.K. kerk was gebleven waar de liturgie veel rijker is

D: Ja, dat is wel waar; de protestantse kerk is vrij sober, daar gaat het om het gesproken woord, in de katholieke kerk gaat het om pracht en praal. Maar ik sta op voet van oorlog met het Vaticaan en dat wil ik graag zo houden. Allerlei dingen bevallen me daaraan niet – kindermisbruik, de hulp aan oorlogsmisdadigers vlak na de oorlog; hierdoor heb ik me geleidelijk van Rome losgemaakt.

G: Hoe vonden ze dat thuis?

D: Mijn ouders waren niet heel streng - ze hebben hun katholieke opvoeding gewoon aan hun kinderen doorgegeven.

H: En je mama, heb je haar ook bekeerd tot het Protestantisme?

D: Nee dat niet, maar ze gaat wel eens met mij mee en ik met haar. Tsja (Dirk valt stil)

H: Het is nog steeds niet duidelijk wat je nou ziet in het Protestantisme – je blijft iemand die men meer afficheert met de RK qua levensstijl

D: Tsja, misschien wel, het is nou eenmaal zo gelopen. Ik voel me thuis bij de Protestante kerk.

H: Is die dan anoniemer?

D: Nee, dat kun je niet zeggen. Het kwam zo: ik sprak eens met Piet Kooiman over deze onderwerpen en zei dat ik wel een keer langs zou komen; ik ben daarna meteen gebleven – het beviel me wel. Ik ben gaan houden van de psalmen en gezangen. Mijn favoriete gezang is "Wat de toekomst bringe moge, mij geleidt des Heeren hand; moedig sla ik dus de oogen naar het onbekende Land". Etc. - dat gaat nog vier regels door.

H: Wat is er speciaal aan 29 juni?

D: Nou, dat is de verjaardag van Prins Bernard (pauze) Overigens ook die van mijn overleden vader – als hij nu nog had geleefd was hij 83 geworden.

H: Aaah ! Dat is een *pivoting character* in jouw leven - wat was hij voor man?

D: Ja, een beetje wel, ja Toen ik een jaar of 14, 15 was vond hij dat ik een mening moest hebben. Mijn vader was een overtuigd socialist, hij had graag gezien dat ik in zijn voetsporen trad. Maar in die tijd was ik lekker aan het puberen, toen had ik nergens een mening over. Een jaar later had ik wel een mening, maar dat was niet de bedoeling! Ik stond lijnrecht tegenover hem. We hadden zeer heftige politieke debatten aan de keukentafel, waarbij mijn moeder er letterlijk tussenin zat. Het was nog net geen knallende ruzie, maar het ging wel hard. Ik weet nog goed, we hadden toen een hond, die zat helemaal te trillen, die dacht dat we echt ruzie hadden. Alles wat mijn vader vond, dat vond ik nou juist niet, en andersom.

H: Was dat omdat hij dat zei?

D: Nee, ik vond gewoon dat ik gelijk had.

H: Is dat recalcitrante altijd gebleven?

Ja, ik ben vrij koppig, maar ik stel me wel open voor andere meningen.

H: Met alle respect?

Ha ha, ja, "met alle respect", dat gebruik ik iets te vaak

G: Ga je na zo'n discussie wel eens op je fiets naar huis met de gedachte "Ik weet het niet - daar moet ik over nadenken", gelet op de argumenten die zijn gebruikt?

D: Natuurlijk, er zijn genoeg dingen waar ik weinig over weet en daar heb ik bij voorkeur geen mening over. En ik ben natuurlijk een liberaal intellectueel, dus ik wik en ik weeg. Maar in een debat kan dat niet, daar moet je gechargeerde stellingen innemen. Ik heb vroeger veel gedebatteerd met een vriend - dat ging ook hard tegen hard.

G: Moet een debat niet beslist worden zodanig dat je tot inzicht komt zonder perse je gelijk te halen?

D: Nee dat hoeft niet, er zijn immers meerdere waarheden, iedereen heeft recht op zijn eigen waarheid. Op TV zie je weleens van die rechtszaken, waarbij je heen en weer wordt geslingerd tussen sympathie voor de argumenten van de aanklager en die van de advocaat, waarbij de rechter moet beslissen. Dat vind ik interessant. De wereld is niet altijd zwart-wit, maar sommige dingen wel.

H: Op het gevaar af de indruk te wekken jou als star te zien, op welk onderwerp heb je in de afgelopen vijf jaar je mening herzien?

D: Hoelang mag ik daar over nadenken? Ik denk dat het economisch beleid een voorbeeld is, ik geloof niet zo in marktwerking. Vroeger wel, ik stem natuurlijk al heel lang VVD en kreeg marktwerking erbij.

G: Dus toen deelde je de religie die op dat moment gold?

D: Maar daar ga je dan wel over nadenken.

H: Je bent de laatste tijd politiek erg gaan schuiven - je stemde een tijdje geleden ChristenUnie en de laatste tijd verdedigde je alle standpunten van de PVV.

G: Hij deelt wel hun standpunten maar daarmee houdt het echt op

D: Jullie zitten te stoken, ik begrijp het wel! Ik zou echt *never* nooit PVV stemmen, dat gaat me te ver. Tegelijkertijd vind ik het wel goed dat ze er zijn, ze houden de boel wakker. Je kunt zeggen wat je wilt over Wilders, maar het is nooit saai

H: Maar je hebt wel een probleem als je niet (meer) in marktwerking gelooft en toch VVD stemt

D: Binnenkort zijn er weer verkiezingen - ik twijfel tussen de VVD en - lichte voorkeur - D66.

H: Maar D66 steunt ook de marktwerking!

D: Tsja, uhh, dat is wel zo, maar het gaat om het hele spectrum. Als een voorkeurspartij 100 beleidspunten heeft, dan is het toch normaal dat je het niet met alles eens bent?

H: Jij houdt er überhaupt rare denkbeelden op na. Zo geloof je heilig in de doodstraf.

D: De straf moet recht doen aan het slachtoffer - ik geloof in streng straffen, zelfs los van de voorschriften uit het Oude Testament. Ik heb een sterk ontwikkeld rechtvaardigheidsgevoel dat in de huidige democratie niet wordt bevredigd.

G: De heer Sorgdrager heeft daar als voormalig gevangenisbewaarder genuanceerde denkbeelden over.

H: Hij zegt dat straf een cadeau van de overheid is - een voorrecht voor diegene die deze moet ondergaan; hij sluit daarmee aan bij de heropvoedingsgedachte, ter voorbereiding tot re-integratie. De dader moet verbeterd worden.

D: Maar sommige daders kunnen niet worden verbeterd. Ik zie wel dat je terughoudend moet zijn met de doodstraf - je kunt niet zomaar iedereen gaan executeren, we zijn geen moslims.

H: Maar de doodstraf is toch niet corrigeerbaar?

D: Dat is inderdaad een nadeel. Maar denk aan de ergste misdadiger ooit. Hitler, Stalin, tegenwoordig Osama bin Laden, verdient die de doodstraf? Ik dacht het wel. Als je ze opsluit krijg je terreuracties van zijn volgelingen, die hun held uit de gevangenis willen.

H: Hoe is het om naast een moskee te wonen?

D: Ik heb geen last van ze; vrijdagmiddag is het heel druk, dan staat het hier vol met auto's, maar ze maken geen kabaal. Klokkelui bij de eerste de beste kerk om acht uur 's morgens is veel irritanter. Ik vind dat alles mag, zolang je daar andere mensen niet mee lastigvalt.

H: De wrakende God uit het Oude Testament is heel anders dan de God die Jezus beschrijft; hoe werkt dat door in jouw denkbeelden over tolerantie?

D: Ik ben liberaal en dus een tolerant mens. Aan de andere kant denk ik dat het heel naïef is om tolerant te zijn jegens intoleranten. Denk daar maar eens over na!

We gaan een stukje met Dirk schaken

H: Wat is nog meer absoluut voor je – schaken?

D: Nee, schaken is helemaal niet absoluut, dan moet je het aan een computer over laten. Ik speel met wit graag Trompovski, dat vind ik een prettige opening, maar er zijn veel meer prettige openingen. Ik ga ervan uit dat ik niet alles kan zien, maar doe mijn uiterste best. Met verliezen heb ik geen enkel probleem, zeker niet als ik verlies van een sterkere speler. Volgende keer beter, kan gebeuren.

H: Dat is heel plezierig aan jou – je bent een sportieve verliezer.

D: Ja, altijd geweest. Toen ik begon bij Tal was ik 15 jaar oud. De eerste partij won ik in 10 zetten, mat op h7, dat ging lekker. De week erna verloor ik en daarna heb ik werkelijk alles verloren Het had iets masochistisch dat ik maar bleef doorgaan, maar ik vond het gewoon heel leuk. Op een bepaald moment scoorde ik eindelijk mijn eerste halfje, ik kreeg wat succesjes hier en daar. Toen kwam mijn eerste externe wedstrijd: met Tal 9 (dat team had je nog in die tijd), uit tegen Oosten Toren. Ik had zwart: 1. e4 e5, en toen kreeg ik 2. f4 om mijn oren – Koningsgambiet. Ik had geen idee wat ik moest doen en kreeg dus een vreselijke aanval over me heen. Maar mijn tegenstander was gelukkig ook niet zo heel sterk, dus ik won wel. Mijn teamleider was een oudere heer, Jan van der Spruit, en die zei tegen de wedstrijdleider: "Mijnheer, die jongen ziet alles". Dat was natuurlijk niet zo, maar ik hoor het hem nog zeggen Kunnen jullie je eerste externe partij nog herinneren?

G: Uh, nou nee - we zullen de eerste partij dus wel verloren hebben.

D: Ik weet nog goed, de eerste partij die ik won in de KNSB was tegen Pim Ydo uit Utrecht. Ik kreeg een halfopen a- en h-lijn, ik won die partij en was er erg trots op. Willem Hensbergen kwam nog even langs om te zeggen dat ik eigenlijk heel slecht had gestaan, maar dat zegt meer over Willem dan over mij. Hij is altijd dwars

H: Er zijn mensen die dat over jou zeggen!

D: Ik ben niet dwars, ik neem geen standpunt in om te rellen. Als iemand iets zegt ga ik erover nadenken. En vind ik dat die persoon gelijk heeft, dan zal ik het ook zeggen.

H: Hoe vaak gebeurt dat?

D: Nou niet vaak – een enkele keer (lachsalso's). Ik discussieer veel met Chris Vos, een waardig opponent en een aardige jongen, maar hij speelt vals. Hij beantwoordt geen vragen, hij beantwoordt ze met een wedervraag. Dat is heel effectief want in mijn domheid meen ik dat je elke vraag moet kunnen beantwoorden, en dan heeft ie me te pakken. Ze hebben hem goed opgevoed in dat linkse bolwerk Wageningen.

H: Het is een gangbare debattechniek.

D: Ik vind het *not done* – zo kan ik ook een debat winnen. Als hij geen vragen beantwoordt dan kan ik hem nergens op pakken, dan wordt hij onaantastbaar. Ik weet nog goed, ik speelde ooit de voorlaatste ronde van een Lost Boys toernooi in Sporthal de Pijp – ik had net gewonnen van Jan Beij en ik dacht, dat ga ik nog even vieren in de bar. Ik bestel een biertje en had me voorgenomen daarna weg te gaan. Ik loop naar de uitgang, kom Chris Vos tegen en binnen 10 seconden zaten we in een politieke discussie. Dus toen namen we er nog eentje, en de laatste en de allerlaatste – het ging helemaal mis. Ik moest die avond nog naar Almere voor een barbecue, maar toen ik thuis kwam, zei mijn moeder "jij gaat niet meer naar Almere" en daar had ze groot gelijk in. Toen ben ik naar bed gegaan en had ik de volgende dag een houten kop, je weet hoe dat gaat.

George heeft Chris Vos om commentaar gevraagd naar aanleiding van Dirk's opmerkingen:

"Dirk is ook een aardige jongen, alleen is hij een rode lap voor mij, omdat hij voor mij (volstrekt ten onrechte, maar bij gebrek aan beter) de personificatie van dom rechts is, terwijl Dirk in de grond een verstandig mens is, die zich helaas teveel laat leiden door het rechtse, selectieve (lees: oneerlijke) Telegraaf-geluid. Als we de tijd nemen om eens rustig een onderwerp uit te diepen, zijn wij het verrassend vaak eens, alleen moet de vraagstelling vaak iets worden genuanceerd, een vervelend, elitair NRC-trekje. Mijn "vals" spelen is opvoedend bedoeld, om aan zijn "framing" (NRC/links demoniseert/kijkt weg/politiek correct!) te ontsnappen en dus om Dirk niet te laten napraten maar te laten nadenken. Zijn favoriete vraag (of Marokkanen een verrijking van de samenleving zijn) is een vraag een liberaal onwaardig, net zo'n slechte vraag alsof homo's een verrijking voor de samenleving zijn. Veel Marokkanen en homo's zijn een ramp voor de samenleving, daar zouden we het vast ook over eens kunnen worden. Op de vraag of Guusje (ter Horst, red.) humor heeft, is de tegenvraag wat er mis is met haar beleid de juiste. Die is lastiger, maar inhoudelijk toch echt zinvoller. Toch krijg ik niet altijd een antwoord van Dirk, want hij is erg loyaal aan rechtse witteboordencriminelen, zodat ik nog altijd wacht op zijn veroordeling van Tedje Maas en consorten, maar veel verder dan "niet zo netjes" zal het helaas niet gaan, liever geeft hij ze de sleutel van het Catshuis."

Oom Dirk leert zijn neefjes schaken

H: Je moeder heeft wel grip op je? Kan zij jou overtuigen van iets wat je niet vindt of wilt?

D: Mijn moeder is nogal vasthoudend inderdaad, ja.

H: Waarin heeft zij jou beïnvloed?

D: Misschien dat ik wat meer aandacht moet besteden aan het opruimen van mijn huis, ik ben daar nogal slordig in.

H: Ik vind dat wel meevallen.

Ja, ik heb al wat opgeruimd, want ik krijg overmorgen een logeetje uit Brabant.

H: een meisje zo te horen?

D: Nee, een jongen, we doen samen mee aan het Science Park-toernooi. Hij logeert hier voor de tijd van het toernooi. Ik kan hem in deze bende niet huisvesten – ik houd ook de deur dicht zodat hij mijn gesnurk niet hoort.

H: is dat een van je aapjes?

D: Nee, ik ken hem uit het jeugdcircuit. Ik ben met hem en zijn vader bevriend geraakt.

H: Is-ie goed?

D: Ja, hij is vele malen Nederlands kampioen geweest in diverse leeftijdsklassen, hij is nu 14.

H: Train je hem?

D: Nee, nu alleen nog Hing Ting en Milo Cornelissen, vroeger ook Jeroen en Thomas Loots. Overigens is in het geval van Hing Ting *begeleiden* een beter woord dan *trainen*, hij is sterker dan ik.

H: Wat trekt je zo aan in het coachen van die kleintjes?

D: Ik vind het heel leuk om te doen, die kinderen hebben veel humor.

H: Jezus zei: “laat de kinderen tot mij komen, want zij erven het Koninkrijk Gods”. Ze zijn onschuldig en naïef, jaag je dat na?

D: Ik vind het gewoon leuk om met kinderen om te gaan.

G: Geen vaderlijke gevoelens?

D: Nee, misschien een beetje surrogaat.

H: Je kunt ook katten nemen hoor!

D: Nee, mijn moeder kwam wekelijks schoonmaken, ze is allergisch voor katten.

H: Vind je het jammer dat je geen kinderen hebt?

D: Ergens wel, maar ik houd van rust - met kinderen heb je geen rust. Ik zou ze wel willen hebben als ze meteen 12-13 zijn, zodat ik geen last heb van luiers en zo.

H: Zou je er wel een willen adopteren van 12 jaar, die weinig zegt, zoals Hing Ting?

D: Ha ha, Hing Ting is inderdaad erg zwijgzaam, ik moet er elk woord uittrekken, maar hij spreekt op het schaakbord, en daar spreekt hij luide taal. Hij heeft nu een rating van 2100+.

G: Maar op het schaakbord kun je toch geen emoties uitdrukken?

D: Je moet het zo zien: als je met een partij bezig bent ben je een kunstwerk aan het scheppen. Een partij uit een stuk – dat komt zelden voor – dat geeft veel voldoening. Het leukste vind ik als je je tegenstander echt bij zijn ballen hebt – dat gevoel van macht is geweldig; misschien een slechte karaktereigenschap van me

H: Dus je bent een schaaksadist?

Ja, een beetje wel

Dirk komt inmiddels een beetje meer los – George vertelt hem dat hij niet veel anders overkomt als op de schaakclub. “Het mooiste wat je kunt zijn is jezelf”, zegt ons jongste lid van verdienste.

Van God's Woord naar de Telegraaf

H: Hoe vaak lees jij de bijbel?

D: Eigenlijk nooit, ik lees wel boeken over de bijbel.

G: In voorbereiding op een quiz?

D: Ik ben dol op quizzen, maar dat is het niet.

H: Zie je de bijbel als poëzie of als het woord van God?

D: Het is een interessant boek, een mooi sprookjesboek. Het is voor mij niet belangrijk of het allemaal echt gebeurd is. De moraal dat het goede het kwade overwint spreekt me erg aan. Laten we eerlijk zijn: het zijn leuke verhalen! Maar ik ben ook dol op Griekse mythologie, en dat is ook niet echt gebeurd.

H: Met welk verhaal uit de Griekse mythologie afficheer je jezelf het meest?

D: De Ilias, de Odyssee, Herakles en de argonauten Geweldig is de bizarre geboorte van Pallas Athene. Zeus had na de geslachtsdaad de moeder Metis verslonden, maar het zaad bleek niet op de rotsen gevallen. Zeus kreeg barstende hoofdpijn, en wie sprong uit de openbarstende schedel van Zeus, in volle wapenuitrusting, onder het zingen van krijgsliedertjes? Pallas Athene! Dat verzin je toch niet? Het verhaal van de geliefden Orpheus en Eurydice spreekt mij ook erg aan. Eurydice ging dood, maar Orpheus kon niet zonder haar en volgde haar naar de onderwereld. Hij werd overgezet over de rivier de Styx door de veerman Charon en zijn hond. Hij speelde op zijn lier en iedereen in de onderwereld vond het prachtig. Hij kreeg Eurydice mee op voorwaarde dat hij niet mocht omkijken, maar hij deed het toch en voor straf moest Eurydice terug naar de onderwereld.

G: Wat zou daar nou de les van zijn, dat je niet mag omkijken? Waarom mag je niet omkijken?

D: Ik heb me dat nooit afgevraagd. Ik zou het niet weten Het verhaal komt ook voor in de Bijbel, wanneer Lot met zijn gezin het brandende Sodom ontvlucht en ze van God de opdracht krijgen niet om te kijken. De vrouw van Lot deed het toch en veranderde in een zoutpilaar.

H: Wie heeft dat nou geconstateerd zonder zelf in een zoutpilaar te veranderen? Waarschijnlijk heeft hij toch gedacht: "waar blijft ze nou?"

D: Geen idee Als je een krant leest ga je je ook niet afvragen hoe die wordt gemaakt, je bladert hem lekker door.

H: Da's niet hetzelfde

G: Als je de Telegraaf leest, vraag je je inderdaad niet af waar dat vandaan komt, dat is duidelijk.

H: De Telegraaf is gemaakt voor mensen die slecht kunnen lezen of leesblind zijn.

D: Ik denk dat dat wel meevalt.

G: Als je de kleine hoeveelheid (grote) letters op een pagina ziet?

(geen reactie)

H: Aan de ene kant zeg je: "ik ben een intellectueel" maar aan de andere kant lees je de Telegraaf. Hoe rijm je dat?

D: Ik heb weekendabonnementen op zowel de Telegraaf als de NRC, en verder lees ik alle kranten op internet. Door mijn drukke baan kom ik doordeweeks vaak niet verder dan koppensnellen.

H: Vandaar de Telegraaf?

D: Ja, de Telegraaf, die lees ik graag. De Telegraaf heeft een goed gevoel voor misstanden in de maatschappij, ze signaleren dingen die niet in de NRC staan Mijn these is: lees ze allebei naast elkaar en je weet alles! Blijft de vraag waarom die dingen niet in de NRC staan

G: En omgekeerd blijft de vraag

D: (lacht) Ja inderdaad, kennelijk vind de NRC die onderwerpen niet interessant.

Sociale interactie met een schaakbarbierbuik

H: Nou stond die travestiet zojuist beneden met haar sexy netkousen verleidelijk haar waren te etaleren. Wat is het voor iemand?

D: Ik heb geen flauw idee; ik denk dat je degene bedoelt die schuin boven me woont?

H: Dat kun jij alleen maar weten! Ken je hem dan niet?

D: Nee, ik kom hem/haar wel eens tegen op de trap.

H: Wil je nou echt zeggen dat je hem niet kent?

D: Ja.

H: Heb je dan geen contact met je burens?

D: Met de benedenbuurman drink ik weleens een borrel. De rest zeg ik dag en hallo en dat was het wel – dat vind ik wel zo prettig.

G: Wat voor buurt is dit?

D: Sociale woningbouw, lage huren – het komt erop neer dat ik tussen de Turken en de Marokkanen woon.

H: Ben jij dan de Henk (zonder Ingrid) tussen de allochtonen?

D: Nee, ik ben gewoon de Dirk. Ik heb geen problemen met mijn omgeving, maar heb geen behoefte de deur bij ze plat te lopen.

G: Je woont hier, je kent je burens niet, je doet je boodschappen, je komt terug en voor de rest ga je naar je werk en naar de schaakverenigingen?

D: Ja, hahaha, daar voel ik me senang bij.

Er volgt een lange passage waarin George zegt dat hij zich hierin een beetje herkent. Hij begint zeer uitgebreid te verhalen over zijn burens waar hij tegen heug en meug reparatiewerkzaamheden voor moet doen, vooral bij calamiteiten. Dirk wordt het op een bepaald moment zat en zegt: "Komt dit ook in het interview - wordt dit soms een dubbelinterview?". **G: Dat is om jou aan de praat te krijgen – tot nu toe heb je nog niets gezegd!** Algehele hilariteit volgt. **H: Nou, die kan je in je zak steken!** Mijn tong hangt op mijn knieën en dan hoor ik dat ik nog niets heb gezegd???

G: Wat is (van) waarde, Dirk?

D: Niet het vele is goed maar het goede is veel! Een van mijn favoriete Bommel-uitspraken.

G: Karel's favoriete quote van Bommel is: wat mooi is goed, wat goed is duur en wat duur is, is kunst.

D: Ja, Toonder was wijs, een bijzondere man (stilte). Het is overigens al half elf, we zijn al anderhalf uur bezig

H: Wil je ons weg hebben dan? We zijn net begonnen! Hoe is het op je werk?

D: Op 1 november ben ik 25 jaar in dienst bij KPMG en dan krijg ik een bruto maandsalaris netto. Dan ga ik eens een avondje stappen.

H: Dan mag je wel half Amsterdam uitnodigen!

D: Ik ben een matig mens – het surplus komt wel op mijn rekening te staan.

H: Je bent helemaal geen matig mens – je bent royaal met rondjes, je gaat veel uit.

D: Tsja, ik heb een druk sociaal leven en geniet van het leven.

H: Je bent een *bon vivant*, dat is ook te zien aan je buik.

G: Aan je schaakbarbierbuik

D: Ja, er zit een hoop geld in Heerlijke muziek overigens zo'n pianoconcert, vind je niet?

H: Wat voor rol speelt muziek in jouw leven?

D: Ik ben dol op muziek! Het duurde overigens vrij lang voor muziek voor me ging leven. Mud en Sweet, zogenaamde glitter rock, dat vond ik leuke muziek in mijn pubertijd.

G: Status Quo, het ruigere werk?

D: Nee, ik heb nooit van herrie gehouden. Wel van de ruige Janis Joplin. Pas later ben ik me voor klassieke muziek gaan interesseren. Het is net als met koffie – je moet het leren waarderen, dat gaat niet van de ene dag op de andere.

H: Maar jij bent heel *picky* in je voorkeur – er zijn maar drie of vier componisten die jij kunt pruimen.

D: Nee dat is onzin, zowat de hele periode tot en met Beethoven/Schubert kan ik waarderen. Daarna is het niks meer, uitzonderingen daargelaten, zoals de Bolero van Ravel, dat is een meesterwerk. Of de Carmina Burana van Orff.

H: Houd je van theater dan?

D: Ja, misschien wel. Het heeft iets bijzonders, net als Simon en Garfunkel, het heeft ook iets volstrekt unieks. Maar we dwalen af

G: Nee, we dwalen helemaal niet af, we hebben het over film en muziek!

D: Wat betreft klassieke muziek, ik ben dol op Bach en Händel.

H: Wat voor schaakopening zouden Bach en Händel bij voorkeur hebben gespeeld als ze konden schaken, qua karakterstructuur?

D: Händel is erg speels, dus dat wordt ongetwijfeld een gambietje. Bij Bach ook trouwens – het is allemaal heel dertel ofschoon hij ook veel plechtige kerkmuziek heeft gemaakt.

G: Bach zou spelen als Petrosjan, die zonder dat je dat ziet zes thema's in elkaar vlecht, die er opeens uitfloepen op het moment dat de tegenstander denkt dat er geen beweging meer in zit.

D: Ja daar zit wel wat in, Petrosjan is ook een van mijn favoriete schakers, vooral omdat zijn partijen zo ondoorgrondelijk zijn. Achteraf vraag je je af wat zijn tegenstander nou eigenlijk fout heeft gedaan, en dat maakt het des te indrukwekkender. Die stijl heeft Hing Ting ook trouwens.

G: Zo probeer jij ook te spelen.

D: Hij is er succesvoller in dan ik, en zo hoort het ook.

H: Hoe schatplichtig is Hing Ting aan jouw begeleiding?

D: Geen idee – ik doe wat ik kan en dat doe ik met liefde Ik denk dat ik erg nuttig voor hem ben.

G: Wanneer is Hing Ting gestopt jou te emuleren?

D: Nou ja, ik heb nog steeds invloed op hem. Hij is veel sterker dan ik maar we gaan vaak nog even samen analyseren na afloop van een partij. Ik heb ook een beetje die stijl, heel positioneel; er zijn raakvlakken, maar hij is er veel succesvoller in dan ik – minder slordig waarschijnlijk ook. Hing Ting is ontzettend taai, als hij zich laat opsluiten, weet hij er toch vaak weer uit te komen.

De mens achter Dirk - revisited

H: Geloof je in het huwelijk?

D: Niet voor mezelf, maar in z'n algemeenheid: ja, prima!

H: Hadden jouw ouders een gelukkig huwelijk?

D: Ja, jawel

H: Totdat jij je mond ging opendoen en je moeder er tussen moest springen!

D: Ja, maar de debatten waren tussen mijn vader en mijzelf – ze bemoeide zich er niet mee, ze zat alleen letterlijk aan de keukentafel tussen ons in – gevoelsmatig was ze het met me eens maar dat kon ze niet teveel laten blijken.

H: Ben jij een moederskindje?

D: Absoluut, ik kom nog steeds veel thuis, ik ga vaak TV bij haar kijken en dat is wel gezellig. Maar ik vind het wel heel prettig om mijn eigen huis te hebben – ik stond jarenlang op een wachtlijst en tegen mijn 31ste jaar kreeg ik dit huis aangeboden. Het bevalt me uitstekend hier. Vijfentwintig jaar bijna – de beste jaren van mijn leven.

H: Je noemde jezelf eerder op de avond een intellectueel. Met welke wil je jezelf vergelijken?

D: Ik heb niet gestudeerd dus ik ben geen intellectueel in de zin dat ik een academische studie heb gevolgd.

H: Maakt een academische titel je een intellectueel?

D: Er zijn wel raakvlakken. Belesen is een beter woord, denk ik.

H: Welke intellectueel draag je in je hart?

D: Oscar Wilde – hij heeft prachtige boeken geschreven, met name zijn sprookjes. Hij had erg veel humor.

H: Kenmerkt dat intellectuelen?

D: Nou je zult ook wel intellectuelen hebben die geen gevoel voor humor hebben – linkse politici bijvoorbeeld. Neem een Diederik Samsom, die is ook intellectueel maar hij heeft geen enkel gevoel voor humor.

G: Tsja, hij heeft natuurkunde gestudeerd. Hij werkte toch bij een kerncentrale?

H: Bij Greenpeace.

D: OK, maar nee, er zit geen humor in.

H: Wat vind je de mooiste uitspraak van Wilde?

D: "We are all in the gutter, but some of us are looking at the stars."

H: Je bent een levensgenieter – zie je de sterren ook altijd?

D: Nee, dat niet, maar ik vind het gewoon een mooie uitspraak. Wilde had ook een hekel aan voetbal (hij was nogal lui) en zei eens tegen een gymnastiekleraar: "Football is okay for rough girls, but it is no sport for delicate boys!" Met zijn humoristische uitspraken kun je een boek vullen. Dat kan ik erg waarderen – humor.

H: Is schaken een expressie van intellectualisme?

D: Deels het is een kunst, het is ook een sport, zelfs een strijd, het heeft vele facetten van het leven. Schaken verenigt het allemaal in zich Ik kan me niet voorstellen dat ik ooit stop met schaken, ik ben eraan verslingerd.

H: Jij hebt best wel lol in het leven. Wat ik zo bijzonder vind is dat je ondanks je gevorderde leeftijd een enorme energie hebt – je kunt hard hollen en fietsen zonder buiten adem te raken – je slaapt heel weinig en je zuipt als een ketter. Hoe krijg je dat voor elkaar?

D: Het is een Godsgeschenk, haha, ik weet het niet, het is iets wat me overkomt

G: Gebruik je speed of zoiets?

D: Nee zeg, ik gebruik geen stimulerende middelen, behalve alcohol. Voor haar beroerte was mijn moeder ook heel sterk, ze fietste en liep ook altijd heel hard.

H: Hoe ziet jouw dag eruit?

D: Ik sta om 07:15 h uur op, snel onder de douche en naar het werk, dan ben ik meestal 10 minuten te laat, maar dat maak ik weer goed door 10 minuten eerder weg te gaan Mijn werk in De Meern vind ik erg leuk om te doen. Ik ben er ook erg goed in en vind het een mooie dagvulling. Met enige regelmaat moet ik deadlines zien te halen en daar schep ik veel voldoening in.

G: Wat houdt dat werk in?

D: Styling van rapporten – aanpassen van de lay-out, de bladspiegel; ik heb verstand van opmaak, hoe een bladzijde eruit moet zien. Ik krijg het elektronisch aangeleverd, meestal staat alles schots en scheef – ik zet eerst alles recht.

G: Daarvan maak je dan een net ogend boekje

D: Ja, eigenlijk net zoals Tal Nieuws. Ik maak documenten in de KPMG-huisstijl, aangevuld met mijn mooiere eigen huisstijl. Maar naast rapporten doe ik ook veel machtigingsbrieven, opdrachtbevestigingen, verklaringen, etc., eigenlijk alles wat de deur uitgaat, gaat via mijn handen. Het leukste is het als het concept een gigantische puinhoop is. Dan schud ik eerst mijn hoofd, neem een kop koffie en begin orde te scheppen in de chaos. Dat vind ik heel prettig om te doen.

H: Dus wat je thuis niet lukt, dat lukt je wel op je werk?

G: Het is nooit dat je hier hoofdschuddend binnenkomt, een koffie neemt en dan eens op gaat ruimen?

D: Als ik die documenten binnen krijg, denk ik vaak "Hoe krijgen ze het voor elkaar, ongelofelijk". Ik heb een goed oog voor taalfouten en inhoudelijke inconsistenties, die haal ik er dan uit. Soms bel ik degene die het heeft aangeleverd, maar ze zijn in het algemeen slecht bereikbaar.

G: Hoeveel mensen werken er bij KPMG?

D: Nou, in het hele land is er een groot aantal vestigingen, alleen op het hoofdkantoor in Amstelveen al 3000 mensen. Maar het gaat slecht bij KPMG, ze moeten reorganiseren, dus het kan zijn dat ze ook mij eruit gooien. Ik hoop dat ze me vergeten maar die onzekerheid knaagt wel. Ik wacht maar af. Ik heb altijd gezegd "Ik heb zo weer een baan" maar op mijn leeftijd?

H: Ik hoop niet dat het zover komt, maar als je eigen ontslagbrief in rommelig concept langskomt, kun je wellicht de schadeloosstelling of de exit-datum wat corrigeren?

D: Misschien moet ik de bond inschakelen, ik ben lid van de FNV.

H: Wat nou, niet van de CNV?

D: Tsja, iemand heeft mij destijds lid gemaakt, toen ik nog bij Stork werkte. Ik ben overigens een groot voorstander van vakbonden. Henk en Ingrid danken een groot deel van hun welvaart aan de bonden.

H: Hoe is het om twee linkerhanden te hebben?

D: Het werkt Ik heb grote bewondering voor iemand die technisch is, maar heb er zelf niets mee. Ik weet nog goed, als ik als kind thuiskwam met een lekke band, dan voelde ik me moreel verplicht erbij te blijven staan als mijn vader de band plakte. Maar hij stuurde me weg, vandaar dat ik het vandaag de dag nog steeds niet kan.

H: Had je er wel interesse in?

D: Nou nee, niet echt, ik vond het eigenlijk allang best.

D: Zeg, je wilde nog weten hoe laat ik naar bed ga. Ik ga pas naar huis als het werk af, zeker niet voor 17:15. Ik ben een van de weinige Nederlanders die nog 40 uur per week werkt. Ik ga eerst even bij mijn moeder langs, dan snel naar huis om te eten. De magnetron is mijn grote vriend. Moest wel even wennen aan dat ding, de eerste keer dat ik 'm gebruikte kwam er rook uit, bleek dat ik 'm veel te hoog had gezet!

H: Waarom eet je niet bij je mama dan?

D: Door haar handicap is mijn moeder niet meer in staat zelf te koken. Soms is het rennen door het schaken. Maandag bij Tal/DCG spelen, dinsdag bij Caissa intern en natuurlijk in Amstelveen op vrijdag.

G: Als je om 01:30 bij de Mercator vertrekt, 15 minuten fietsen, wanneer ga je dan naar bed?

D: Ik neem eerst nog een glaasje whisky, anders kan ik niet slapen, en kijk naar de herhalingen van DWDD en P&W op TV. Ik val dan geleidelijk in slaap, zittend op de bank, dat is echt iets van de laatste jaren. Meestal word ik omstreeks 05.00 uur 's ochtends wakker, soms met het glas nog in mijn handen, dan poets ik mijn tanden en ga naar bed.

Eindelijk komt het edele spel weer aan bod

H: Ik ben natuurlijk een matig schaker, George is weer beter en jij bent weer wat beter. Maar we kunnen alle drie natuurlijk niet schaken. (D grinnikt...) Dat vind je niet leuk om te horen, maar het is wel zo. Jijzelf zit zeven standaarddeviaties onder een grootmeester, die lacht om jouw niveau. Ik wil je ego geen geweld aandoen, maar je bent een betere wielrenner dan een schaker. God, dit komt hard aan zie ik

D: Nu heb je me een mid-life crisis aangepreft.

H: Dat is niet mijn punt. Waar ik nooit aan heb kunnen tippen is, wanneer je die grens doorgaat vanaf zeg 1800, je een schaakpartij helemaal kunt herinneren en bij wijze van spreken het notatievel niet meer hoeft te zien – je kunt zo iedere stelling opzetten

D: Nou, eh, dat

H: Laat me even uitspreken; ik heb horen zeggen dat een goede schaakspeler een partij als één geheel ziet. Als ik naar jouw gezicht kijk dan zie ik niet een neus en twee ogen, maar een geheel.

D: Je bedoelt een partij die net is afgelopen?

H: Nee, jij loopt langs de borden en dan kijk je even en zie je in één oogopslag hoe het er bij staat.

D: Nou, niet in één oogopslag Ik tel eerst pionnen en dan ga ik eens kijken naar de kenmerken van de stelling. Wit heeft een mooi centrum, zwart een mooie aanval, dat soort dingen. Dat zie ik niet in een oogopslag, daar heb ik wel een tijdje voor nodig.

H: Dus herken je je niet in wat ik net zei? Is dat grootspraak van die sterkere schakers?

D: Nee, ik kan alleen maar voor mezelf spreken. Ik ben heel slecht in het reproduceren van partijen na afloop. Een half uurtje na afloop gaat nog wel, een dag erna ben ik het helemaal kwijt. Hing Ting kan dat wel, die weet nog precies wat hij heeft gedaan, maar dat is een echte schaker. Ik kan het niet. Ik ben ook heel slecht in blindschaken. Dat heb ik weleens geprobeerd, maar ik krijg het niet voor elkaar. Na tien zetten gaan al die stukken een eigen leven leiden. Ken je trouwens dat geweldige verhaal van die Joegoslavische schaker? Hij gaf een blindsimultaan aan twintig boeren in een dorpje. Hij opent overal e4, de boeren spelen allemaal b6. Hij doet weer wat en je voelt hem al aankomen, van de twintig boeren spelen er tien de looper naar b7 en de andere tien de looper naar a6. En op de volgende zet gingen alle lopers van a6 naar b7, en van b7 naar a6. Hij werd er helemaal gek van en heeft alle 20 partijen verloren, hij wist niet meer waar de lopers stonden. Ik heb een nogal visueel gevoel voor humor, ik zie dat helemaal voor me.

H: Wat zijn de zetten van de mooiste miniatuur die jij ooit gespeeld hebt?

D: Er is een variant van de Aljechin en daar zit een trucje in. Daar win je een stuk na zeven zetten of zo; dat heeft mij nog wel wat opgeleverd in twee echte partijen en een stuk of 15 vluggertjes.

H: Hoe gaat dat?

D: Nou dat zou ik moeten laten zien.

H: Uit je hoofd.

(D noemt vijf zetten en stokt.)

D: Nee, ik kan er echt niets van.

(Probeert het nog een keer en slaagt er in.)

D: En nu kan het paard niet weg omdat anders de dame valt. Heb ik dat niet een keer tegen jou gehad, George?

G: Ik draaide me eruit, dacht ik. Ik zag het aankomen, maar toen was er al niets meer aan te doen.

D: Vaak geven spelers dan al meteen op. Maar doorgaans staat mijn stijl het niet toe dat ik snelle overwinningen boek, ik speel heel positioneel.

H: Vertel eens wat over Donner.

D: Ach ja, de polemische Donner. Het mooiste verhaal van Donner vind ik nog steeds toen hij in het sanatorium lag in de tijd dat Caransa was ontvoerd. Donner had geschreven dat Lodewijk Prins dat had gedaan en de politie moest nu eenmaal alle tips natrekken en die zijn toen naar Ree gegaan met de vraag of dat klopte. Toen Ree het aan Donner vertelde moest die zo hard lachen dat hij uit zijn bed is gerold Ja, ik heb een sardonisch gevoel voor humor, dat hakt er wel in, hè?

H: Hij had een hekel aan Prins, niet?

D: Nou nee, hij vond het gewoon leuk mensen te zieken en de meesten begrepen dat wel. Maar Lodewijk Prins kon het niet waarderen en dat maakte het alleen maar erger. Zelf vind ik het erg leuk om met name aan Karel Abma wat speldeprikjes uit te delen in mijn verslagen en artikelen. En Karel kan het ook waarderen en doet het gewoon terug.

H: Ondanks je schijnbare controverse met Karel ben je wel gek op hem?

D: Ik ben het niet altijd met hem eens, maar hij is gewoon een hele aardige kerel. Hij is belezen en heeft humor. Hij is alleen niet van het woord te krijgen. En hij lacht te hard, was het niet? Hij lacht veel te hard. Maar ik hoop hem nog jaren lang te horen lachen.

H: Dan moet je hem eens opzoeken, daar put hij kracht uit.

D: Dat ga ik zeker doen, dat komt wel een keer. (Stilte) Volgende vraag?

G: Heb je nog een biertje?

George heeft ook Karel Abma naar aanleiding van Dirk's opmerkingen om zijn mening gevraagd:

"Dirk is een goede vent, maar het discussiëren van Dirk is vooral een roep om aandacht. Hij is een speels hondje. Het lukt dan ook niet om hem te beledigen of kwaad te maken. Vaak probeer ik dat een hele avond, maar in wezen geniet hij daar alleen maar van. Er is ook geen beginnen aan hem te overtuigen, dat staat Dirk niet toe omdat hij bang is de aandacht te verliezen. Het is zijn manier om in het middelpunt van de aandacht te staan."

Polemiek über alles

H: George en ik hadden gisteren een discussie over de controverse tussen de gelovige en de atheïst. Zoals je weet ben ik een agnost. Ik beken geen kleur, ik zit er tussenin. Heb jij waardering voor atheïsten?

D: Eh, ja hoor, atheïsten kunnen best heel aardig zijn. Ik ben zelf gelovig, maar als iemand het niet is vind ik dat prima.

H: Nee, dat is te ontwijkend. In hoeverre kan je meegaan met atheïsten: wat vind je plausibel in hun redenering?

D: Atheïsten willen graag bewijs zien, en dat gaat nu eenmaal niet. Of je gelooft of je gelooft niet – je kan niet een beetje geloven, net als dat je niet een beetje zwanger bent. Het is alles of niks. Maar een argument als "Ik wil eerst bewijs zien", daar kan ik mij wel iets bij voorstellen. Zelf heb ik dat niet overigens, ik heb geen bewijs nodig. En ik heb verder ook geen zendingsdrift.

H: Niet op religieus terrein. Wel op politiek terrein, daar heb je een enorme

D: Nee, ook niet echt. De meeste van mijn vrienden zijn links.

H: Maar is dat omdat je van polemiek houdt?

D: Tja, als ik met een VVD'er ga zitten discussiëren, dat schiet niet op, hè? Dan geef je elkaar na twintig minuten gelijk en dat is het dan. Het leukste is natuurlijk om een beetje een debat op gang te brengen. Ik ben vaak wel provocerend bezig, te vaak misschien. Ik probeer het gesprek een beetje in die richting te sturen.

G: Heb je het idee dat mensen dat niet meer willen?

D: Ik herinner me dat in de jaren zeventig bij Tal aan de bar na afloop van de clubavond er altijd werd gediscussieerd. Kennelijk waren de mensen in die tijd meer geëngageerd dan nu. Zeker tegenwoordig, als ik het niet doe, doet niemand het. Tja, ik zie het als mijn taak de boel een beetje op te stoken. Laten we eerlijk zijn, het is toch leuk om te debatteren? Het uitwisselen van standpunten.

Communisten en ander tuig

H: Wat is er mis met moslims?

D: (lacht) Heb je een half uurtje? Tja, wat is er mis met moslims? Zonder mijn moslimvrienden te beledigen – want die heb ik ook – sommige moslims vind ik heel aardig.

H: Interruptie! Heb jij moslimvrienden?

D: Ja hoor! Een collega op mijn werk, Ali is een hele aardige jongen, die zou ik graag als buurman willen hebben. Waren ze maar allemaal zo als Ali.

H: Waarom is hij een moslim?

D: Hij komt uit Marokko.

H: Nee kom op, dat is net zoiets als zeggen dat een joodse Duitser in 1938 een nazi is.

D: Nee, hij komt uit Marokko, hij is daar opgegroeid en zijn ouders zijn moslim, dus is hij ook moslim geworden. Logisch.

H: Hij zou joods kunnen zijn. Hij kan christen zijn. Die heb je.

D: Nou Herbert *Die flesjes die je omgooit zijn toch wel leeg, hé?*

G: Hoeveel procent van de in Nederland levende Arabische allochtonen denk jij dat er naar de moskee gaan?

D: Een meerderheid?

G: Minder dan 35%. Misschien vieren die anderen het Suikerfeest wel, maar dat is net zo als wij met Kerstmis.

D: Dat zou kunnen.

H: Maar, je hebt dus vrienden uit landen van herkomst die wij als moslimlanden bestempelen.

D: Ja. Niet zo heel veel, maar Ali is een goed voorbeeld.

H: Terug naar het onderwerp: wat vind je van de Islam?

D: Ik vind het een tja, alles wordt opgenomen wat ik zeg wordt het ook geplaatst? Ik wil niemand beledigen

G: Ja, daar moeten we natuurlijk wel een beetje voorzichtig mee zijn. Alles wat je aan de bar zegt, alas, maar wanneer het op schrift staat klinkt het natuurlijk opeens zo hard. We zijn hier niet om Dirk te ontmaskeren als de nieuwe Janmaat.

D: Laat ik het zo zeggen: ik ben heel erg kritisch op de Islam, en ik vind dat ik genoeg redenen heb om kritisch te zijn. Als er ergens ellende is, dan zijn Marokkanen niet ver weg.

H: Ja, maar dat is een nationaliteit. Nu wat betreft de ideologie. Wat is er mis met de ideologie?

D: Je moet verschillende vormen van Islam onderscheiden. Al Qaida staat natuurlijk buiten elke discussie, dat is gewoon tuig van de richel, en Iran is de fascistoïde tak van de Islam. Ik kan me er niet in vinden, mensen worden daar onderdrukt. Buitengewoon betreuenswaardig met uw welnemen.

G: Wanneer je Erik van Muiswinkel Janmaat na ziet doen, begint dat vrij aardig, pas na een tijdje wordt het extremer en extremer. Maar in het begin van zijn parodie is alles nog vrij begrijpelijk en genuanceerd. Dan zie je ook dat er niet zoveel is veranderd qua taal nu Wilders er zit. Wat Janmaat toen zei, zegt Wilders nu. En niet eens veel beter verwoord.

D: Janmaat was de eerste die de misstanden signaleerde, nog voor Bolkestein.

H: en er voor veroordeeld is.

D: En er voor veroordeeld is, ja, precies. Daar moet je tegenwoordig eens om komen. Tegenwoordig zijn zelfs de linkse partijen kritisch over moslims.

H: Het recht om te beledigen, geloof jij daar in?

D: Dat staat op gespannen voet met het recht op vrije meningsuiting. Het is lastig. Het valt mij op dat de moslims graag de slachtofferrol spelen. Dat is ze aangepraat door linkse partijen, trouwens. Nee, ik vrees het ergste. Over 500 jaar krijgt de Islam zijn eigen verlichting, dan krijg je een westerse Islam.

G: Nou, ik denk dat het veel sneller zal gaan. Je ziet veel tekenen om je heen. Kijk bijvoorbeeld naar die schitterende meiden in hun strakke spijkerbroeken en hun modieuze jasjes, die dan toevallig een hoofddoekje dragen.

H: Zouden ze daaronder ook nog een string dragen? En Dirk zich maar opwinden over die hoofddoekjes

D: Jullie kunnen er wel vrolijk over doen, maar mevrouw Hartman in de Molukkenstraat, die een sigarenhandel heeft dat verhaal is bekend overigens?

(Nee, vertel maar)

Mevrouw Hartman heeft een sigarenhandel samen met haar man, die bij de zestiende overval om het leven is gekomen. Daarna is ze nog twee keer overvallen, telkens door iemand die eh "licht getint" is.

G: Indonesiërs natuurlijk

D: (Lacht) Tuurlijk!

H: Wat doen al die dolfijnen hier trouwens?

D: Ik ben gek op dolfijnen en engeltjes. Ik heb een zeer bescheiden collectie. Ik ben gek op engeltjes. Andere mensen sparen sigarenbandjes.

G: Het is dus niet zo dat je in engeltjes gelooft?

D: Natuurlijk geloof ik in engels.

G: Ik geloof in dolfijnen. Voor zover kan ik je volgen.

D: Ja, dolfijnen kan je zien en engels niet.

H: Als je in Engels gelooft, geloof je ook in Marx.

D: Ja, die is leuk, daar heb je me te pakken.

H: Wat vind je van communisten?

D: Het is uitgestorven, hè, geen issue meer. Nou ja, in Groningen zitten er nog een paar.

H: Oh, je bedoelt in Nederland? Noord-Korea daargelaten?

D: Noord-Korea is één grote open inrichting, maar misschien zie ik het verkeerd, dat zou natuurlijk kunnen. Op papier ziet het communisme er nog wel aardig uit, gelijkheid en zo, maar in de praktijk heeft het niet gewerkt.

H: Is schaken (als metafoor voor het leven) communistisch of kapitalistisch?

D: Mag het ook geen van tweeën zijn? Moet het iets zijn?

G: Schaken is waardevrij. Het is geen metafoor voor het leven, het is een afleiding van het leven. Wat ook verklaart waarom het zo populair is geworden in communistische landen. Daar liepen een hele hoop intelligente mensen rond die niets met kun hersenen konden doen en die werden dus geleid naar het schaken, waar ze zich intellectueel konden uitleven zonder dat het enige maatschappelijke relevantie had. Wat zeer welkom was bij de autoriteiten, die het ook op grote schaal bevorderden.

D: Eh, ja, lijkt me een plausibele verklaring.

G: Schaken is waardevrij, maar het is wel volkomen intellectueel absorberend. Het is geen metafoor voor het leven, maar een vervanging van het leven.

Een licht autistische afsluiting van het eindspel

H: Is schaken een beetje ondergesneeuwd vanavond, Dirk?

D: Jullie zijn toch nog niet weg?

H: Wat hebben wij nog niet aan de orde gesteld dat jij graag wilt bespreken?

D: Nou, ja met schaken, ik heb heel veel boeken gelezen natuurlijk. Ik ben niet zo geïnteresseerd in openingen, wat ik erg interessant vind zijn biografieën. Hoe die schakers leven, alle anekdotes en verhalen. Wat ze allemaal meemaken: dat vind ik wel interessant. Een stuk interessanter dan dat je op het juiste moment a3 moet spelen. Veel schakers zijn kleurrijk natuurlijk, hebben een boeiend leven achter de rug.

H: Welke schaker is het meest kleurrijk in jouw ogen?

D: Dat zijn er nogal wat. In de huidige tijd zou ik zeggen Ivantsjoek, die lijkt me rijp voor een inrichting. Hij is niet echt helemaal gek, maar wel zwaar excentriek. Ik heb hem bij het Corus-toernooi gezien, dan is hij aan zet en dan zit hij naar het plafond te kijken, tien minuten lang, terwijl hij aan zet is, dat is toch bizar. Wat ik ook erg boeiend vind is autisme, daar ben ik ook zeer in geïnteresseerd. Je hebt David Navara, dat is een Tsjechische grootmeester, die is als een vrij zwaar geval gediagnosticeerd. Je hebt natuurlijk verschillende vormen van autisme, maar met name die Idiots Savants, zoals in die film Rain Man, vind ik buitengewoon fascinerend. Dan valt er een doosje lucifers op de grond en hij ziet meteen dat het er 74 zijn. Hoe ziet-ie dat? Terwijl we weten dat het zo is omdat er al zes lucifers gebruikt zijn. Op TV zag ik ooit eens een jongen die fantastisch piano kon spelen, een autodidact die geen noten kon lezen. Die kon alles naspelen wat hij wilde. Voor de rest kon hij helemaal niks. Stuur hem naar de bakker en hij komt met het verkeerde terug.

H: Heb je zelf autistische trekjes?

D: Ja, ik denk dat ik héél licht autistisch ben. Zoals zoveel schakers ben ik wat sociaal gehandicapt, denk ik. Ik hou van stilte, wat ook een kenmerk is van autisme. Ik doe ook graag dingen elke dag in dezelfde volgorde. Een klein voorbeeld: als ik bij mijn moeder ben en die heeft chocolaatjes op tafel staan, dan neem ik er altijd vier. Nooit drie of vijf, altijd vier. Dat is een patroon.

H: En je hebt nooit de neiging: ik neem er eens vijf?

D: Nee, want als ik er vijf neem is het ritme verstoord. Ik kan het ook niet uitleggen.

G: Nou zijn autisten vaak erg netjes en ruimen alles op

(D begint te proesten) Ja, ik zei toch ook: licht autistisch, licht Was dat alles?

Mijn reis naar Potsdam

- door Hing Ting Lai -

In het weekend van 13/14 oktober speelde ik op uitnodiging van de KNSB een landenwedstrijd in Potsdam, vlakbij Berlijn, georganiseerd door de Duitse Spoorwegen. De toernooiopzet was per team één GM/IM en daarnaast drie jeugdspelers onder 16 jaar, waarvan ten minste één meisje, en vier treinwerkers. Eén team, het Lasker Gesellschaft, was geen land. De overige teams waren Nederland, Engeland, Rusland, Duitsland, Tsjechië, Polen, Oostenrijk en Zwitserland. Het speeltempo was 20 minuten + 5 seconden per zet.

Op vrijdag 12 oktober kwam ik rond 11.00 uur met de trein aan in Deventer, onze verzamelplek. Na een half uur zag ik Jeroen Bosch (onze begeleider) en besloten we de anderen te gaan zoeken. Vlak daarna zagen we Anna-Maja Kazarian en haar moeder, die het liefst met Maja aangesproken wil worden, en niet zo veel later arriveerde ook Jorden van Foreest. We hebben even iets gedronken en om 12.19 uur kwam de trein naar Berlijn eindelijk aan. De reis duurde iets van 5 uur en in die tijd heb ik een beetje uit het raam gekeken, geschaakt met Jorden en een boek gelezen. Na aankomst moesten we nog met de metro reizen en toen we daar aankwamen was het al licht aan het regenen. We pakten een taxi om naar ons hotel (Arcona) te reizen. We werden goed ontvangen door onze teamgenoten Menno Okkes, Herbert van Buitenen, Jos Nooijen en Jan Kees van Dolder, en natuurlijk onze teamcaptain Karel Jeurissen. Ik zat in een kamer met Jorden. Nadat we onze spullen hadden uitgepakt kregen we het avondeten, dat o.a. bestond uit spareribs, aardappels, vlees, enz., maakten we even een praatje met onze Nederlandse treinwerkers en daarna gingen we natuurlijk even blitzen. We deden winnaar blijft zitten en bij remise blijft zwart zitten. Ik won een stuk of 7 partijen en verloor niks, maar haalde een laatste remise tegen Menno. Nadat Jeroen had gezegd dat de bus om 08:30 weg zou gaan gingen we weer naar onze kamer. Jorden en ik keken de wedstrijd Duitsland-Ierland, die lange tijd niet spannend was, maar Ierland haalde de laatste minuut toch een mooie goal binnen.

De volgende dag werd ik om 07:15 wakker en ging ik douchen en ontbijten. Daarna werden we naar het Kaiserbahnhof (onze speelplaats) gebracht. Het zag er van buiten heel mooi uit, het was een kasteel. Daar werden lange speeches gehouden en konden we even Jan Timman begroeten. Na lang te hebben gewacht konden we eindelijk beginnen. De eerste ronde moesten we aantreden tegen Tsjechië. Op papier waren we duidelijk beter, maar dat zegt niet altijd alles. In dit geval wel want we wonnen met 7-1. Ik won van een meisje genaamd Natasja Richterova (1945). Ik kreeg veel ruimte en uiteindelijk promoveerde ik en won ik de partij. De tweede ronde, tegen Oostenrijk, werd ook overtuigend gewonnen met dezelfde cijfers als in de eerste ronde. Ik mocht tegen Martin Huber Christian (2150). In de opening werd ik een beetje omvergeduwd, maar na lang vechten had ik het puntje. In de derde ronde mochten we aantreden tegen Polen, dat werd een zure nederlaag (2½-5½). Ik speelde tegen Bartosz Nowicki (2128) een soepele pot en herhaalde de zetten omdat ik even wou rusten en de andere borden observeren. Na deze grote tegenslag verloren we nipt van het sterke Rusland (3½-4½). Ik speelde tegen IM Mikhail Antipov (2502). Hij overspeelde me en won een goed gespeelde partij. De vijfde ronde (laatste van de zaterdag) mochten we tegen Engeland. Dat werd 4-4, maar er zat meer in, helemaal in mijn partij tegen William Foo (2034). Ik had iets meer ruimte maar na een onbegrijpelijke zet ging het bergafwaarts. Ik kwam terug en kreeg een vrijpion op b7, maar in tijdnood liet ik me zowat mat zetten en baalde ik hard. Die avond was er een gala waar we gingen eten en praten en we vroegen ons af tegen wie we morgen de zesde ronde moesten spelen. Jeroen vertelde ons dat dat het Lasker Gesellschaft was en dat we het zwaar zouden krijgen, want ze hadden op bord 2 een GM van 2520 en op bord 3 een IM met 2390, die geen jeugdspelers waren. Na het gala zijn we weer teruggegaan naar ons hotel en een beetje TV gekeken en daarna zijn we gaan slapen.

De Kaiserbahnhof, zo genoemd omdat het privébezit was van Keizer Wilhelm II (1859-1941).

De volgende dag stonden we rond half 8 op en na het ontbijt gingen we weer met de bus naar de speelzaal. Ik speelde een goeie partij met zwart tegen IM Gernot Gauqlitz (2390).

☐	Gernot Gauqlitz	(2390)
☒	Hing Ting Lai	(2102)

1. d4 Pf6; 2. Pf3 e6; 3. c4 b6; 4. g3 La6; 5. b3 Lb4+; 6. Ld2 Le7; 7. Lg2 Lb7; 8. 0-0 0-0; 9. Pc3 c5; 10. e3 cxd4; 11. exd4 Pc6; 12. Pe5 Tc8; 13. Lf4 d5; 14. Tc1 La8; 15. cxd5 exd5; 16. Lh3 La3; 17. Pxc6 Lxc6; 18. Tc2 Ld7; 19. Lxd7 Dxd7; 20. Pb1 Le7; 21. Txc8 Txc8; 22. De2 Lb4; 23. Tc1 Txc1; 24. Lxc1 Df5; 25. Db2 Le1; 26. Lf4 g5; 27. Lb8 Pg4; 28. f4 gxf4; 29. Pc3 0-1.

Het werd trouwens 4-4. Er had meer in gezeten als Anna-Maja had gewonnen nadat ze een grote kans had gemist in een toreineindspel met een pion minder, maar ze verloor helaas.

Ronde 7, tegen Zwitserland, tijd om matchpunten binnen te halen! Tegen Patrick Grandadam (2229) kreeg ik het initiatief maar het was heel erg ingewikkeld, helemaal omdat we beiden in tijdnood waren, maar hij maakte het keurig af. We wonnen met 6-2. Ronde 8 hadden we een bye (er was een oneven aantal deelnemers). Jorden en ik dronken wat en observeerden de partijen. De partij Karpov-Swiercz was heel goed gespeeld door Karpov en nadat hij won werd er luid geapplaudiseerd door het publiek.

Een kijkje in de speelzaal.

Na de lunch mochten we tegen het sterke Duitsland, dat uiteindelijk achter Rusland op de 2^e plaats zou eindigen. We wonnen verassend met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$. Ik had zwart tegen IM Alexander Donchenko (2411) en wist dat het een zware taak zou worden. Nadat ik in tijdnood de winst weggaf kwam hij terug en werd het een paard en 4 pionnen tegen mijn loper en 5 pionnen. Hij had een gevaarlijke pion op a6. Nadat hij wat winstpogingen ondernam bood hij remise aan. Ik nam het aan maar ik had niet in de gaten dat z'n vlag was gevallen. Jammer, maar ik haalde toch het beslissende halfje, we werden nipt 3e en ik had een eindscore van 4 uit 8. Daar had wat meer in gezeten, maar ik was erg tevreden over het resultaat. Het toernooi was zeer goed georganiseerd en ik was blij dat ik was uitgenodigd! Op <http://www.trans-europa-schach-express.de/index.php/en/> kun je alles nalezen.

Eindstand:

Potsdam 2012

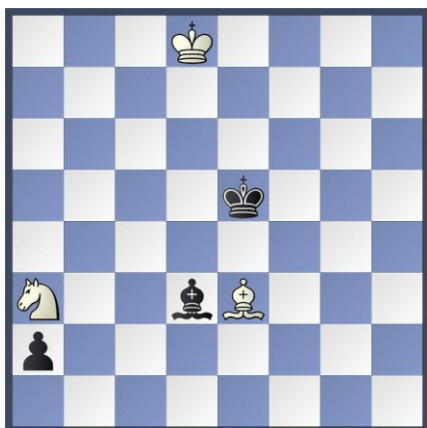
	Gesp	Mp	Bp
1. Rusland	8	14	42
2. Duitsland	8	11	$37\frac{1}{2}$
3. Nederland	8	10	$38\frac{1}{2}$
4. Lasker Gesellschaft	8	10	35
5. Oostenrijk	8	10	31
6. Polen	8	8	29
7. Tjechië	8	6	$28\frac{1}{2}$
8. Engeland	8	3	$25\frac{1}{2}$
9. Zwitserland	8	0	21

1	2	3	4	5	6	7	8	9
$4\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$	5	$6\frac{1}{2}$	6	6	5	$5\frac{1}{2}$
$3\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$		4	4	$6\frac{1}{2}$	4	6	5
3	4	4		4	4	5	$6\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$
$1\frac{1}{2}$	4	1	4		5	$5\frac{1}{2}$	5	5
2	$1\frac{1}{2}$	$5\frac{1}{2}$	4	3		4	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{1}{2}$
2	4	1	3	$2\frac{1}{2}$	4		$5\frac{1}{2}$	$6\frac{1}{2}$
3	2	4	$1\frac{1}{2}$	3	$3\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$		6
$2\frac{1}{2}$	3	2	$3\frac{1}{2}$	3	$3\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	2	

De schoonheid van het spel

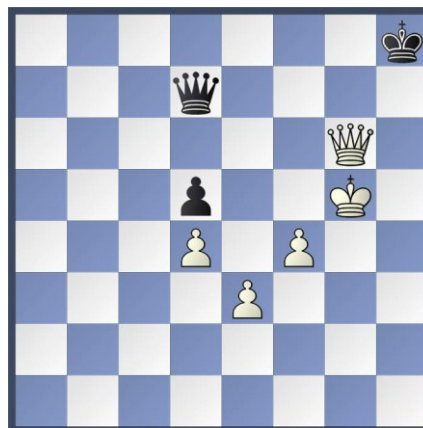
(oplossingen op de volgende bladzijde)

Opgave 1

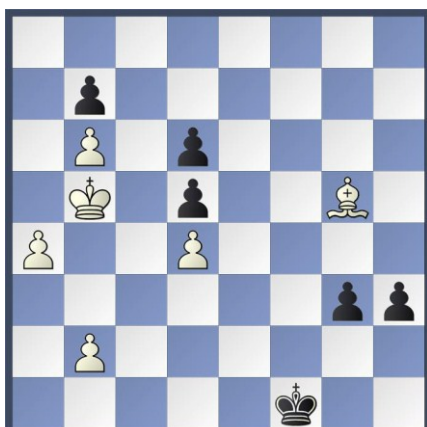
Wit aan zet maakt remise.

Opgave 4

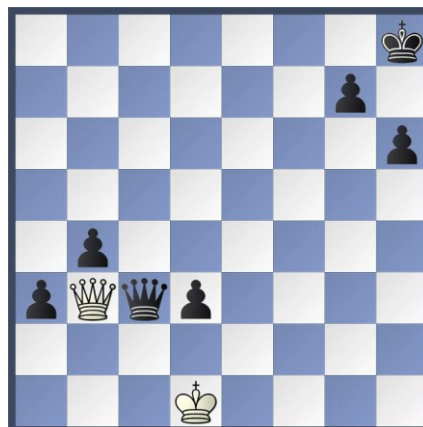
Zwart aan zet maakt remise.

Opgave 2

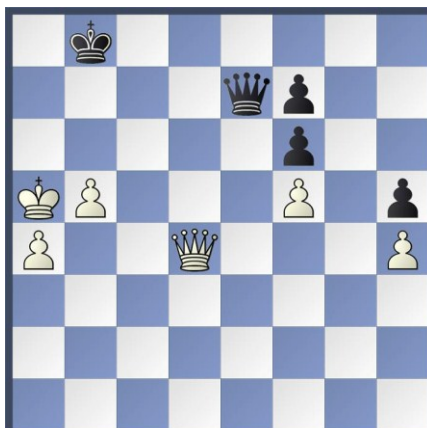
Wit aan zet maakt remise.

Opgave 5

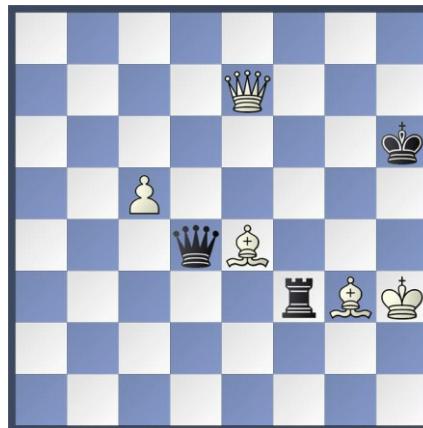
Wit aan zet maakt remise.

Opgave 3

Zwart aan zet maakt remise.

Opgave 6

Zwart aan zet maakt remise.

Oplossingen van de vorige bladzijde

– door Dirk Goes –

Opgave 1

Ik zal het maar vast verklappen, alle opgaven hebben met pat te maken. Deze studie is van ene J.C.N. Graafland. Zijn achternaam doet een Nederlandse afkomst vermoeden, maar na een tijdje vergeefs googlen heb ik deze speurtocht moeten staken. De studie dateert in ieder geval uit 1916, dat is zeker. Wit begint met **1. Pb5** met het idee 1. a1D; 2. Ld4+ en remise. Zwart moet wel nemen, **1. Lxb5**, maar nu komt **2. Lh6**, en opnieuw kan er niet worden gepromoveerd. Na **2. Kf6** lijkt zwart dan toch eindelijk alle problemen te hebben opgelost. Niet dus, wit speelt **3. Ld2** en staat na **3. a1D; 4. Lc3+ Dxc3** feestelijk pat!

Opgave 2

In deze studie van de Brit Joseph Graham Campbell (1830-1891) zijn de zwarte pionnen niet tegen te houden, dus verzint wit als een ware Tom Poes een list: hij metselt zichzelf in, en zwart kan daar helemaal niks, nada, noppes tegen beginnen: **1. Ld2 h2; 2. La5 h1D; 3. b4** en pat op de volgende zet, zo simpel is dat! Het opsluiten van de eigen stukken is een bekend thema in de eindspelstudiewereld. Overigens was Campbell, behalve een begaafd eindspelcomponist, ook een voortreffelijk bordschaker. Zo won hij in 1862 een partij van de grote Adolf Anderssen!

Opgave 3

In de partij Tsjigorin-Schlechter, Oostende 1905, had de Rus na lang laveren dan eindelijk een gewonnen stelling bereikt. Schlechter, in zware tijdnood, speelde **44. Dc7+** en Tsjigorin zag zijn kans schoon en dacht met **45. Db6+** de buit binnen te hebben, maar Schlechter toverde met **45. Ka8!!** een geniale schwindel uit de hoge hoed! Het is meteen remise want 46. Ka6 Dc8+; 47. Ka5 Dc7 betekent herhaling van zetten. Schlechter is in de schaakwereld voornamelijk bekend geworden door de tragische match om het wereldkampioenschap die hij in 1910 tegen Lasker speelde. Bij een stand van 10-9 in zijn voordeel verknaalde hij in de laatste partij eerst een gewonnen stelling, bleef ten onrechte op winst spelen en verloor nog, waardoor de match in 10-10 eindigde en Lasker wereldkampioen bleef!

Opgave 4

De Hongaar Lajos Portisch was ooit één van de sterkste spelers ter wereld. Hier zien we hem aan het werk in het toernooi van Malaga 1964. Zojuist heeft hij **52. f2-f4** gespeeld tegen landgenoot Levente Lengyel en leunt tevreden achterover in de verwachting dat zwart het spoedig zal opgeven. Wat zal de douche koud zijn geweest na het spectaculaire **52. Dg4+!!** Nadat hij van de schrik was bekomen probeerde Portisch nog **53. Kh6**, waarop Lengyel hem met **53. Dg5+** de remise door de strot duwde. Naar verluidt heeft de grote Lajos later die dag het wereldrecord hoofdschudden verbeterd

Opgave 5

In de partij Congdon-Delmar, New York 1880, maakte de zwartspeler het wel heel erg bont. Waarschijnlijk geïrriteerd door het doorspelen van zijn tegenstander in hopeloze stelling dacht hij met zijn laatste zet (**43. Dd4-c3**) de zaak te hebben beklonken. Wat zal hij geschrokken zijn van **44. Dg8+** De verkiezing van de schlemiel van het jaar 1880 was nooit een échte wedstrijd

Opgave 6

Zelfs de grote Garri Kasparov ontkwam niet aan het patsyndroom. In 1986 (hij was toen net een jaar wereldkampioen) speelde hij in Engeland een simultaan tegen het Britse jeugdteam en bereikte tegen de 19-jarige Neil McDonald de diagramstelling. Met zijn laatste zet (**54. Ld5xe4**) heeft hij de schijnbaar niet te parreren dreiging 55. Dh7+ Kg5; 56. Dh4 mat in de stelling gebracht. Hier greep McDonald zijn *moment of fame* met het diabolische **54. Txxg3+!!; 55. Kxxg3 De5!!** en *The Boss* mocht kiezen uit pat of dameverlies. McDonald werd datzelfde jaar meester en in 1996 grootmeester.

KNSB Ratinglijst per 1 november 2012

Op naam

	1 nov. 2012	1 aug. 2012	1 mei 2012	1 febr. 2012	1 nov. 2011	1 aug. 2011
Albers Spierings, M.	1400	1400	1400	1400	1400	1400
Balhuizen, H.	1589	1589	1565	1565	1592	1592
Berg, B. v.d.	1622	1622	1635	1635	1639	1639
Berg, J. v.d.	2050	2053	2053	2035	2054	2057
Bockel, Chr. van	1864	1864	1864	1864	1864	1864
Boellaard, G.	1722	1722	1636	1636	1695	1695
Bruinsma, H.	1643	1643	1622	1622	1652	1652
Coolen, M.	1731	1731	1722	1722	1755	1755
Cromsigt, J.	1924	1933	1913	1928	1925	1925
Dekker, E.	1899	1899	1915	1893	1908	1908
Dreef, A.	1508	1508	1668	1668	1664	1664
Findhammer, C.	1772	1772	1795	1795	1794	1794
Flikweert, C.	1540	1540	1550	1550	1533	1533
Gerritsen, A.	1803	1803	1809	1809	1802	1802
Goes, D.	1931	1921	1967	1978	1934	1956
Groen, C.	1733	1733	1729	1729	1726	1726
Helmers, W.	2060	2041	2041	2040	2085	2064
Jaarsveld, J.	1333	1333	1338	1338	1333	1333
Klein, R.	2017	2022	2049	2095	2100	2096
Kooiker, J.	1861	1861	1863	1863	1858	1858
Kooiman, P.	1952	1946	1937	1937	1942	1942
Kooiman, T.	2106	2102	1898	1889	1901	1901
Kuijk, J. van	1980	1980	1958	1958	1958	1954
Lampe, B.	1719	1719	1724	1724	1715	1715
Leefflang, H.	2183	2177	2177	2160	2148	2138
Loermans, M.	1552	1552	1528	1528	1532	1532
Loeve, J.	1756	1756	1731	1721	1733	1733
Looman, H.	1559	1559	1520	1482	1480	1480
Lubbers, J.	2056	2031	2031	2040	2000	2012
Nagel, Y.	1964	1966	1966	1959	1943	1943
Pijlman, R.	1902	1914	1967	1975	1946	1967
Schoffelsemeer, F.	1990	1994	2032	2026	2043	2041
Sorgdrager, H.	1481	1481	1481	1481	1481	1481
Streef, J.	1564	1564	1584	1584	1586	1586
Tulleken, H.	1511	1511	1519	1519	1531	1531
Veenstra, F.	1698	1698	1758	1781	1761	1787
Visser, T.	1820	1820	1809	1809	1813	1813
Vos, Chr.	1951	1918	1918	1922	1893	1945

Op sterkte

Leeflang, H.	2183	Pijlman, R.	1902	Bruinsma, H.	1643
Kooiman, T.	2106	Dekker, E.	1899	Berg, B. v.d.	1622
Helmers, W.	2060	Bockel, Chr. van	1864	Balhuizen, H.	1589
Lubbers, J.	2056	Kooiker, J.	1861	Streef, J.	1564
Berg, J. v.d.	2050	Visser, T.	1820	Looman, H.	1559
Klein, R.	2017	Gerritsen, A.	1803	Loermans, M.	1552
Schoffelman, F.	1990	Findhammer, C.	1772	Flikweert, C.	1540
Kuijk, J. van	1980	Loeve, J.	1756	Tulleken, H.	1511
Nagel, Y.	1964	Groen, C.	1733	Dreef, A.	1508
Kooiman, P.	1952	Coolen, M.	1731	Sorgdrager, H.	1481
Vos, Chr.	1951	Boellaard, G.	1722	Albers Spierings, M.	1400
Goes, D.	1931	Lampe, B.	1719	Jaarsveld, J.	1333
Cromsigt, J.	1924	Veenstra, F.	1698		

FIDE Ratinglijst per 1 december 2012

Op naam

	1 dec. 2012	1 nov. 2012	1 okt. 2012	1 sept. 2012	1 aug. 2012	1 juli 2012
Berg, J. v.d.	2043	2040	2039	2039	2039	2015
Coolen, M.	1900	1900	1873	1873	1873	1873
Cromsigt, J.	1938	1928	1943	1926	1934	1934
Goes, D.	1949	1949	1939	1940	1956	1954
Helmers, W.	2118	2119	2131	2137	2119	2115
Klein, R.	2077	2073	2074	2093	2093	2103
Leeflang, H.	2195	2196	2193	2193	2193	2193
Lubbers, J.	2082	2082	2086	2084	2084	2084
Nagel, Y.	1981	1981	1985	1985	1985	1985
Pijlman, R.	2014	2005	2005	2014	2014	2014
Schoffelman, F.	2060	2061	2064	2064	2064	2093
Veenstra, F.	1845	1845	1845	1845	1845	1845
Vos, Chr.	2047	2047	2041	2037	2045	2053

Op sterkte

Leeflang, H.	2195	Vos, Chr.	2047	Cromsigt, J.	1938
Helmers, W.	2118	Berg, J. v.d.	2043	Coolen, M.	1900
Lubbers, J.	2082	Pijlman, R.	2014	Veenstra, F.	1845
Klein, R.	2077	Nagel, Y.	1981		
Schoffelman, F.	2060	Goes, D.	1949		

Geboren?

Tja, bewijs dat maar eens. Mij is altijd voorgehouden dat ik inderdaad geboren ben, en wel op 25 februari 1989. Laat ik er voor het gemak vanuit gaan dat dit klopt. Ik was de enige van mijn ouders' vier kinderen die geboren werd op de uitgerkende datum!

Wie is je favoriete schaker?

Gaston uit Belle en het Beest, de Disneyfilm ([kijk maar](#)).

Ik heb nooit echt over een serieus antwoord nagedacht. Ik vind op dit moment Carlsen een koning, omdat ik me altijd wel kan vermaken met partijen waar wit geen openingsvoordeel probeert te pakken, maar langzaam zijn tegenstander wurgt. Dit wordt vaak een ouwemannetjesstijl genoemd. Carlsen bewijst het tegendeel. Ik vind het onlogisch dat je op jonge leeftijd een beuker zou moeten zijn en pas later een schuiver als je hersenen niet scherp genoeg meer zijn. Als je toch uiteindelijk een schuiver wordt, begin daar dan direct mee: dan word je er uiteindelijk veel beter in. En wat het al waard maakt om zo te spelen is de reactie van de tegenstander. 1.Pf3 en dan zo'n blik die boekdelen spreekt, en wel boekdelen waarin staat: "Pfff, nee hè, zó iemand, die wil niet eens schaken." Dan heb je al bijna gewonnen.

Beste film?

Ik twijfel tussen *Revenge of the Killer Tomatoes* en *Gayniggers from Outer Space*. Twee meesterwerken. Maar even serieus: ik ben een film liefhebber. Films die je wat mij betreft gezien moet hebben: de *The Lord of the Rings*-trilogie, *The Shawshank Redemption*, *Pulp Fiction*, en voor geïnteresseerden in films over de Tweede Wereldoorlog: *La Vita è Bella* en *The Pianist*.

Een makkelijker vraag zou ik vinden: "Beste regisseur?" Dat is namelijk Christopher Nolan (*Following*, *Memento*, *Insomnia*, *Batman Begins*, *The Prestige*, *The Dark Knight*, *Inception* en *The Dark Knight Rises*), op de voet gevolgd door Quentin Tarantino, en daarna Martin Scorsese. De maffiafilms van laatstgenoemde vind ik met name heel boeiend. Uitgebreid ook: een voordeel, wat mij betreft.

Favoriete acteur?

Alle politici. Van de acteurs die openlijk voor hun acteurheid uitkomen zijn er veel heel goed, en ieder op zijn eigen manier. Vergelijk Leonardo DiCaprio maar eens met Alan Rickman. Niet te doen. Een favoriete acteur kan ik dan ook niet noemen.

Favoriete actrice?

Hm, zo bezien lijkt de acteurswereld een mannenwereldje, want bij deze vraag heb je wat mij betreft veel minder keuze. Uma Thurman of Cate Blanchett, denk ik.

Favoriete schrijver?

God. Leest lekker weg, die bijbel. Zo, nu kom ik in de hemel.

Waarschijnlijk is een beter antwoord J.R.R. Tolkien, vanwege *The Lord of the Rings*. Hoe hypocriet van me: ik heb het origineel niet eens gelezen! Wel de vertaling (twee keer). Terry Goodkind heeft ook een goede, elfdelige, fantasy-serie geschreven (heb ik uit), en ik ben net begonnen in de serie *A Song of Ice and Fire* van George Martin, waarvan het eerste boek (*A Game of Thrones*) heel veelbelovend is voor de rest van de serie. En stiekem vind ik de Harry Potter-serie elke keer weer leuk als ik haar lees, dus J.K. Rowling is ook de moeite van het noemen waard.

Voor welk TV-programma blijf je thuis?

Geen. Ik vind het niveau van TV wanstaltig. Ik kijk nog wel eens Studio Sport voor voetbal, en als ik dan even zap, in de rust of zo, denk ik: "Oh ja, daarom kijk ik geen TV." Ik kijk wel heel af en toe een serie, die ik dan download op internet. Geen reclame, en geen Nederlandse ondertiteling (dan erger ik me toch alleen maar aan de vertaalfouten). *Game of Thrones* (gebaseerd op de boeken van George Martin) vind ik veruit de beste serie die ik tot nu toe heb gezien.

Op welke partij stem je?

De Piratenpartij, natuurlijk! Dit is niet waar, maar opvallend veel van mijn vrienden in de wereld van de Exakte Wetenschappen hebben dat gedaan. Deels op basis van hun standpunten, deels voor de lol, neem ik aan. Ik mag zelf pas vijf jaar stemmen, en in die periode heb ik respectievelijk SP, Groen Links en PvdA gestemd, maar de laatste twee keer D66 en het lijkt erop dat ik de komende jaren bij die partij blijf. Heel heldere, no-nonsense argumentatie. Met de nadruk op argumentatie, want helder en no-nonsense zijn ook bepaalde andere partijen waar ik nog niet eens op zou stemmen als ik daarmee een kind in Afrika kon redden.

Naar welke muziek luister je het liefst?

Zanger Rinus! Zijn hits, zoals *Met Romana* op de Scooter, zijn heel diep.

Als ik in een minder zwakzinnige bui ben: Rock 'n Roll, dus bands als AC/DC, Guns 'n Roses en het minder bekende maar minstens even goede Twisted Sister, die heel veel ervaring hebben, waardoor de optredens altijd een feest zijn.

Ik luister ook graag naar Metal, en dan met name Folk Metal. Een voorbeeld is Eluveitie uit Zwitserland: naast het drumstel en het gebruikelijke gitaargeweld hebben ze een hurdy-gurdyspeelster die ook zingt, een fluitist die ook grunt (een soort schreeuwen), alle nummers schrijft en tientallen instrumenten kan bespelen, een fluitist/doedelzakspeler en een violiste. Allemaal topmuzikanten, en geweldige nummers (voorbeeld). Je kunt ook gewoon volksmuziek luisteren, maar Metal is een stuk krachtiger en daar houd ik van.

Wat is je favoriete sport naast schaken?

Voetballen vind ik heel leuk, maar het is jammer dat je in de meeste teams wel een paar egotrippers hebt die de bal een beetje kunnen verknallen voor de rest. Gelukkig ben ik vorig jaar een zaalvoetbalteam begonnen met allemaal vrienden die ook (bijna allemaal) wiskundigen zijn, wat betekent dat ze logisch nadenken en dus niet gauw onredelijk handelen. Dat is prettig. Ik vind voetbal wel een beetje slap als je het vergelijkt met een echte mannensport als American Football, maar daar ken ik de regels niet helemaal van, met voetbal ben ik opgegroeid en bij American Football is het gebruikelijk een keer of twee, drie per wedstrijd eventjes knock-out te zijn. Niet goed voor je hersenen. Ik kijk het wel af en toe. Ik heb tien jaar geleden een jaartje getafeltenis, maar het volk dat daar rondliep laat zich het best omschrijven als "zeikers," dus dat had ik gauw bekeken. Ik vind het wel een leuke sport. Tennissen ook, hoewel ik dat maar een keer gedaan heb, maar het spreekt in het voordeel van de sport dat ik er desondanks toch graag naar kijk.

Welke hobby's beoefen je in je vrije tijd?

Naast schaken en voetballen doe ik ook aan pokeren, hoewel dat half hobby, half professie is. Ik speel ook veel andere gezelschapspelletjes: met name bij de studievereniging Exacte Wetenschappen aan de VU zijn er veel mensen die dat ook graag doen, zodat we regelmatig spellen als De Weerwolven van Wakkerdam en Het Namenspel kunnen spelen, ondanks het feit dat je daar minstens acht spelers voor nodig hebt. Ik lees verder graag Fantasyboeken en ik ga een paar keer per week hardlopen om in vorm te blijven. Als het daar te glad voor is, ga ik baantjes trekken in het Sloterparkbad: ik heb toevallig op de dag dat ik dit schrijf weer eens een 25-badenkaart aangeschaft. Ook spreek ik zo nu en dan af met een groepje muzikanten en dan gaan we muziek maken in een oefenruimte van cultuurcentrum De Griffioen. Ik zing dan. Had je niet gedacht hè? Ik kan ook een piepklein beetje gitaar spelen.

Welke krant lees je serieus?

Geen. Ik heb wel De Volkskrant online, maar daar ben ik zelden langer dan 10 minuten op een dag mee bezig. Bij nieuws uit de wereld denk ik meestal: "Oh ja, wat zijn mensen vaak toch onaangenaam." Of als ik in een wat optimistischer stemming ben: "Wat ben ik toch blij dat ik in Nederland woon."

Op welke leeftijd speelde je je eerste serieuze partij?

Ik interesseerde me al heel vroeg, als peutertje, voor schaken, heb ik me laten vertellen. Bij een club (Tal) ging ik denk ik pas toen ik 8 was. Ik heb nooit langer dan vier jaar achter elkaar bij een vereniging gezeten, dus zo diepgeworteld zit de schaakliefde misschien ook weer niet.

Bij wie zou je graag vergif in de thee willen doen?

Ik voel zelden haat richting iemand. Wel soms minachting. Iemand doodmaken lijkt me nooit een goed idee. Als je iemand echt dood wenst, dan vind je die persoon dusdanig minderwaardig dat hij of zij het niet waard is om de psychologische problemen die je ongetwijfeld over zou houden aan het plegen van een moord te riskeren, en al helemaal niet de mogelijke strafrechtelijke consequenties. Negeren verdient de voorkeur. Dit is makkelijk om te zeggen omdat nog nooit iemand een dierbare van mij heeft doodgemaakt of iets in die richting. Ik weet niet hoe ik dan zou denken. Waarschijnlijk een stuk minder idealistisch.

Het betekent trouwens ook niet dat ik onvoorwaardelijk tegen de doodstraf ben. Dat vind ik altijd al een moeilijke vraag, en mijn mening is al wel eens verschoven van de ene naar de andere kant. Dat gebeurt misschien nog wel eens. In principe is de doodstraf geen goed idee. Een oud argument is dat het raar is om iemand dood te maken om aan te geven dat je niet iemand dood moet maken. Dat vind ik niet zo'n sterk argument, want je maakt in dit geval een schuldig iemand dood om aan te geven dat je niet een onschuldig iemand dood moet maken. Wat mij betreft is een beter argument dat het nogal vergaand is om over iemands leven te beslissen: wat geeft je het recht? Echter, we leven niet in een wereld met onuitputtelijke middelen. Waarop bezuinigen we, en waarop niet? Het in leven houden van een gevaarlijke gek die twintig mensen neerknalt kost heel wat geld ten opzichte van hem een spuitje geven. Geld waar elders een tekort aan is, wat er bijvoorbeeld toe leidt dat ouderen dagenlang moeten wachten op fatsoenlijke verzorging. Dan is het de vraag waar dat geld heen zou moeten gaan. Ik heb een voorkeur boven bijvoorbeeld die zorg ten opzichte van het in leven houden van krankzinnige gekken. Wel zou ik de criteria extreem streng willen stellen, want per ongeluk een onschuldige ter dood veroordelen is natuurlijk een niet terug te draaien ramp: het belangrijkste praktijkargument tegen de doodstraf.

Ben je gelovig c.q. bijgelovig?

Nee.

Wat is je favoriete vakantieland?

Noorwegen. De mooiste natuur die ik ooit heb gezien. Ik ben er twee keer geweest, en die fjorden vervelen nooit. De ruimte! De ongereptheid! Ook in het binnenland: fantasy-achtige landschappen. Ik kom daar helemaal tot rust. Noren vind ik trouwens aangename mensen. Heel ontspannen, en ik kan me goed voorstellen hoe dat komt.

Wat eet je het liefst?

Deze vraag beantwoord ik al heel lang hetzelfde: de pannenkoeken van mijn pa.

Wat drink je het liefst?

Ik raad iedereen aan eens een Black Russian te proberen: tweederde deel Wodka, eenderde deel Kahlua (koffielikeur). Niet te veel van drinken, want dan heb je de volgende dag hoofdpijn. Hoewel dat het misschien wel waard is ook. Ja, drink bij nader inzien maar veel Black Russians.

Wat mis je op de club?

Een sterke interne competitie. Ook tegen wat meer mensen van mijn leeftijd zou ik geen nee zeggen. Haal Carlsen en aan beide criteria is al redelijk voldaan.

Wat is je wens voor de toekomst?

De wereld veroveren.

Gezamenlijke interne competitie 2012/2013

Ruud Mercks Trofee

Stand na ronde 12

1	150	Hans Leeftang	(101)	2177	48	103	Hans Balhuizen	(505)	1679
2	149	Tobi Kooiman	(102)	2093	49	102	Wouter Tieleman	(411)	1662
3	148	Jeroen van den Berg	(104)	2053	50	101	Bert van der Laar	(406)	1661
4	147	Wim Helmers	(105)	2041	51	100	Bart de Boer	(414)	1656
5	146	Johan Lubbers	(106)	2031	52	99	Cor Jongejeugd	(408)	1650
6	145	Ron Klein	(107)	2022	53	98	Arie van Walraven	(410)	1633
7	144	Jan Schuur	(109)	2007	54	97	Marc Meuwissen	(412)	1632
8	143	Frans Schoffelmeer	(110)	2000	55	96	Hans Spanjersberg	(501)	1627
9	142	Jacob Nienaber	(115)	2000	56	95	Bert Kers	(415)	1616
10	141	Peter Manuel	(108)	1995	57	94	Gerald van de Pieterman	(503)	1610
11	140	Jeroen Croomsigt	(204)	1987	58	93	Bas van den Berg	(502)	1604
12	139	René Pijlman	(208)	1977	59	92	Henk Kelch	(504)	1598
13	138	Yvette Nagel	(112)	1972	60	91	Hugo de Jonge	(510)	1586
14	137	Iwan Bonoo	(113)	1955	61	90	Jeroen van Haastere	(509)	1572
15	136	Remco Hillebrandt	(201)	1946	62	89	Hans Looman	(508)	1562
16	135	Rob Scheermeijer	(202)	1945	63	88	Jan Pieter Streef	(507)	1552
17	134	Paul Scheermeijer	(207)	1932	64	87	Thijs Loermans	(511)	1552
18	133	Piet Kooiman	(114)	1925	65	86	Bert Dreef	(602)	1547
19	132	Chris Vos	(206)	1921	66	85	Rob Thijssing	(506)	1542
20	131	Jan Winsemius	(209)	1916	67	84	Cees Flikweert	(512)	1534
21	130	Thomas Hufener	(215)	1900	68	83	Ronald Kersbergen	(605)	1518
22	129	Rob Kotmans	(212)	1895	69	82	Wim Visser	(513)	1511
23	128	Dirk Goes	(205)	1888	70	81	Kees Heijnis	(514)	1505
24	127	Marcel Manshanden	(303)	1884	71	80	Paul Aarsman	(604)	1501
25	126	Mark Nieuwenbroek	(211)	1868	72	79	Herbert Tulleken	(601)	1499
26	125	Gert-Jan Goedhart	(302)	1866	73	78	Maarten Roos	(613)	1484
27	124	Chris van Bockel	(213)	1864	74	77	Ruud Mercks	(608)	1475
28	123	Erik Dekker	(210)	1848	75	76	Geert Renkema	(610)	1444
29	122	Jos Kooiker	(214)	1837	76	75	Henk van den Berg	(609)	1441
30	121	Fariborz Salimi	(305)	1836	77	74	Rik Oskam	(611)	1438
31	120	Frank van de Pavoordt	(301)	1831	78	73	George Tadrous	(612)	1437
32	119	Andy Gerritsen	(306)	1824	79	72	Thijs Boon	(615)	1408
33	118	Tom Visser	(304)	1817	80	71	André Winter	(614)	1407
34	117	Ben Breukelaar	(307)	1791	81	70	Henk Sorgdrager	(606)	1406
35	116	Jaap Loeve	(311)	1783	82	69	Martin Albers Spierings	(701)	1400
36	115	René Lasschuit	(308)	1780	83	68	Oscar Kuipers	(702)	1382
37	114	Carl Findhammer	(309)	1772	84	67	Ron Segers	(704)	1356
38	113	George Boellaard	(404)	1749	85	66	Jos Jaarsveld	(705)	1333
39	112	Cor Groen	(401)	1739	86	65	Marcel Roelofs	(n01)	1320
40	111	Jan de Heer	(314)	1735	87	64	Olivier Lingbeek	(n02)	1312
41	110	Floris Golbach	(315)	1734	88	63	Silvia de Vries	(706)	1268
42	109	Marlo Coolen	(402)	1731	89	62	Emile Swagerman	(708)	1266
43	108	Ger Kemper	(312)	1731	90	61	Jasper Laros	(703)	1248
44	107	Sander van de Wiel	(409)	1713	91	60	Steeff van den Berg	(707)	1209
45	106	Frits Veenstra	(407)	1701	92	59	Taco Stolk	(709)	1200
46	105	Hilbrand Bruinsma	(413)	1700	93	58	Jan de Wilde	(710)	1195
47	104	Rob van Haastere	(403)	1689					

Verslag van het WK Jeugd te Maribor

– door Tjark Vos –

Ik heb van 8 tot en met 19 november meegedaan aan het WK U-16 in Maribor in Slovenië namens de Nederlandse Antillen. Mijn coach was Paul Peter Theulings. We trokken veel op met de Nederlandse delegatie, die bestond uit Merijn van Delft, Jorden van Foreest, Anna-Maja Kazarian, Robby Kevlishvili en in mindere mate met Vladimir Chuchelov, Benjamin Bok en Lisa Schut.

Dag 1:

We kwamen aan en er gebeurde niks. Het was wel gezellig, maar er gebeurde niks noemenswaardig.

Dag 2:

Ik speelde met wit tegen een Rus met 2319. Door een paar strategische fouten van mij kreeg hij een sterk paard en een goede dame. Hierdoor verloor ik. Robby was soms bang dat ik (alweer) op hem ging zitten. Verder viel mij op dat de zwartspeler naast mij na 40 minuten en 12 zetten opgaf.

Dag 3:

Mijn dag begon goed. Ik had lekker gedroomd. Ook kwam ik met zwart goed uit de opening. Maar toen gaf ik op dramatische wijze een pion weg. Ik ging dus maar proberen om aan te vallen, maar door een domme fout truukte hij mij en ik verloor. De kleine jongens moesten mij maar niet lastig vallen die avond en dat deden ze ook maar niet.

Dag 4:

Voor vandaag had ik Aljechin voorbereid en toen kreeg ik 1. c5 tegen me. Oké, dan maar Najdorf. Hij had het slecht voorbereid want ik kende het beter dan hij. Ik miste een computerzet en deed een menselijke aanval. Hij miste echter de juiste verdediging en toen ging hij mat met zijn koning op h4. EINDELIJK een goede partij gespeeld, ahh.

1. e4 c5; 2. Pf3 d6; 3. d4 cxd4; 4. Pxd4 Pf6; 5. Pc3 a6; 6. Lg5 e6; 7. f4 Le7; 8. Df3 Dc7; 9. O-O-O Pbd7; 10. g4 h6; 11. Lxf6 Lxf6; 12. h4 Db6; 13. Pde2 Le7; 14. g5 Pc5; 15. g6!

Aanval!

15..... O-O

Op 15. hxg6 komt 16. Tg1 en ik win de pion terug.

16. gxf7+ Txf7; 17. Kb1 Dc7; 18. Dh5 Lf6; 19. Tg1 Kh8; 20. Lh3?

20. Txd6 levert een gewonnen eindspel op na 20. Dxd6; 21. Dxf7 De7; 22. Txc7 Dxf7; 23. Txf7 Lxh4. Ik zag deze variant, maar ik had er ten onrechte geen vertrouwen in.

20. Tf8; 21. Tg6 b5; 22. e5

22. Lf5 exf5; 23. Pd5 Df7; 24. Pxf6 won geforceerd en dit niet.

22. dxe5; 23. Txf6 Txf6; 24. De8+ Kh7; 25. Td8

25. Pb7??

25. Lb7!

26. Dh8+ Kg6; 27. Td1 Kh5; 28. Lg2 exf4; 29. Lf3+ Kxh4; 30. Pe4; 1-0.

Dag 5:

Deze dag kwam ik fantastisch uit de opening. Hij speelde een slecht gambiet en binnen *no time* kwam ik gewonnen te staan, maar in plaats van voor remise te vechten deed hij een wanhoopsaanval die hem zowaar een gewonnen stelling opleverde. Nadat hij mij liet loskomen truukte ik hem en kon ik toch de winst pakken, die ik naar mijn mening ook verdiende.

In deze gondels pendelden we elke dag van het hotel (op 1000 meter hoogte!) naar de speelzaal en vice versa.

Dag 6:

Na de 5e ronde was ik boos. Ik wist precies wat ik op het bord kreeg, maar door technische problemen kon ik het niet diep voorbereiden en speelde ik de opening fout, waarna ik er kansloos af ging. Ik wilde deze partij uitgebreid in het clubblad zetten maar ik heb de partij niet meer. Ik dacht dat de partij op internet stond, maar dat klopte niet. Tijdens de tweede ronde van deze dag pakte ik 3 pionnen voor een loper, waarna er veel werd geruild en ik maar eeuwig schaak gaf.

Dag 7:

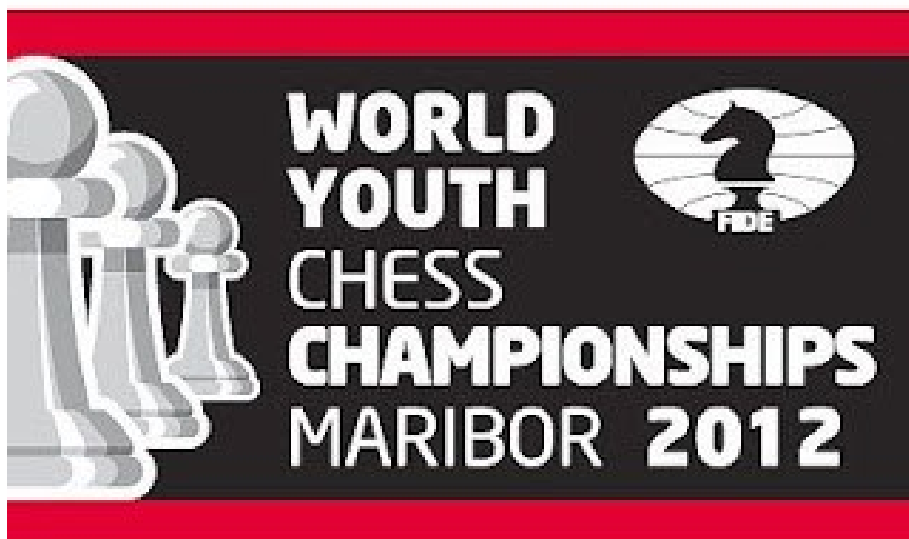
Op de rustdag heeft ons *dreamteam* (Merijn van Delft, Robby Kevlishvili en ik met Jorden van Foreest erbij (hij deed ook mee) gewonnen met voetbal van drie Macedoniërs met onder andere mijn tegenstander van de 3e ronde. Verder deden wij erg rustig aan die dag. We hebben vandaag en ook andere dagen veel gekaart.

Dag 8:

Door mijn openingskennis kwam ik goed uit de opening. Ik moest zorgen dat ik niet mat ging, maar dat mislukte helaas. Als ik deze ronde goed had verdedigd had ik waarschijnlijk gewonnen.

Dag 9:

In ronde 8 heb ik mijn tegenstander compleet overspeeld. Ik heb geen idee hoe we evenveel punten konden hebben.

Dag 10:

Ik kreeg een eindspel op het bord met een loper voor mij en een paard voor hem. We hadden allebei ook zeven pionnen en twee torens. Ik speelde in dat eindspel terecht of onterecht op winst en opeens werd ik gecounterd. Op het eind kwam ik een tempo tekort om remise af te dwingen en verlies te voorkomen.

Dag 11:

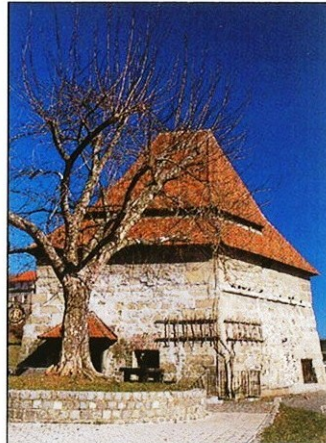
Ik heb vandaag echt geluk gehad. Ik kon de koningsaanval van mijn tegenstander niet voorkomen, maar toen hij zes (!) zetten achter elkaar de winst miste kon ik met eeuwig schaak weggelopen. Gelukkig remise.

Dag 12:

Hij speelde een gambiet en ik nam het aan. Ik kreeg een koning op e3 in ruil voor een pion. Gelukkig kon ik veilig weggelopen, stukken afruilen en daarna het eindspel verpesten. Ik liet hem onnodig weggelopen met remise. Later bleek wel dat hij na de opening de winst had gemist, maar toch. Ik heb het gevoel dat ik op het eind van het toernooi te moe was om goed te spelen. In de avond gingen wij naar Zagreb om vanaf half 3 's nachts 6 uur op ons vliegtuig te wachten.

Het was een erg leuk en leerzaam toernooi waar ik helaas slecht heb gecoörd/gespeeld. Het is voor herhaling vatbaar.

SLOVENIJA

M A R I B O R

Van Tjark ontving de redactie deze ansichtkaart. Toch wel knap dat TNT de brievenbus ook zonder huisnummer weet te vinden

SIDARTA
ARTCARD

A0033 • Maribor • Slovenija
SIDARTA, Ljubljana • Foto: © Marko Pintarič

Hoi Tjark DCG-ers,
Het WK is erg leuk. Ik ga
goed om met de Nederlanders en
er komt een verslag in het
clubblad. Gde rustdag hebben
wij de Macedoniërs ~~van~~ verslagen
met voetbal.

Groeten van Tjark en co

Piek Goes
Ookmeeweg

Ulica in hriša Bevilka ali p.p. in Bevilka

1068 AX

Postna Bevilka

Družava

Amsterdam

Posta

Nederland

Lid van verdienste? Wie, ik?

– door Dirk Goes –

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van maandag 10 september 2012 veerde ik aangenaam verrast op toen voorzitter Piet Kooiman het woord nam met de mededeling dat het het bestuur had behaagd mij te benoemen tot lid van verdienste op grond van het op formidabele wijze vervullen van 25 jaar redacteurschap. Een echte verrassing was het overigens niet want ik had er lang genoeg om gezeurd, en bovendien stond het gewoon pontificaal als punt 12 op de agenda van de Algemene Ledenvergadering. Piet had er ook een aardige motivatie bij geschreven, die hij staande de vergadering voorlas:

Dirk Goes is redacteur van Tal Nieuws sinds 1987. Als einzelgänger wil hij het blad tot een journalistiek hoog niveau brengen en wie het blad regelmatig leest zal kunnen beamen dat er menig hoogstandje op taalgebied in te vinden is. Dat er veel interviews in staan in misschien een wat overdreven bewering, maar we hoeven slechts te denken aan de rubriek 'twintig vragen aan' en een glimlach siert vele gezichten.

Hij weet altijd wel clubleden te verleiden om een stukkie te schrijven. Zelfs in het buitenland ronselt hij zijn scribenten (denk aan Thomas Kuilman die vanuit London zijn bijdragen levert).

Dirk heeft een groot arsenaal aan cartoons waarmee hij het blad verlevendigt en zijn eigen waarnemingen en beschouwingen zijn niet van humor gespeend. Onze redacteur weet altijd weer nieuws aan te boren en hij heeft gevoel voor timing. Dat blijkt o.a. doordat hij in de laatste aflevering, waarin hij zelf memoreert dat hij het nu 25 jaar doet, een hele rubriek aan de schaakklok wijdt. Over tijd gesproken.

Dirk doet aan vrije nieuwsgaring en dat doet hij bij voorkeur in de buurt van de bar, waar zijn opmerking 'Nou, een aller, allerlaatste dan' tot de klassiekers is gaan behoren. Dirk is een journalist die de tijd neemt.

Ik weet niet of hij ooit een journalistieke prijs heeft gekregen, maar de Anne Vondelingprijs¹ zal hem wellicht ontgaan omdat daarvoor een wat grotere kritische distantie van het politieke bedrijf wordt gevraagd dan Dirk bij tijd en wijle aan de dag legt. Maar onze waardering voor zijn geweldige en al vijftwintig jaar volgehouden inspanning, die voortdurend een zeer lezenswaardig clubblad oplevert, een blad om trots op te zijn, vraagt om een passende waardering. Daarom stelt het bestuur van deze vereniging aan de leden voor Dirk te benoemen tot lid van verdienste. Welke verdienste dat is moge na deze woorden duidelijk zijn.

Fraaie woorden die vergezeld gingen van het overhandigen van nevenstaande plaquette. Even overwoog ik de benoeming uit valse bescheidenheid te weigeren met de bewogen woorden "Ik deed slechts mijn plicht", waarmee ik mij zou scharen in een illuster rijtje prijsweigeraars. Een overzicht:

Wanneer?	Wie?	Wat?
1924	George Bernard Shaw ²	Nobelprijs voor de Literatuur
1926	Sinclair Lewis	Pulitzer Prize
1964	Jean-Paul Sartre	Nobelprijs voor de Literatuur
1972	W.F. Hermans	P.C. Hooftprijs
1989	Jan Wolkers	P.C. Hooftprijs

En dan nu:

2012	Dirk Goes	Lid van Verdienste s.v. Tal/DCG
------	-----------	---------------------------------

Benoeming toch maar in nederige dankbaarheid geaccepteerd. Politicus Marcel van Dam heb ik zelden op veel wijsheden kunnen betrappen, maar toen hij eens zei dat valse bescheidenheid een poging was om twee keer roem te oogsten had hij daarin volkomen gelijk.

Terugblikkend op 25 zware maar mooie jaren dank ik het bestuur en de leden voor het in mij gestelde vertrouwen en verklaar plechtig er alles aan te doen om Tal Nieuws nog mooier te maken dan het nu al is. *Remember*: alleen het beste is goed genoeg!

¹ Anne Vondelingprijs (sinds 1980). Toegekend aan auteur(s) van één (of meer) artikel(en) die blijk geven van een kritische visie op de politiek en waarin op heldere wijze politieke problemen toegankelijk worden gemaakt. Bron: Wikipedia.

² Let wel: Shaw accepteerde de eer maar weigerde het geld! Sukkel